

ھاریں اُرش

ماں رو برکتی بلوچستان

نمیسکار: امان اللہ جہانبانی

رجانکار: چاکر چاکر زئی

(ماں رو برکتی بلوچستان ۷)

مُرداد ماہ تاں بہمن ماہ ۱۳۰۷ شمسی

میلادی ۱۹۲۸

نہشتہ کار: امان اللہ جھانبانی

رجانکار: چاکر چاکر زہمی

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کس بے جست ء اے کتاب ء چاپ ء شنگ کرت نہ کنت

کتاب ء نام	:	ھاریں ارش (ماں رو برکتی بلوچستان ء)
کتاب ء قلم	:	راجد پتر
نڈکار	:	امان اللہ جھانبانی
رہ جانکار	:	چا کر چا کر زحمی
ارت چاری	:	علی عیسیٰ رمجید بلوچ
کمپوزنگ	:	الیاس بلوچ
سرتاک	:	پھرہ ء کات
چاپار	:	راشد پرنٹر کراچی
اولی چاپ	:	۲۰۱۳ء
ڈانگ	:	۷۰۰
نضاد	:	۲۵۰ کلدار

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

ISBN : 978-969-9768-42-2

نذر

پہ ہما مزار نیمیں بلوچاں کہ دژمن ء ہوں آیانی شہمیری
چیردات نہ کرت، ہمایاں کہ چہ کونڈانی سرء زندء
پادانی سرء مرک اش گھتر زانت۔

ردءُ بند

شمار	تاکدیم
۱	۵ رجانکار ءِ دانگ
۲	۷ چیزے گپے دومی چاپ ءِ باروء
۳	۱۱ پیشدانگ
۴	۱۴ بلوچستان ءِ حدءِ ایلانی جاورال
۵	۱۶ بلوچستان ءِ بھرءِ بانگ
۶	۲۳ سراوان ءِ دنگ
۷	۲۷ بنجاسی بلوچستان
۸	۳۱ مکران ءِ دنگ
۹	۳۵ بلوچستان ءِ راجدپتری چست ءِ ایر
۱۰	۳۷ بلوچستان ءِ گوھنیں راجدپتر
۱۱	۵۴ گڈی سالانی چست ءِ ایر
۱۲	۶۰ ماں بلوچستان ءِ دیدائگیں لشکرانی تگ ءِ تاج
۱۳	۱۲۰ دوست محمد خان ءِ پیش بیگ
۱۴	۱۲۴ چیزے گالانی بزانت

رجا نكار ۽ دانك

دانڪ ۽ ڳلڻس وانوڪاں!

اے ڪتاب روبرڪتي بلوچستان ۽ راجد پتر ۽ ڪيڪ بھرے۔ اے گوشت ڪنڀس اے
سرڙگار ۽ بند ڳڪ ۽ گھتر ڪنہ ھمڀس اٺت ڪہ اُرش ياروڪ ۽ وٽي جنڊ ايش بيان
ڪنٺ۔ اڱاں ڳو سڱس دور ۽ باريگ ڳو وھدي چست ۽ اير ۽ سر ڳو ستاں ڪہ مردمانی زند
مان ۽ آتنگ اٺت ۽ وٽي اثرات ايش سرڙگار ۽ سر ۽، ۽ مردمانی زند ۽ سر ۽ اير ڪنگ ۽
ڳو سڱ اٺت، راجد پتر ڳو سڱ پٺت۔ گڙا آ سر ڳو ست ڪہ ڀہ آيو ڪيس نسل ۽ ڏو لے نہ
ڏو لے سر پٺت۔ وھدے ڪہ ڪرن ڳو ز اٺت ۽ ھج پيم ۽ زانگ نہ بيت چہ آ ھلڪس ڪتھاں
چڻچو پٺت ڪپنگ، گڙا آ چہ نام رر اٺت۔ ڳوش اٺت ڪہ راجد پتر چير ڳڪ بيت بلے
ناموراں نہ بيت۔

اے اُرش ۽ ھشتاد ۽ چيزے سال ڳو سڱ، اڱاں آ وھد ۽ چم ديتس ڳو واھ پٺت
نہ ڪپنگ اٺت، بلے اے بوت ڪنٺ بازيں ڪنہ ۽ سر ھال آياني پٺداں سر بوتگ اٺت۔
بلے وھدے ما رگنديں اے ڪتاب ۽ نپسوك ڪہ وٽ اُرش ياروڪس لشڪراني امير ۽ سير براھ
اٺت، آ نہ وٽي ٽرس ۽ بيم ۽ اے لشڪر ڪشي ۽ آ سر ۽ چير دنت، ۽ ڳو ٽے ڪہ چہ وٽي آ ڏر سڱس
شپاني بلے واڀياں بلے ھيال بيت۔

۽ مستريں ڳڪ ايش اٺت ھما مردم ڪہ آياني ڪشگ ۽ آتنگ اٺت ۽ ھما مردم ڪہ
ڳو آئي ۽ لشڪر ۽ ڀہ تمردی مرڱ ۽ اٺت، بلے پد ۽ ھم پٺت چاھ ۽ آياني دليري ۽ ھميري
۽ ساڙ اڳ ۽ وٽي دپ ۽ دوست نڊار ايت۔ اے آئي ۽ بلوچ دوستي ۽ مارشت نہ اٺت،
بلڪس ڳر انيس ھلڪيت ۽ چير نہ ڳڪ اٺت، بلے ما اے ھم گوشت نہ ڪنڀس ڪہ اے ڪتاب
تاں چہ ھد ۽ ڳو ھلڪيت ۽ ھمد پ اٺت۔

ھو! آ بلوچاں ساڙ ۽ ايت، بلے ھما مرداں ڪہ بالي ڳر اباني بمب ڳواري ۽ چير ۽ ۽

مشین گنانی تیرشانی ۽ دیم ۽ گوں پلیگی یک تیری ۽ پنج تیری ۽ وتی ننگ ۽ آبرو ۽ پھریزگ
 ۽ سینگ اش پہ تروی اسپرنگ۔ آگوش ایت اے چونیں سرمتاہیں سرگنوک انت کہ نہ
 وتی مرک ۽ اندیش اش است ۽ نے دگر ۽ کوش ۽ پرواہ۔

بلے آکساں کہ گوں یک دستے ماں سینگ ۽، ۽ دگہ دستے ۽ کلاتانی گیل ۽
 کلیت، ۽ ماں تلائیں درپاں ارش کنوکیں لشکر ۽ مہمانی اش کت، ایوک ۽ آیانی نام ۽ یاد
 کنت ۽ بس۔

چیا کہ آسر پدات اے شتہ روچاں، نئے ستا براہ ایت، ۽ نئے کہ آیوکیں پد ریچ،
 اے زند ۽ پنڈوگراں پہ وت ۽ پھرے زانت۔ آئی ۽ زانت اگاں اے زندگ انت پہ
 اداروکی، زندگ ۽ مردار۔

اے ہلکیت ۽ ہم چیرندت ۽ گوش ایت کہ اگاں سرھد زمین ۽ چیزے سردار
 گوں ماتھوار مہ بوتین ات انت ۽ مئے کمک اش مہ گتیں گڑا اے سرڈگار ۽ دست گرگ
 چوشیں ارزانیں کارے نہ ات، کہ اے گونڈیں وھد ۽ تہ ۽ پہ آسر بہ شتیں۔

زلوری نہ انت چد ۽ گیش من اے کتاب ۽ بہ ساڑیاں ۽ نیکہ منی مراد چہ اے
 پیشگال ۽ اش انت کہ اے کتاب بلوچیں مارشتاں ژانبلین ایت، بلے من دلجماں کہ
 آزات ۽ وت واکیں سرڈگار ۽ توار ۽ شمنے گوشاں سرکت۔ گھتر ہمش انت شاموت ۽
 بوان ات۔ البت اے گپ ۽ گیش کناں، اگاں رجانبک ۽ تہ ۽ ردی یے بہ بیت چیا کہ
 بے ردی ۽ نہ انت من چہ گلین وانوکاں پھلی لوٹاں ۽ آیانی سر ۽ سو جانی ودار یگاں۔

پہ اے کتاب ۽ سرجم کنگ ۽ ولجہ عبداللہ بلوچ، ولجہ عبدالواحد بندگی ۽ ولجہ علی
 عیسیٰ ۽ مدد ۽ ہمراہ داریانی شکر ۽ منت ۽ گراں ۽ ولجہ پروفیسر یوسف مینگل ۽ منت وارن
 کہ اے کتاب نکشہ ۽ چیزے عکس آئی ۽ برکت ۽ من ۽ دست کپت انت۔ ۽ ولجہ صوفی خان،
 ۽ ولجہ جمیل بلوچ ۽ ولجہ الیاس بلوچ ۽ ولجہ بہرگ بلوچ کمک ۽ مدتانی منت وارن۔

رجانکار

چا کر چا کر زھی

چیزے گپّ دومی چاپ ۽ بارہ ۽

ماں روبرکتی بلوچستان ۽ بوتگیں چن ۽ لالچ ۽ بارو ۽ من لھتیں یا تداشت جم
کرتگ ۽ پہ وانگ ۽ زانگ ۽ ہاتر ۽ کسانیں کتابکے ۽ ذروشم ۽ شنگ ۽ تالان گنگ
چریشاں لھتیں من گوں دوست ۽ سکتاں بھر ۽ بانگ گت۔ وھد یکہ من پہ دو سال ۽ ہیل
کاری فرانس ۽ ”جنگ“ نامی مزن دربر جاہ ۽ سرگرگی اتاں، منی غور ۽ کساس دوسد کتاب
بوتگ انت ۽ من اے کتاب رودر آ تک لشکر ۽ کتاب جاہ ۽ امانت ایر کنگ ات انت۔
چہ فرانس ۽ آ ایگ ۽ پد وھد یکہ تھران ۽ سر بوتان، ایران ۽ بجاہی لشکر ۽ چار ۽
گدار ۽ ڈبہ من ۽ دیگ بوت۔ بازیں کار ۽ دسگئی ۽ جاورانی نلگی ۽ سبب ۽ پہ جندی کاراں
وھد پشت نہ کپت۔ انچوش کہ دومی جھانی جنگ ۽ آس ہر نیمگ ۽ جمبور بیان ات۔ دنیا

۽ سرجمیں ملڪ وٽ ماڻ وٽي جنگ ۽ گشت ۽ ڪوش ۽ گولائيش اٿ اٿنت۔ تيوگيس دنيا
 هاڪ ۽ هون ۽ ته ۽ گرڪ اٿنت۔ هرڪس چاران اٿنت که اے جنگ ۽ آسر چے بيت۔
 وهد يڪه جهاني جنگ هلاس بوتگ اٿنت، روس ۽ سهرين لشکر همے وهد ۽ هم خراسان ۽ هاڪي
 کنگ ۽ اٿنت۔ من جنگي وزير ۽ بستار ۽ مشهد ۽ شتاں۔ مني اراده اٿنت که رودر آتک ۽ لشکر ۽
 لهتئين پشت کپتگين سپاهيگ که گول بزيگين جاورے ۽ پد کنز اٿنگ اٿنت ۽ وٽي کيمپ ۽
 شنگ اٿنت، آياں سر ۽ سامانے بدياں ۽ پد ۽ يکجاہ بکناں۔ ني که گول روس ۽ سهل
 بوتگ ڪوشت بکنان وٽي لشکر ۽ گول آياں هورين زند ۽ گوازيگ ۽ هيلدار بکناں۔

مشهد ۽ من وٽي امانت کنگين کتاباني ترانگ ۽ کپتاں گرا من ديست که لشکر ۽
 بنجاہ ۽ کارمستزاني ديوان جاہ (باشگاه افسران) ۽ کتاب جاہ جنگ ۽ وهد ۽ روس ۽ سهرين
 لشکر ۽ دست گپنگ اٿنت ۽ کس نزانت که اے کتاب جاہ کدي ۽ کئي دست ۽ ماندارگ
 بوتگ۔ مني هيال ۽ زلوري اٿنت اے کتاب ۽ وانوکاں چيزے چه مير دوست محمد خان ۽
 آکبت ۽ سر پد ۽ مالوم داري به بيت، چيا که اے لشکر کشي همائي ۽ هاتر ۽ کنگ بوتگ ۽
 چيزے بدلي سدي که مردمانی زندمان ۽ راه ۽ رهبنداں چه لشکر کشي ۽ پد ديم ۽ آتنگ اٿنت
 شمارا سر پدي بدياں۔

همے وڙ ۽ ماڻ رو برکتی بلوچستان ۽ چن ۽ لانچ ۽ پد بازيں سردار ۽ سر قباڪل که
 آياڻي همراه بازيں نوکر ۽ گلام بوتگ اٿنت ۽ بازيں آياڻي دوزواه بوتگ اٿنت ۽ بازيں
 مردمان ۽ آياڻي سل ۽ ازباب دستاں بوتگ اٿنت، ذرائيس يا کنگ بوتگ اٿنت يا درملڪ
 بوت اٿنت ۽ لهتئين مردماڻ وٽي دستاني سل ۽ ازباب چنگل دائنگ اٿنت ۽ گرا آياڻي هاڪيت
 منگ۔

وهد يڪه دوست محمد خان ديستگ اٿنت که سراوان ۽ سرجمين ڪلات پد ما پد ۽ لشکر ۽
 دز گپنگ اٿنت ۽ لشکر ۽ دوڻولي چه دو نيمگ ۽ ديم په پهره ۽ پنهور ۽ پيداگ اٿنت۔ گول وٽي

ہمراہ ء لوگ ء مردماں دیم پہ سر باز ء شنگ، آئی ء ہیال ہمیش ات کہ اگاں جاور حال
نلیگ بہ بنت، گز ابرئش بلوچستان ء روان ء آیانی باھوٹ ہاں۔

بلے ماجنگ دیم ء نہ برت ء گوں آئی ء گند ء نند کرت ء لجمی دات کہ شاہ ترا
پھلی دنت ء ایشی ء آسراے بوت کہ دوست محمد خان مشہد ء شت ء پد ء چہ اود ء دیم پہ
تھران ء شاد ء دربار ء شت۔

ہمے وڑ ء ماں تھران ء آئی ء جو انیس لوگ ء جاہ ء جو انیس پگار دیگ بوت تانکہ
آگوں ایمینی ء زندے بکوازین ایت ء درباری دیوانانی تہ ء آئی ء شرپ سک باز بوتگ ء
انچو کہ ملک ء ایندگہ مزن ء کماشیں مردمانی بوتگ۔

ہمے وڑ ء یک چارو کے (مخبرے) مدام آئی ء ہمراہ بوتگ ء آئی ء ہمک روچی
زندمان ء نندگ ء پاد آگیک ء چار ء تپاس کرنگ۔ ہمے وحد ء لشکر ء سروک من بوتگاں۔
ھرچ وحد ء کہ من تھران ء آتنگاں گز اگوں دوست محمد خان ء گند ء نند کرنگ۔ گڈی
رند ء وحد یکہ من آئی ء را دیت گز آ بے کاری ء ایوکی ء زنگ ء جنگ ء ات۔ ء آ
ولمانگ ات کہ تھران ء آروس بکنت۔

چو کہ مرگ ء کہ کبست ء تہ ء بند بہ بیت یا ساھدارے کہ دام ء بکپ ایت، پہ
آجوتی ء سر سر جنان ات۔ ہمے وڑ ء آئی ء وتی مردے ء موئل ء ہلانینگ سوچ دات
تکہ آوت ء راچہ کوچگ ء گیا باناں دیم پہ بلوچستان ء سر بکنت۔ ہمے داستہ آپہ شکار ء
نیون ء ورا مین ء شت ء وتی ہمراہ بوتگیں چاروک (مخبر) ء جت ء دیم پہ دشت ء
شت۔ انچو کہ پیش چہ سپر ء وتی بند ء بست نہ کرنگ ات ء ء کمیں راہ ء پدموئل بند
بوت ء اوشات ء ہمے وڑ ء آ پیادگ ء رھا دگ بوت ات۔ لھتیں وحد ء ماں گیا بان ء
سرگردان بوت ات ء رند ء دزگیر کنگ ء عدالت ء پیش کنگ بوت ات۔ ہمے وڑ ء سر
کار ء مخبر ء کنگ ء سوب ء آ پاھو دیگ بوت ات۔

ایش ات ولجہ دوست محمد خان بلوچ ء آ بکت کہ مزینیں وحدے آئی ء گوں
 وشمیں نیامت ء آ سوڈگی ء گوازیٹنگ ات، انچو کہ ایندگہ سر مچار ء یا گیانی وڑ ء بدیں آ بکت
 ء آماج بوت۔ وحدیکہ ایران ء نوکیس لشکر ء کہ بیم ء پا تراپ ء مکسد ء بلوچستان ء پاد ایر
 کرت، انچیں کارے کر تگ تاں روج ء مروچی بلوچ کبیلہ پہ نیکی ایشان ء گیر کار ات۔
 آ اے سدک ء سر بوتگ ات کہ مانوکیس دودمان، الکا پ ء آ سوڈگیس زندے ء در آ یانی
 دیم ء چچ کر تگ ء راستی ہم ہمیش ات۔

وحد نہ گوستگ ات کہ زھگانی وانینگ ء ہاتر ء وانگ جاہ چچ کنگ بوت ات
 ء آ یاں شھدیں زبان فارسی حیل کنگ بندات کرت، چیا کہ فارسی ء لچہ بلوچاں ء دوست
 بوت ات۔

ہمے وڑ ء چہ چھبار تاں بنپور ء ایرانشہر ء خواش ء زاہدان ء راہ شر کنگ بوت
 ات۔ بنپور ء مزینیں بندگاہ کہ دھکاناں ء باز زلورت ات اے بندگ بوت۔

انوں اے سرکار ء کار ات کہ زر بار ء بندناں کہ آزاتیں دریا ء کر ء ات، پہ
 ایران ء کار ء باپار ء راحاں چچ کن ات، باید ات آ یاں اڈ بکت۔ مزینیں آ پی گر ابانی
 لشکر کنگ ء از باباں تیار بکت ء چھبار ء راحاں پٹکا بکت تانکہ پہ ایران ء بنجاہی شھراں
 راہ چچ بہ بیت ء دگہ مزینیں بندگاہ چو کہ باھوکلات، بندگ بہ بنت، بلوچستان تاپیں سر ڈگار
 سیر آپ ء آباد بہ بنت تانکہ گرم مولم ء در چک ء دار، چو کہ کاو چو ء نیوگی ڈر چک چو کہ موز
 ء انا ناس ء نالکین ء دگہ کشار کاری کنگ بہ بنت۔ ٹیل ء دگہ چیر زمین ء معدن کہ ملک ء
 مدامی ء مزینیں مذی ات در گیجگ بہ بنت۔ بلوچستان پر ماہیکیں زر ء بندناں ماہیگ ء
 گرگ ء باپار ء ماہیگ ء کار گس ء دگہ کار جاہ جوڑ کنگ بہ بنت۔ تانکہ مھلوک ء زندمان
 ء بستار گھتر بہ بیت۔ اے سوزناک ء ویرانیں سر ڈگار کہ ہرج لشکرے، انچو کہ سکندر اعظم
 ء پونج ء پاد وحدے کہ اد ء کپت گڑا آ مرک ء نمستی ء آماج بوت ء ہر سر کاری واکدارے

کہ ادء کیت، گوں نا ایتی ء دیم پہ دیم بیت۔ اے سرڈگار انچو سبز ء میزریں دشت ء پر سر
ء نیوگیں باگ شتر کنگ بہ بیت ء بلوچستان ء رژنا ء ایمن دشمالیں آ کبت ء خپینگ ء
مستاگ ء دیاں۔

مرداد ماہ ۱۳۳۶

سحبء امان اللہ جھانبانی

لشکر ۽ چن ۽ لالچ ماں بلوچستان ۽

پشدا نک

وهدے کہ زری نیمگ ۽ لھتیں کبلیھاں، چیزے گد ارا نی سکین ۽ پد ۽ سرکار ۽
نا پر مانی بنگ کنگ ات، رودر کی دمگ ۽ لھتیں زور مندیں مرد ماں ہوں پہ شورش ۽ جاورانی
ہراب کنگ ۽ لالک بتگ ات، گڑاھے جاوراں بوت انت کہ بازیں ٹولی یے یاگی بہ
بیت ۽ اے دمگ ۽ مزینں بھرے ۽ وتی واک ۽ تاکت ۽ بر جاہ بکنت۔

گڑاچہ شهنشاہ ہمایونی ۽ نیمگ ۽ رودر کی لشکر (لشکر شرق) ۽ پرمان دیگ بوت
کہ اے شور شانی واپینگ ۽ لشکر کشی ۽ چن ۽ لالچ ۽ بکنت۔ اے کتاب بلوچستان ۽ لشکر کشی
۽ کتہ انت کہ شمنے دیم ۽ انت۔

اے وهد ۽ کہ اے لشکر ۽ سپاھی گوں مزینں کوشستے ۽ گد ارا نی پرورش دیگ ۽
گلائیش ات انت۔ چہ ایشی ۽ ابید کہ بازیں کارانی سوب ۽ من دستک اتاں ۽ من ۽
بازیں موھے نیست ات۔

بلے پدے ہم لاچار بوتوں ء بلوچستان ء لشکر کشی ء کتہ کاریاں پہ اے دگرانی
سرپدی ء بنیتاں۔

وہد ء کمی ء پہ اشتاپی نیسنگ ء سوب ء اے بوت کنت کہ اے کتاب ء تہ ء
ردی یے بہ بیت۔ من پیسے ء چہ شاپہلی لوٹاں۔ اے کتاب ء چاپ ء شنگ کنگ ء مول
ء مراد ہمیش انت کہ پہ لشکر ء ایدگہ سردک ء سربراہاں سکینے بہ بیت، تاکہ آہم وتی
کتگیں جنگانی ء ہما جنگ کہ رند ء پنت، آیانی کتہ ء کتہ کاریاں ہم بہ نیس انت۔

اگاں اے پیم ء سرجمیں جنگ ء لشکر کشیانی کتہ نیسنگ بہ بوتین انت، مردوچی
مزنیں ء شریں کتابے پیم بوتگ ات ء سوج بوتگ ات۔ ء چہ پیسگیں ردیاں
پھریزگ ء پہ لشکر جنگی راجد پتر ء، جنگی رپک ء ہنز ء شتریں سکینے بوتگ ات۔ اتوں
جاور حالانی سرپدی ء ہاتر ء چیزے چہ بلوچستان ء ہد ء ایلی جاوران ء چیزے چہ
بلوچستان ء راجد پتر ء بابت ء شمنے دیم ء کاراں، ء گڑا اے لشکر کشی ء بابت ء شمارا سرپدی
دیاں۔

ماہ بھمن ۱۳۰۷

امیر لشکر امان اللہ جھانباتی

بلوچستان ۽ هد ۽ ایلانی جاوړ

بلوچستان ۽ اوستان چه ملک ایران ۽ گرم ترس اوستاناں یکے، اد ۽ نندوکیس
 مردمانی زندمان ۽ گوازیگ، دودمان ۽ راهبند گوں، بنجاهی ۽ گور-پچانی اوستاناں باز پیر ۽
 دگری دار آنت۔ روبرکتی بلوچ که آگوں برنش بلوچستان ۽ همساہگ آنت ۽ مزنیس تیاب
 آیانی کر ۽ دست ۽ آنت، باید ہمیش آنت که چه ایدگہ ملکانی ۽ صنعت ۽ باپار ۽ دیم ۽ بہ
 بوتیس، بلے اے وڑ ۽ نہ آنت چیا کہ بلوچاں گوں ایران ۽ ایندگہ اوستاناں ۽ ڈنی ملکانی ہیج
 وڑس شیادی ۽ نزیکی نہ بوتگ، پمشکا اے چه دودمان ۽ تہذیب ۽ زبھر بوتگ آنت۔ همے
 چن ۽ لانچ کہ ماں ۱۳۰۷ شمسی ۽ کنگ بوتگ، اے بلوچستان ۽ دودمان ۽ دپتری روج
 زانگ بیت چیا کہ بلوچستان ۽ جامتد کرنانی بزگی، چه زند ۽ شر ۽ ہراہیاں ناسرپدیس مھلوک
 وتی براتیس لشکرانی ہیر ۽ برکت ۽ چه زالم ۽ زور آوریں ہاکمانی کید ۽ بند ۽ رکینگ ۽
 دیروی ۽ دشھالی ۽ مادنیس راہ ۽ گامیج بوت آنت۔

اے اوستان کساس ۱۵۵۰۰۰ کلومیٹر مربع آنت ۽ ایشی ۽ هد ۽ ایل اے وڑ ۽ آنت:

گور-پچانی نیمگ ۽ سپستان ۽ ایران ۽ بنجاهی دشت، زربار ۽ نیمگ ۽ عمان دریاء

رودراتک ۽ نیمگ ۽ برٹش بلوچستان انت ۽ روبرکت ۽ نیمگ ۽ لوت کرمان، نرماشیر، دریا
چہ جازموریان ۽ هامون ۽ رودبار، لشکر د۽ گیابان۔

وہد یکہ ۱۸۷۱ء ۽ روبرکتی بلوچستان ۽ برٹش بلوچستان ۽ نیام ۽ گلدا سمید
(gold smith) کہ انگریز ۽ جھکیر بوتگ، ہمے دور ۽ یک لوٹ سیاہگے نبشتہ کنگ
بوتگ کہ اے کتاب بلوچستان ۽ راجد پتر ۽ بھر ۽ تہ ۽ گندگ بیت۔ اے لوٹ سیاہگ ۽ تہ ۽
کوہ ملک سیاہ (اوگانتان ۽ زربار ۽ گڈی ہڈ) کا چاکوہ ۽ ٹکل، میر جاوہ، تالاب
رود، سمسر ۽ کشک چہ تالاب رود ۽ گڈی ہڈاں دیم پہ زربار ۽ نیمگ ۽ چہ لادگشت (برٹش
بلوچستان) ۽ گوزایت ۽ جالک (روبرکتی بلوچستان) پہ کوہک ۽ ٹکلاں رس! بیت ۽ چہ اد۽
دیم پہ زرباری روبرکت ۽ گوتر ۽ بندن ۽ سر بیت۔

بلوچستان ۽ بھر ۽ بانگ

بلوچستان ۽ اوستان چار جاهاں بھر ۽ بانگ انت۔
سرحدی۔ سراوان۔ بنپور (بنجاہی بلوچستان)۔ مکران۔

سرحدی دنگ: سرجمی ۽ کوھستانی انت۔ گوربچان ۽ سیدستان، زربار ۽ سراوان ۽ بنپور،
رودراتک ۽ بھرے چہ اوگانتان ۽ برٹش بلوچستان ۽ روبرکت ۽ گول کرمان ۽ همگرنج
انت (یکمی نلشہ)

اد۽ مولم یک پیم ۽ نہ انت، انچو کہ تیاب ۽ نیمگ ۽ روئے ڈگار جھل انت ۽ مولم
گرم انت۔ تپان ۽ کوہ کہ کوھنیں زمانگ ۽ آج ۽ شانگ، ایشی ۽ برزی ۳۹۶۲ میٹر
انت ۽ اسپیت ۽ کوھنیں ٹل کہ آج شانگ ۽ واک ۽ نیست، چہ دور ۽ ایندگہ کوھانی نیام
۽ ودی انت۔ آج چنڈی ۽ اثر ات کہ اے وھدی گول سیاہ ۽ گوکرتی دوتانی درشانگ ۽
نیلیں آزمان ۽ گول وتی هاکی رنگیں پاھارانی موجاں تھار دیم کنت، ہر پیم ۽ وتی دلکشیں
ندارگانی پشدارگ ۽ کہ گول ٹوات ۽ موج ۽ پیداور بنت ۽ انچو کہ سینما ۽ پردگ ۽ گار
پنت، ۽ راھلو زانی دلگوش ۽ گول وت ٹور کنا ینت۔

تپان ۽ کوہ: اے تھاپ ۽ بے کائیں ہنداں مزنیں بستارے دار ایت، چیا کہ
کیشتریں دژ ۽ ٹریشگاں وھیں آپ است انت ۽ کش ۽ ٹور ۽ ڈگار پہ کشار کاری ۽
نجان انت۔

نقشه تقسیمات نواری آن

افغانستان

-x-x-x-
 - - - - -
 O
 مقیاس
 1
 2000000

بحر عمان

انچو کہ گور-پچانی نیمگ ۽ کوهانی آپ میر جاوہ ۽ کور ۽ رچ اُنت گڑا لادیز کور
 پیداک بوتگ، لادیز ۽ ملک ۽ زمین ۱۲۶۵ میٹر بُر اُنت ۽ اے باز سر سبز ۽ پر برکتیں
 سر ڈگارے، بے اپوز اُنت کہ اد ۽ مردم گدانانی نندوک اُنت ۽ زمین ۽ کشار کاری ۽ نا
 بلد اُنت، چہ ۱۳۰۴ شمسی ۽ بلوچستان ۽ سرحدی ہند ۽ جاہاں سرکار ۽ پاد پچ بوتگ ۽ نوکی
 گندیم ۽ جو ۽ کشار کاری بندات بوتگ۔ تپان ۽ کوہ ۽ زرباری نیمگ ۽ آپ خواش ۽
 جلگھیں سر ڈگاراں سیر آپ کنت۔

دگہ بازیں کوهانی، ہمگر نچی کہ یلکسر، مار پچ ۽ زبلی کوہ سرحد ۽ رودر آتگی نیمگ ۽
 اُنت ۽ ایشانی یکسرے گور-پچان ۽ دومی زربار ۽ اُنت۔ ایشانی بُرزی ۱۳۶۳ تا ۱۳۷۶
 میٹر اُنت۔ اے کوهانی سر ۽ زمستان ۽ گیشتر برف بیت اُنت۔ سرحدی ۽ روبرکتی کوہ
 پیر شوران یا سیاہ بند، گور-پچان ۽ زربار ۽ نیام اُنت ۽ سرحد ۽ سیم سر چہ کرمان ۽ لوت ۽
 گیشٹین ایت۔ گوہر کوہ، پیر شوران ۽ زربار ۽ نیمگ ۽ اُنت۔

سرحدی ہند ۽ ایندگہ زمین انچو کہ رودر آتگی ۽ روبرکتی زمین کہ چہ تپان ۽ کوہ ۽
 دور اُنت، بے آپ ۽ بے موہیں دشت اُنت۔ سرحدی ہند ۽ مردم گدانانی تہ ۽ گیش
 جامند اُنت۔ ہرچ جاہ ۽ ہند کہ آپ ۽ گاہ بیت اُنت وتی مال ۽ دلوتانی چاریگ ۽ لڈ ۽
 بوج کن اُنت۔ ابید چہ گونڈیں کسائے ۽ کہ اود ۽ مدام آپ ۽ گاہ است اُنت ۽ آمدای
 جامند اُنت۔

۱۔ حد ۽ ایتل کہ لشکرانی سروک ۽ بلوچستان ۽ حد ۽ ایتل من ایتگ ایشانی تہ ۽ جاشک، گیابان، بشکرو،
 دریا چہ جاز موریان هامون ۽ بھرے چہ زما شیر ۽ کرمان ۽ دشت لوت، بلوچستان ۽ بھر اُنت۔

سرحد ۽ زمين ۽ جامندين مردمانى همڪ سالانى هرچ ۽ درج ۽ شے ۽ ازباب چه
 سيستان ۽ زماشیر ۽ آرگ بنت۔ ملك ۽ پيداوار چوڪه روگن، پڙم ۽ مال ۽ دلوتاں گون
 هندي سيڻهاں بھاڪن انت۔ سرھدي هند ۽ سرڙگار ۽ گيشتر جاهاں لشكري راه پيش ۽ جوڙ
 ڪنگ بوتگ كه چن ۽ لانچ ۽ پڊنوڪ ڪنگ ۽ اڏ ڪنگ بوتگ انت۔

نامدارين شهر ۽ ڪلگ: اے هند ۽ تيوگيس شهر ڏڙآپ ۽ ڪسانين شهر انت كه ايشي ۽ آبادي
 ۵ هزار انت۔ (۱) اے شهر ۽ ارزشت پمشڪه است انت كه اداں برئش بلوچستان ۽ ريل
 گاڙي ۽ گڙي هند انت۔ (۲)

اے شهر پيش ۽ ڏڙيس بلوچاني گند ۽ نند ۽ جاہ بوتگ ۽ ۽ ۽ دور ۽ ذرا جيں سپراں
 هوں آپ اش زرتگ۔ پمشڪا اے جاہ ۽ نام ”ڏڙاني آپ“ گشگ بوتگ۔ انون ايشي ۽
 نام ڏڙآپ انت۔ (۳)

خواست: اد ۽ پوجي ڪلات كه ايشي ۽ برزي ۱۰ ميٽر انت ۽ اے گون هشت ۽ گل ۽ جوڙ
 ڪنگ بوتگ، ۽ ايشي ۽ ڪر ۽ گش ۽ لشكري لوگ ۽ جاہ اڏ ڪنگ بوتگ انت اد ۽ دگه يڪ
 گونڊيس ڪلاته است كه اے عيدوخان رتجي (ريڪي ڪبيله ۽ سروڪ انت)۔

خواست ۽ برزي چه زر ۽ ۱۶۸۷ ميٽر انت ۽ لشكراني ها تر ۽ جوانين جاھے،
 جوانين مولم ۽ سوب ۽ ديروي ۽ وشهالي ۽ اُميت ۽ است انت، اے جُلگه ماں گونھنيس
 زمانگ ۽ باز آباد بوتگ۔ چوشڪه اد ۽ ڇپتاد گھن بوتگ ۽ ڪھناني ڪر ۽ گور گون سنگ ۽

حاک و بندگ بوتگ أنت۔ بلے دانتی یا گیانی اُرش و سوب و پھک ویران کنگ بوتگ أنت، چوشک انوں ایوک و سے یا چار کھن پشکچنگ أنت۔^۴

خوآش لشکری ٹولیانی بنجہاہ أنت، پمشک ایشی و آبادی و دیمروی و کارگوں جو انیں وڑے و دیم و روان أنت۔ انوں اد و یک بنجی وانگ جاھے است أنت، چوشک شتریں چاگردے و اھند أنت اُمیت أنت کہ آو کیس باندا ت و بلوچستان و شتریں شھرائی ت و زانگ بہ بیت۔

گشت: گشت کلگ و برزی چہ زہر و ۱۵۱۹ میٹر أنت و خوآش و چہ ۱۰۸ کلو میٹر زہر و نیمگ و أنت۔ و دشیں آپ و یک کھنے و یک مھر و مھکمیں کلاتے و اد و ہم است ات کہ بلوچستان و چن و لانج و وھد و تمردیں بلوچانی پناہجاہ بوتگ۔ اد و گیشیں پیداوار ناہ و زرت أنت کہ اد و نند و کیس مردمانی زلورتاں پیلوکن أنت۔

۱۔ دو ہزار مردم ملکی و سے ہزار درملکی (انوں چہ درملکی مردماں کہ گیشتر ہندی باپاری بوتگ أنت، آھندوستان و وا تر بوتگ أنت)۔

۲۔ وھد یکہ ہندوستان دو بھر بوت و پاکستان جوڑ بوت۔ اے ریل گاڑی پاکستان و بھر و کپت، آھند و جاہ کہ میر جاوہر زاهد ان و نیام و ات، ایران و پد و دیگ بوت۔

۳۔ چہ بلوچستان و اُرش و پد و زاپ و شھر منی و اھگ و پد و زاهد ان ناہنگ بوت۔

۴۔ انچوش بوتگ کہ خوآش و شھر مزن بوان أنت و اد و جامند گیش بوگ و أنت۔

نمبر	کبیلہ و نام	کجام جاہ و نندوک آنت	کبیلہ و کماش
۱-	اسماعیل زمی	اے کبیلہ سرحد ونگ و روبرکتی بیگ و ننگ، کبیلہ و کماش گلوگان و نندوک آنت	جمہ خان
۲	یار احمد زمی	اے کبیلہ و مردم سرحد و نپور و سراوان ونگ و میان و نندوک آنت۔	حیدر خان
۳-	گمشاد زمی	اے کبیلہ و گیشتریں بھر سراوان و نندوک آنت کبیلہ و کماش جالق و ننگ	لشکر خان
۴-	رکی کبیلہ و (بازیں طایفہ و شاہ حوار آنت)	اے کبیلہ و مردم ڈراپ و زری روبرکت و تاں تپان و کود و زری بیگ تاں شوراپ و حد اں نندوک آنت۔ کبیلہ و کماش خواش و نندوک آنت	عیدو خان
۵-	گرد	اے کبیلہ دائمی کبیلہ و زیر اثر و آنت، خواش و گور پچانی بیگ و نندوک آنت۔	حیدر خان و نوروز خان
۶-	میر بلوچ زمی	اے کبیلہ و رکی کبیلہ و زیر اثر و آنت ایشانی تعداد باز و آنت۔	چراغ خان و نصر اللہ خان
۷-	حاشم زمی	اے کبیلہ و اصل و سیتا شستی آنت۔ ایشانی کار و شینیت و حکان کاری و مالداری آنت۔ رکی کبیلہ و زیر اثر و آنت۔	داد کریم
۸-	تمندانی	اصل و پاری آنت و تپان و کود و بڈریں جاہاں ننگ آنت۔	
۹	براہوئی	رکی کبیلہ و حساب و کانت و آبیانی زیر اثر و آنت و (دجن و ننگ آنت)	بلوچ خان
۱۰	خواشی	اصل و سب و نپور و دھواری آنت براہویانی بیگ و و ت و ار پالی زان آنت۔	
۱۱-	گشت	اصل و باران زمی آنت و کات و نندوک آنت۔	میر گلام رسول خان

لوگانی شمار	زندمان و زندرحبند	مذہب	زبان	کیشیں مکتب و حال
۴۰	کیشتر گریہیں مردم آنت پہ نل و پانچ و ہم خب نہ آنت	سنی	بلوچی	
۳۰۰	اے کبیلہ و مردم بے رحیمیں مردم آنت و مکاری و رپک و طغر و بلد آنت و دین مذہب و عہب دار نہ آنت۔	سنی	بلوچی	
۳۰۰	شتر رحبندیں و راست کشیں مردم آنت	سنی	بلوچی	گمشاد زحی و یار احمد زحی دوئیں کبیلہانی حواری و "دانشی" اش شوش آنت
۶۰۰	ایہیں مردم آنت آیانی گزران چہ مالداری و بکشت و کار و پیلو بیت۔	سنی	بلوچی	
۱۰۰	پرمان بردار و سرکار دوستیں مردم آنت	سنی	بلوچی	
۱۵۰	ایہیں مردم آنت و کیشتر دھکان کار آنت	سنی	بلوچی	
۴۵	ایہیں و پرمان برداریں مردم آنت	سنی	بلوچی	
۶۰	ایہیں و پرمان برداریں مردم آنت	زاحر و سنی مذہب و آنت بلے باطن و زر تشتی آنت	بلوچی	
۳۰	ایہیں و پرمان برداریں مردم آنت	سنی	بلوچی	
۱۳۰	سرپدیں مردم آنت و دھکان کاری و عہب دار آنت۔	سنی	بلوچی	
۳۰۰	دھکان کاری و عہب دار آنت۔	سنی		

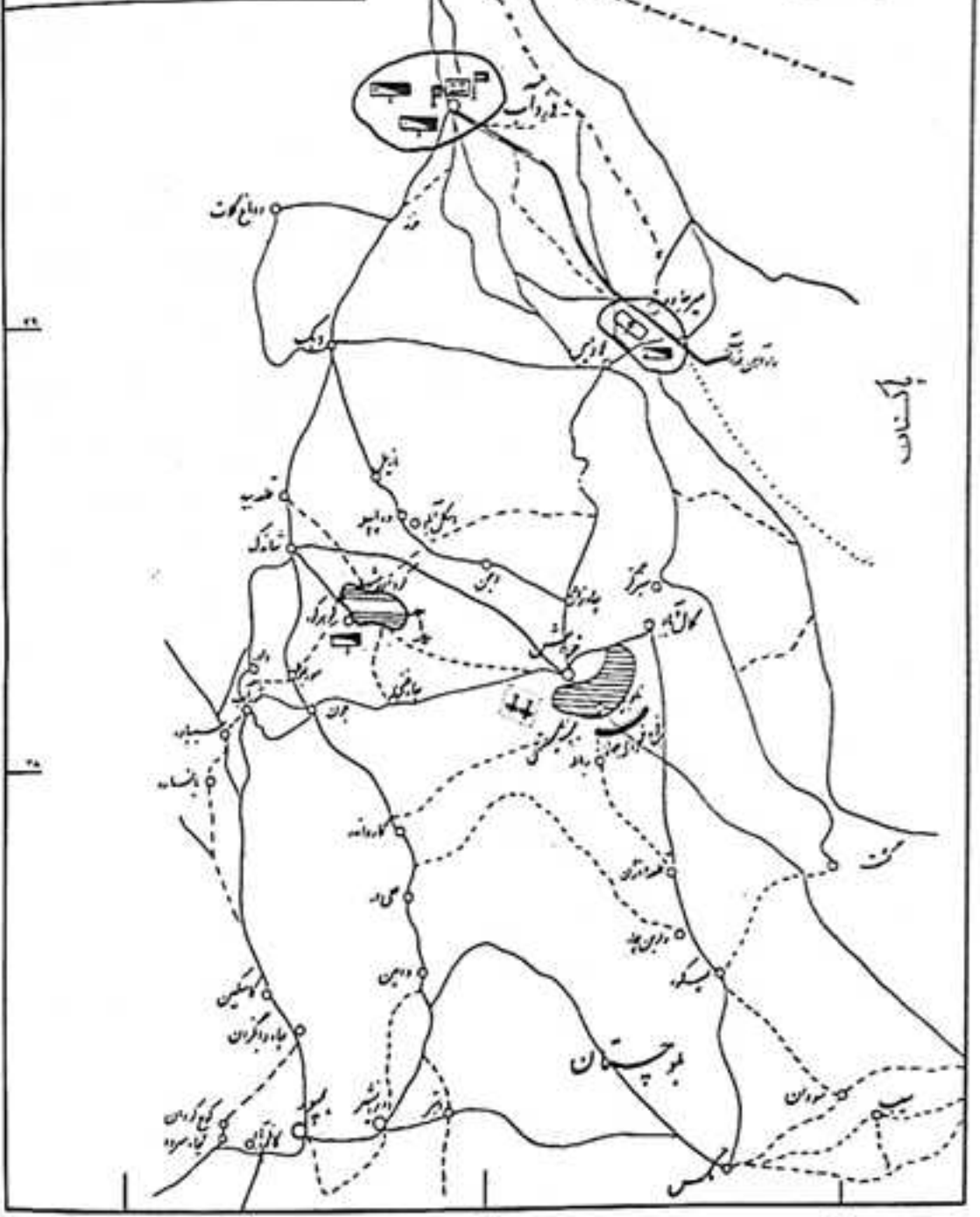
رجانکار: انچوش شادوت زنان ات کہ اے کتاب و میرکار اُرش کنوکیں پونج و سروک بوتگ، اگاں اے مرد و بلوچ کبیلہانی بابت و تردیں لہزکار بندگنگ۔ اے آئی و وتی حیال و لیکہ آنت۔

آرایش استراتژی شرق افغانی
۲۰۰۳

افغانستان

پشت فرمانبری	نقطه استراتژی سرد
سردی	پراپی
نقطه امنیت	آتشبار استراتژی
مادام سرد	۳۶

شماره ۱
1:00000

سراوان ۽ دمگ

سراوان ۽ دمگ برٿس بلوچستان ۽ پنجابى بلوچستان (بٺور) ۽ نيام
 انت۔ گورٺپان ۽ سرهدى دمگ، ۽ زربار ۽ گول مکران ۽ همساھگ انت۔ (يکى نڪشہ)
 سراوان ۽ دمگ کوهستانى انت ۽ مولم ۽ ذروشم ۽ چہ پنجابى بلوچستان ۽ سارت تر ۽ وشر
 انت۔ آپ ۽ آبادانى اے نيگ ۽ باز انت۔ اد ۽ برزين ۽ نامدارىں کوه بمپشت
 انت۔ (يکى نڪشہ) کہ ايشى ۽ گورٺپانى نيگ ۽ ماشکيل ۽ کورچہ روبرکتى نيگ ۽ ديم ۽ رودر
 اتک، ذرائىں سالاں تچان انت ۽ اے هند ۽ آبادى ۽ سؤب جوڑ بوتگ۔ بمپشت ۽ کوه
 سراوان ۽ زرى رودر آتک ۽ انت، سراوان ۽ مکران ۽ سيم سرانى گيشنيوک انت۔ بيرک ۽
 کوه کہ سنگ ۽ آھکى (چٺن) انت ۽ اے ۲۷۴۲ ميٽر برز انت ۽ اے گس ۽ کلات ۽
 گورٺپانى روبرکت ۽ انت ۽ اے بٺور ۽ دمگ، چہ سراوان ۽ گيشنيوڪ ايت۔

اے دمگ ۽ بازىں کلگ ۽ برز ۽ مھريں کلات است انت کہ گيشتر آثار کد يره
 نيگ انت۔ ۽ مردمانى وت ماوتى ۽ ملکى جنگانى وهد ۽ چہ اود ۽ نندوکيس مردماں جو انيس پناه جاہ
 انت۔ چہ اے کلاتاں شرترىں دزک ۽ کلات انت کہ دوست محمد خان ۽ پت على محمد خان
 اود ۽ نندوک ۽ ھاگم بوتگ۔ اے لشکر کشى ۽ درگت ۽ سرھنگ باقر آقا خان داور پناه اے
 کلات ۽ ديم ۽ جنگ ۽ کشگ بوت، اے کلات ۽ نام داور پناه ۽ نام ۽ بدل کنگ بوت۔
 سراوان ۽ نامى نيس کلگ ايش انت: جالک، ھاھک، بخشان شستون، سرجو،
 دزک، دھک کوهک، زنگياں، پسکوه، سب، گس (رند ۽ اے زابلى ۽ نام ۽ بدل کنگ

بوت) سر باز ء دگہ اے کلگانی کر ء بازیں کھن ء مزنیں چکدگ است۔ دگہ بازیں
 آبادی کہ ایشانی ارزشت انچونہ بوتگ کہ ایشانی نام ادء گرگ بہ بنت۔ اے دمگ ء
 پیداوار بلوچستان ء ایندگہ ملک ء شھرائی دیم ء گیشتر انت، انچو کہ یک ہزار لشکر ء یک
 سالے ء ہرج ء درج ء پیلو کرت کنت۔ سراوان ء جامند وتی زمینانی بوانی ء آبادی ء
 سوب ء چہ بلوچستان ء ایندگہ مردماں دشحال ء سیر تر انت۔ چہ کلگ ء میٹگاں گندیم، جو
 ء زرت ء پیداوار اد مردمانی لوناں پورا کن انت۔

بلے اد ء بازیں ء مزنیں پیداوار پڑم ء روگن ء گیشتر ناہ انت۔ اے ہند ء مردم
 گوں برٹش بلوچستان ء مردماں نزدیک انت۔ ہمیشکا ایشانی سیادی ء واری است انت۔
 ناہ، پڑم ء روگن ء گیشتر یں بھراں گوں آیاں بھا کن انت، ء چہ آیاں تو پک ء ایدگہ
 زلورت ء چیز ء از باب زور انت۔ سراوان ء مردمانی بیچ ء پوشاک بلوچستان ء ایندگہ
 دمگانی مردمانی وڑ ء ذرا جیس پشک ء پڑا جیس شلوار انت ء کوش ء بدل ء سواس کہ چہ مچانی
 پیشاں اڈ کنگ بنت ء کھاد ء بدل ء سیاہ یا اسپتیں چٹے سرء بند انت۔ کوشاں (سواس)
 مردم وت اڈ کن انت۔ گوں ساد ء ایشاں بند انت۔ لختیں سیریں ء مزنیں مردم چہ برٹش
 بلوچستان ء ہندی کوش ہم کار انت ء کار مرزن کن انت۔

سراوان ء بلوچانی زبان گوں اُردو ء حوار انت ء گیشتر یں مردم گوں ہندیاں
 نزکی ء مند ء پاد ء سوب ء اُردو ء گپ کن انت بلے گیشتر چہ وانگ ء زانگ ء زبھر
 انت ء آیانی نیکراہ سنی انت۔

سراوان دمگ ۽ نندو کيس کبيلھانی نام

نمبر	نام ۽ جاگہ ۽ نام	کبيلہ ۽ مکاش	لوگانی شمار	کيشين ڪٽ ۽ حال
۱	باران زھي (دزک، شستون، حوشڪ ۽ کات)	علي محمد خان	۳۰۰۰	
۲	دو ناسو	انوشيروان خان	۳۰۰	
۳	اسفندہ	مھراب خان	۵۰	
۴	کوھڪ	مير قادر بخش	۳۰۰	
۵	دھڪ	ابوالفتح خان	۵۰	
۶	دھوار	دوست محمد خان	۱۰۰۰	
۷	سرجو	انوشيروان خان	۲۰۰	
۸	سب	محمد شاه خان	۱۰۰۰	
۹	سوران	مير علم خان	۱۰۰۰	
۱۰	پسڪوہ	مير علم خان	۵۰۰	
۱۱	حيدوچ	مير محمد شاه خان	۲۰۰۰	
۱۲	گس	انوشيروان خان	۱۰۰۰	
۱۳	کوران ۽ کھمگار	نواب خان	۳۰۰	
۱۴	رئيسي (درجالق)	جلال خان	۳۰۰	
۱۵	ايرانشان	بلوچ خان / ابراهيم خان	۳۰۰	
۱۶	بپشت	دوست محمد خان	۱۲۰۰	
۱۷	جالق	دوست محمد خان	۲۰۰	

۱۸	سیموکان	دوست محمد خان	۵۰
۱۹	کھن داؤد	انوشیروان خان	۵۰
۲۰	سرکوهی	موسیٰ	۲۰۰
۲۱	سپاہی	شیر محمد	۱۵۰
۲۲	عمر	جال خان	۶۰
۲۳	عبدل زھی	نظر	۵۰۰
۲۴	جمشید زھی	میر عبدل	۶۰
۲۵	خاکی زھی	ذرمحمد	۵۰
۲۶	احمد زھی	رکی	۳۰
۲۷	چاری زئی	غلام محمد	۳۰۰
۲۸	محمود زھی	درمان	۳۰
۲۹	کلہ گان	محراب خان	۳۰۰

کیشیں گپت ء حال: اے دنگ ء کبیلہ گیشتر کلاتانی تہ نندوک أنت ہمیں حاتر ء گوں کلاتانی نام ء
 زانگ بنت بلے اسل ء بارانزھی أنت۔

بُجَاہی بلوچستان (بُنپور ۽ دَمگ)

بُجَاہی بلوچستان گور-بچانی نیمگ ۽ گوں سرحد ۽ زربار ۽ نیمگ ۽ گوں مکران ۽
 رودراتیک ۽ گوں سردان ۽ دَمگ ۽، ۽ روبرکتی نیمگ گوں کرمان ۽ ہوار بیت۔ اے دَمگ
 ۽ موسم گرماگ ۽ سک گرم بیت، کہ سارتیں ماکانی مردم اِد۽ جلن اِت نکن اُنٔ۔ گرماگ ۽
 موسم ۽ مردمانی گند ۽ گدار گوں یکدگر ۽ باز کم بلکیں سچ نہ بیت۔ اے موسم ۽ مردم گوں
 سکی ٹوا زین اُنٔ۔ گرماگ ۽ موسم چکاس ۱۱۳ تا ۱۱۶ درجہ (فارن ہائیٹ) پیش دار ایت۔
 بُجَاہی بلوچستان ۽ کلگ ۽ آبادی ذراہ کشت ۽ کشار اُنٔ۔ ہنپور ۽ جلگہ دوست محمد خان ۽
 سرداری ۽ اُنٔ۔ اے جلگہ ۽ پیداوار ملک ۽ مردمانی ہرج ۽ درج ۽ پورا کن اُنٔ۔

سرکیلہ گوں وتی کیلہ ۽ مردماں کلگ ۽ آبادیانی نندوک اُنٔ، چوناحا اود ۽
 حاکم اُنٔ، بلے مالیات ۽ نام ۽ چہ مُلک ۽ پیداوے چیزے دوست محمد خان ۽ دینت ۽
 پشت کچکیں بھر ۽ وت زور اُنٔ۔

بُجَاہی بلوچستان ۽ کیشتریں پیداوار ناہ ۽ زرت اُنٔ، انچوشکہ گندیم، بُو ۽
 کرپاس، لختیں جاہ ۽ کشار بیت، ۽ زربار ۽ نیمگ ۽ لختیں جاہ ۽ کہ موسم نمب اُنٔ، زرنج
 ۽ کشار حوں بیت۔ اے دَمگ ۽ نندوک سکیں گریب اُنٔ ۽ پہ سکی زند ٹوا زینگ ۽ اُنٔ
 ایشانی شرتیں وراک ۽ وردن ناہ ۽ زرت اُنٔ۔

بلے بید چریشی ء گیشتر مردم سلاہ بند أنت، ء وتی سردار ء بوہیری ء سک من
انت ء پرائی ء جان ء ہم نذر کن انت۔

دگہ بازیں بلوچ کبیلہ ادء نندوک أنت، کہ ایشانی ہون گوں نیاہیں نسل ء
ہوار بوتگ، پے ہاتر ء اے دگہ کبیلہ ایشاں چہ وت ء جھل ترزان انت۔

اے ترندتہیں مردم انت، ایشانی زبان مکرانی بلوچی انت ء نیکراہ ء سنی ء باز
کینگ دار انت، چہ پیار ء ازم ء ہزر ء وانگ نیسگ ء زبھر انت۔ تیوگیں پیار ء کاروبار ء
اے دمگ ء دو یا سے بگال کنگ ء انت۔ ناہ ء پڑم ء روگن چہ چاہار ء گو تر ء ذنی مکاں
بر انت ایش ء چہ اود ء کشت ء کشار ء از باب ء وسیلہ ء کیں گد تچ کار انت۔ اے ملک
ء ز پیسر چہ ایران ء لشکر ء کا یگ ء، ہند ء روپیہ بوتگ، رند چہ لشکر کشی ء تاں دیر دیر ء
مردمانی پجا آرو کی گوں ایران ء بادشاہ ء زر ء بوتگ۔

بُجَاہی بلوچستان ء نامی تریں کلات، بپور ء پھرہ ء کلات انت، کہ بلوچستان
سرکار ء بجاہ انت ء اے لشکر کشی ء بُنی مول ء مرادھے کلات ء گرگ انت۔
بُپور ء کلات بُرزیں بچے ء سر ء شر کنگ بوتگ، آئی ء چاگرد کم ڈر چکیں جنگلے ء
گچگ ء اے گوہن ء کدی کلاتے۔

بُپور ء گور اے دمگ ء زر خیزیں ڈگاراں سیر آپ کنت بید چریشی ء کہ اے
کلات انوں ہراب ء ویرانی ء کساس ء انت، بلے کشت ء کشار ء سبب ء، ء بُجَاہی ء
ہاتر ء اے کلات ء آرزشت ء بستار بر جاہ انت، ایشی ء بُرزی چہ دریا ء ۵۲۹ میٹر انت۔
پھرہ:- کلات یاسپاہیگ گے کہ سنہ ۱۲۷۱ شمسی ء شر کنگ بوتگ بُپور ء رودراکتی
نیمگ ء ۲۴ کیلومیٹر (تچکیں لکیر) بند ء انت۔ اے کلات رند ء کہ لشکر ء دست ء کپت
”ایران شہر“ ء نام ء بدل کنگ بوت۔

اے سپاہیگ گس ۽ کوئی ۽ جاگاہ چہ پھتہ نمیں ہشت ۽ پیم کنگ بوتگ، اے
 یک پور میں جاگاہے چوکہ۔ کوئی۔ آپ ۽ انبار۔ راشن انبار ۽ اسپانی جاہ ۽ دگہ.....۔
 چاریں کنڈے برابر انت (مربع) ڈنی دیوال ۽ بر جی دیدہ پان زند ۽ مھکم انت۔
 دوست محمد خان وت اد ۽ نندوک بوتگ، بلوچستان ۽ ہاکمانی ۽ بجاہ چہ پور ۽ رند
 ہمد ۽ بوتگ۔ کلات ۽ چاگرد ۽ بازیں رگلی لوگ ہست انت کہ آیانی سرگوں مچ ۽ کٹناں
 گرگ بوتگ انت، آیانی پیرگاہ ۽ دیوال چہ نگر د ۽ اڈ کنگ بوتگ۔ پھرہ (ایران شہر) ۽
 برزی چہ دریا ۽ ۶۵۰ میٹر انت ۽ اد ۽ نندوک کساس ۱۵۰۰ مردم پینت۔ چکدگ ۽ کشت ۽
 کشار اد ۽ باز نیست، بلے شتریں جاورانی سب ۽ زوتی ۽ دیروی ۽ امیدے ۽ است۔

بُجھسی بلوچستان ۽ کبیلھانی نام (بپور ۽ دمگ)

نمبر	کبیلہ ۽ نام ۽ ننگ ۽ جاگہ	کبیلہ ۽ کماش	لوگانی تعداد	کیشیں گپ ۽ حال
۱-	سباہ خانی ماں (آبر ۽)	نقیب	۱۰۰	
۲-	پھرہ ۽ گش ۽ منور	سردار دوست محمد خان	۲۰۰	ایرانگان ۽
۳-	جشید زھی	عباس ۽ عبدل	۱۰۰	دوست محمد خان ۽ چیر دست
۴-	عبدل زھی	قادر داد	۱۰۰	ایرافشان ۽ زرع نیمگ
۵-	صلاتی کوھی	۱۰۰	
۶-	زرد کوھی	لشکر خان	۲۰۰	
۷-	دامنی	میرزا خان	۲۰۰	
۸-	دمنی (دمن)	علی خان	۳۰۰	ماں دمن ۽
۹-	کلکھی	خیر محمد ۽ ملک	۲۰۰	
۱۰-	برهان زھی	گلام حسین خان	۲۰۰	
۱۱-	بزمان	چراغ خان	۴۰	بزمان ۽ کوہ ۽ (شیخہ)
۱۲-	بامری	زمان خان	۳۰۰	
۱۳-	ساقی	میر حاتم خان	۲۰۰	
۱۴-	عبداللهی	داد علی خان	۳۰۰	
۱۵-	شاہ ولی بُر	خدا مراد خان	۵۰۰	
۱۶-	حاجی زھی	باقی خان	۲۰۰	
۱۷-	ناروئی	گرگین ولی محمد	۹۰۰	ولی محمد گرگین ۽ چک انت
۱۸-	بختار زھی	جان محمد	۲۵	
۱۹-	ھملی	فقیر شاہ	۲۰۰	
۲۰-	صوت	عبدالنبی	۱۰۰	

مکران ۽ دمگ

مکران ۽ گوربچانی نيمگ ۽ سراوان ۽ بھجھي بلوچستان، زر ۽ نيمگ ۽ عمان ۽
دریا، رودراتک ۽ برٹش بلوچستان ۽ روبرکت ۽ بشکرد ۽ گيا بان۔

اے دمگ ۽ موسم گرماگ ۽ سے ماہ ۽ باز نہ دس انت کہ سلگ نہ بیت۔ زبان
دس لوگ ۽ بالوانی سبب تپ ۽ بیماری ۽ مالاریا سک باز انت، موسم چکاس چہ ۹۴ واں ۱۱۰
(فادن ہا میٹ) پیش دار ایت۔

اے دمگ ۽ گیشتریں بھر عمان ۽ دریا ۽ تیا ب گور ۽ انت کہ ریکوئیس دشت،
چیزے ہشکلین گوراد ۽ است، ایشانی آپ سر بُری آپے، ریکوئیس ہدود ۽ آپ نند ایت ۽
چہ زمین ۽ چیر ۽ دیم پہ دریا ۽ روت۔

گوربچانی نيمگ ۽ آپ کہ چہ لاشار ۽ بپشت ۽ کوہاں دیم پہ زر ۽ سر تیج بیت
۽ بازیں گور اڈ کن انت، انچوش کہ دشتیاری ۽ چیل ۽ گور، گھ ۽ کور، راتچ، سدج ۽
دک..... نرندس گرماگی موسم ۽ ہشک انت، هور ۽ باران ۽ وهد ۽ سر تیج انت۔ تیوگیں
کورے کہ پوجی ۽ لشکری نکتہ نگاہ ۽ اہم انت، آراتچ ۽ کور انت، گل ۽ چڈ ۽ بازی ۽ چہ
اے گور ۽ رو ۽ آ مشکل انت۔ ہما وهداں کہ گور آپ کار ایت گزاگوں یگدار ۽ گوزگ
بیت کنت۔

اے گورغ لکھتیں ہڈاں ہنت یا پنوج ء گورھوں گُوش اُنت۔

مکران ء دمگ ء نمسی ایں موسم ء سبب ء کاہ ء سبزی باز اُنت، پیشکا مالداریں
مردماں پہ کاہ ء کدیم ء تنگی نہ بیت۔

مکران ء مستریں کلگ ء دیھات ایش اُنت۔

گھہ :- گھہ یک دمگے آئی بُرزی چہ دریا ء ۶۶۲ میٹر اُنت ء بنجاہ ے ء گھہ ء کلگ اُنت۔

اے کلگ ء ۵۰۰ لوگ اُنت۔ اے کلگ ء کلات انوں ہراب اُنت ء دیم پہ ویرانی ء

اُنت۔ اے کلات یکت برزیں تارے ء سر ء پیم کنگ بوتگ۔ اے کلگ ء دوری چہ پنپور

ء ۱۱۲ کیلومیٹر (تچکیں لکیر) ء تاں چھبار ء ۱۱۰ کیلومیٹر (تچکیں لکیر)، اے دمگ ء موسم

کساس ء شتر اُنت مالاریائی میکسک اد ء نیست۔

ہنت :- ہنت ء کلگ پنوج ء گور ء کز ء اُنت، گھہ ء کبلہ ء نیمگ ء ۷۰ کیلومیٹر (تچکیں

لکیر) چہ گھہ ء دور اُنت۔ اے کلگ ء چاگرد ء زمیناں جھلی ء بُرزی باز اُست پہ کشت ء

کشار ء زرخیزیں زمین اُنت۔

ہنت ء کلات : ہنت ء کلات ء چاریں گنڈ برابر اُنت (مربع) یک بُرزیں

نچے ء سر ء پیم کنگ بوتگ، آئی ء چاگرد ء چکدگ اُنت ء کساس ہپتاد لوگ اد ء است۔

ہنت ء کساس دوھزار مردم ہست اُنت ء گیشتر مردم سیاہ چیدگ اُنت، اد ء مردمانی کار ء

روزگار اُشتر داری ء ناہ اُنت۔ اے دمگ ء اُشتر مزن جون اُنت بلے بزور ء بے جوازہ

اُنت۔

ہنت ء نندوک نیگراہ ء رسم ء راھانی بابت کینگ داریں مردم اُنت، نیگراہی

پیشوک ء ملا سر زاھر ء سنی اُنت بلے اندر ء پاکسا (صوفی) اُنت۔

گسر کند: گسر کند ۽ دنگ ۵۲۵ میٹر چہ دریا ۽ بُر زانت، کلگے ہم ھے نام ۽ اُست کہ
اے دنگ ۽ سرکاری بنجہ انت۔

اد ۽ مردم کیشتر بلوچ اُنت ۽ کساس ۱۸۸۰ مردم بیت، کسر کند ۽ کشاری پیداو
شر انت مردمانی زندمانی ۽ سامان کیشتر چہ ناہ ۽ پیداو ۽ پورا بیت، بے مالاریائی ۽ نازرائی
اد ۽ باز انت۔

بাহو کات:۔ باہو کات ها کمائی وتی مند جاھیں دیھاتے اد ۽ کساس یک ہزار مردم
است ۽ چہ گو تر ۽ بدن ۰ ۷ کلومیٹر (تچکیں لکیر) دُور انت۔

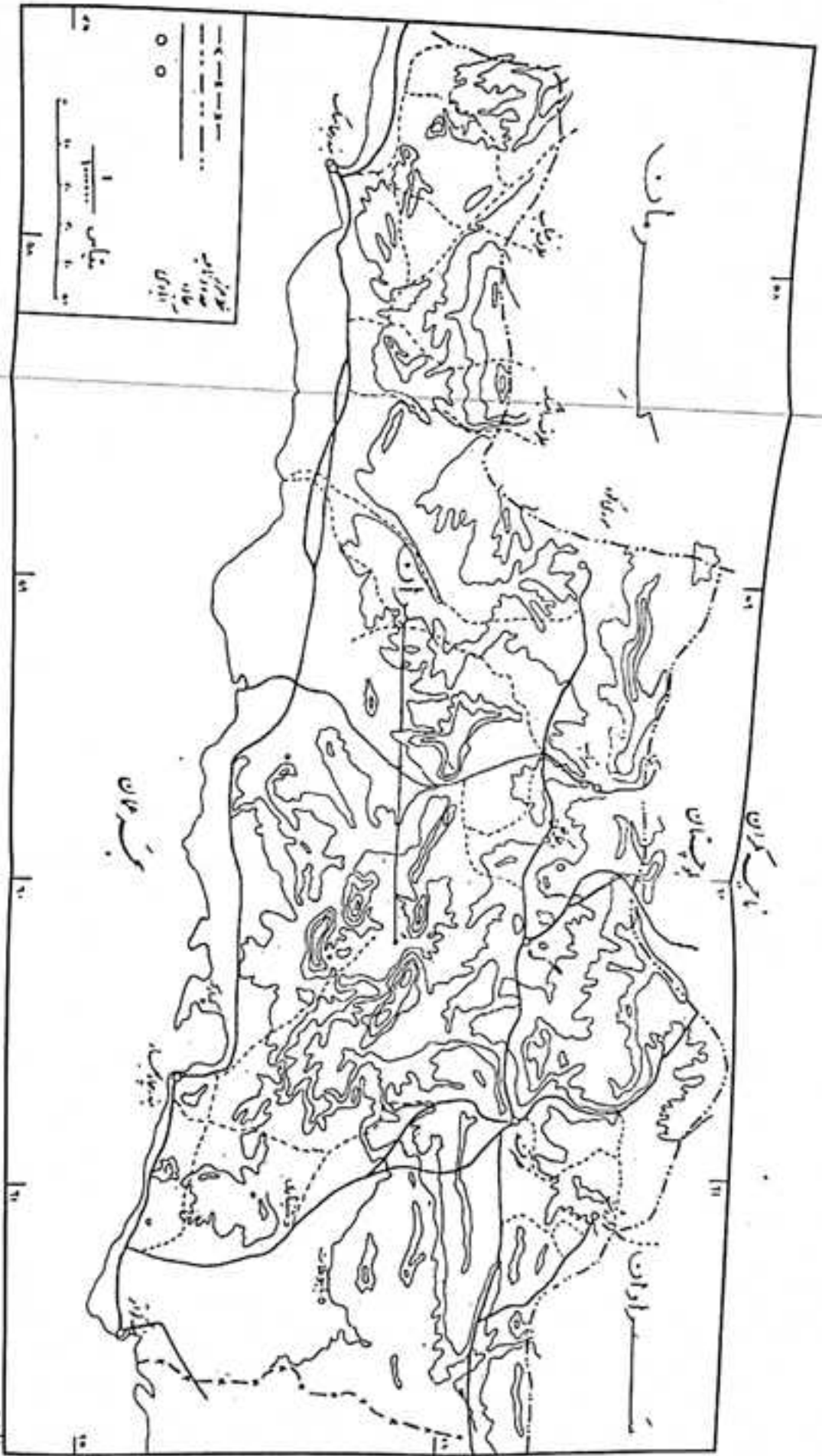
بندن:۔ بلوچستان ۽ کیشتریں بندن عمان ۽ دریا ۽ کز ۽ اُنت گول اے ناماں زانگ
بنت: جاشک۔ چھبار۔ تیس۔ گو تر ۽ کاک۔

چھبار ۽ بدن وتی حد ۽ سیمری جاوران ۽ بنجہی حالتانی سبب ۽ چہ اے دگہ
بندناں بُو انتر انت، اُمیت انت اے وھداں کہ بلوچستان سرجی ۽ ایران سرکار ۽
پرمانداری ۽ انت، ہر ہمیں کار ۽ کوشت ۽ اُمیت است، بگندے پیار ۽ کار ۽ بار ۽ راہ چہ
اے بدن ۽ بچ بہ بنت ۽ پے دوتاں یکے چہ ایران ۽ بُو انتریں بندناں شمار بہ بیت۔
اتوں اے بندناں مزنیں آپی گرابانی بار کنگ ۽ اُمیت نیست ۽ مزنیں آپی گراب دگہ
نیستی ۽ سبب ۽ تیاب ۽ نزدیک ۽ آتک نہ کن اُنت، گرماگ ۽ وھداں کہ دریا گورم
بیت، گز اُرابانی ٹکسان ۽ سبب بیت۔ مردمانی کار ۽ شینت یگدار ۽ ماہیگ گرگ انت۔
پہ سرکار ۽ مردماں لوگ ۽ جاہ ۽ انچوش کہ کٹسم (گمرک) ۽ اے دگہ ادارھاں کم ۽ باز
گزران کنگ بیت۔

چند ۽ اروپا ۽ تلگراف لائن (برقی گوانکو) جاشک ۽ چھبار ۽ موجود اُنت کم ۽ باز
۽ گزرانی ذرے پیچ کنگ۔

مکران دمگ ۽ کبیلهانی نام

کیشین گپ ۽ حال	اوڳانی شمار	کبیله ۽ کماش	کبیله ۽ نام ۽ ننگ ۽ جاگه	شمار
طائفه ۽ کماش چهاره ۽ نندوک انت۔	۳۰۰۰	سردار دین محمد خان	دشیاری	۱۔
	۱۰۰۰	سردار جان محمد خان	گسر کند	۲۔
	۳۰۰۰	نقدی خان ۽ ایوب خان	بنت ۽ کش ۽ گور	۳۔
	۳۰۰۰	سردار حسین خان	گه ۽ کش ۽ گور	۴۔
	۲۰۰۰	رستم خان	چانمپ	۵۔
	۲۵۰۰	سردار محمد خان	پنوج ۽ پشته	۶۔
	۳۰۰۰	میر هوتی خان	لاشار	۷۔
	۷۰۰	حاجی نواب خان	دهک ۽ کشار جاہ۔ راسک ۽ پیشن	۸۔
	۲۰۰۰	سردار احمد خان	هوت۔ گور گچ۔ لگور۔ لئی	۹۔
	۲۰۰	حاجی نواب خان	جیت	۱۰۔
	۱۰۰۰	میر برکت خان	گیابان	۱۱۔
	۱۰۰۰	مصطفیٰ خان	جاشک	۱۲۔
	۲۰۰	سوبان خان	نکوتر	۱۳۔
	۱۰۰	سردار علی محمد خان	فیروز آباد	۱۴۔

بلوچستان ۽ راج دپتری چست ۽ ایری

گوں اے گپ ۽ کہ بلوچستان ایران ۽ یک اوستانی ۽ سیاسی ۽ حد ۽ سیمبری جاورانی سبب ۽ ارزشتے ۽ واھندانت ۽ سرکاری کارندھانی دگوش ۽ گوں وت کنگ، بلے یک نیمگے ۽ ایران ۽ ہرکش ۽ گنڈ ۽ دائمی بازیں پیش آماں کارندھانی دگوش آیمگ ۽ ات ۽ دگہ نیمگے بلوچستان ۽ دگی ۽ اندری جاورانی نلگی ۽ دگہ بازیں حالاتانی سبب ۽ یک گجینی پت ۽ پو لے درکارات کہ تاں گوسکیں سال ۽ (۱۳۰۷ شمسی) چوشیں گیگ دست نہ کپت کہ اے اوستان ۽ پھک ۽ پلگار کنگ ۽ لشکرکشی یے بہ بیت ۽ بازیں سالانی بے ایمنی ۽ خان ۽ نوابانی واکداری هلاس کنگ بہ بنت۔

چے سبب ۽ بلوچستان تاں سال (۱۳۰۷ شمسی) ۽ ملکی کبیلھانی تگ ۽ تاچی پڑے ات ۽ درملکی دولتانی سیاسی ۽ لشکری دست مان جنی ۽ جاگہ ات۔

پنش کہ میر دوست محمد خان باران زئی بلوچ بلوچستان جاورھالاں سرزاهر ۽ شر پیش دارگ ۽ سبب ۽ اے داں آھری پخت سالان چہ سرکار ۽ نیمگ ۽ اے ملک ۽ سرکار ۽ اگدہ دارات۔ ۽ چو کہ هج چارگند ۽ وا کے چہ نجاهی سرکار ۽ گندگ ۽ نہ ات، چھیشکاوت ۽ یک آرات ۽ وت سریں سرکارے زانت ۽، ۽ کوشت کنگ ۽ ات اے آزاتی ۽ برجم کنگ ۽ ہاتر ۽ تیم ۽ گیش کنگ ۽ ہما خان ۽ سردار کہ آئی ۽ بدواہ ات انت، کم کم ۽ یا

آیاں وتی پرمانبردار بکت یا نیست ء نابود اش بکت۔ آھر ء آ بکت یک مز نہیں بھرے
 چه بلوچستان ء (سراوان، مکران، دنگ ء بنجاسی بلوچستان) آئی ء وتی پرمانبردار بکت
 أنت۔

آ کس چه بنجاسی سرکار ء نیگ ء کہ کدی کدی بلوچستان ء سات ء سپر ء شت
 أنت کہ جاورانی زانتکار بہ بنت ء الہیں ء بستکیس پٹ ء پو لے لیکن أنت ابید چه نا
 آمیدی ء ہبرء، کہ بلوچانی سلاہ بندیں جنگی مردم سک باز أنت آ ملک سک گرم انت،
 زیدی جاور حال باز ہراب أنت، دگہ چیزے ایساں نیکی گوں نیست أنت۔

گذر ء پہ اے ناپسندیں جاورانی حلاس کنگ ء لشکر کشی لازمی بوت ء ڈرستانی
 چم پہ کرمان ء پور ء کدی راہ ء سک ات أنت، چیا کہ چد ء پیش ہر لشکر کشی یے
 بلوچستان ء بوتگ، آیانی بنجاہ کرمان بوتگ، چونکہ کرمان نوکیں پوجی بھر ء بانگ ء زر ء
 دنگ شمار بوت۔ اے بابت ء لازم ات زرباری پوج اے لشکر کشی ء اگدہ ء بہ زیر
 ایت۔ بلے چونکہ برٹش بلوچستان ء ریل گاڑی ء راہ ڈر آپ ء سر بوتگ ات ء یک راہ
 پہ موٹل ء گاڑیاں چه ڈر آپ ء تاں مشد ء شر کنگ بوتگ، اے نوکیں بنداتے ات پہ
 بلوچستان ء لشکر کشی پیر چا کہ لشکری ہمشانک ء پدء چه کرمان ء شر تر ء وش تر ات، اے
 بندات ڈر آپ ء نوک پیم بوتگیں شھر ات کہ (لشکر شرق) رودر اتکی لشکر ء نام ء زانگ
 بوت۔

چوش بوت کہ بلوچستان ء جنجالانی توجیلے کنگ ء آئی سر ء اُرش ء لشکر کشی ء پھر
 والا مقام اعلیٰ حضرت ہمایوں شاحنشاہ ء حکم ء پدء رودر اتکی لشکر ء نام ء کت۔ انوں پیر
 چه ایسی ء کہ اُرش ء لشکر کشی ء بابت ء چیزے بہ نیساں، اے اوستان ء انچائیں جاور ء راج
 دپتری چست ء ایرانی باوء ہوں چیزے پہ مردمانی سر پدی ء مالوم داری ء گیش کناں کہ
 اے ہمے دوران ء کہ پوجی پٹ ء پول بوتگ اے بنگپ دست کپنگ أنت۔

بلوچستان ۽ راج دپتر

بلوچستان ۽ راجدپتر ماں دو بھر ۽ انت: ۱۔ بلوچستان ۽ کدی ۽ عام راجدپتر
۲۔ کدی سالانی مستریں چست ۽ ایر۔
اولی بھر: بلوچستان ۽ کوهنیں راجدپتر

سال ۱۳۰۸ شمسی ۽ نذکار ۽ دانشور ۽ راجدپتر نویس دلجہ تپی زادہ اوستان خراسان
۽ اگده دارآت ۽ من رُدراکی لشکر ۽ مزن اگده دار ایتاں، من چہ آئی ۽ دست بندی کت
کہ تو بلوچستان ۽ کوهنیں راجدپتر ۽ بابت ۽ چیزے بہ نہیں، آمد ۽ وقت منی سر ۽ ایر کت
۽ اے کارے کت، ایشی ۽ شمسے دیم ۽ پیش کناں۔

ابید چہ سیاسی ہمشا نیک ۽ حد ۽ سیمری (جغرافیائی) حساب ۽ ہما تیوگیس حد ۽
دنگ کہ اود ۽ گیشتریں نندوک بلوچ ۽ بلوچ ذات انت بلوچستان ٹوشگ بیت ۽ ۲۳،
۳۲ درجہ گور پچانی پھنات ۽ ۲۸، ۷۰ درجہ رودر آتکی ڈراجی ۽ (چہ گرینوچ ۽) بلوچستان
انت۔

بلے سیاسی حساب ء چار بھر ء انت کہ اے پیم ء انت:

۱۔ ایرانی بلوچستان

۲۔ برٹش بلوچستان

۳۔ کلات (کہ یورپ ء ملک کیشتر ایشی ء بلوچستان نام ء زان انت)

۴۔ بازہما ہند ء دنگ کہ ہندوستان ء ہور انت چونکہ سندھ ء پنجاب کہ بلوچ اود ء ہوں نندوک انت، کیشتر صوبہ ”ڈیرہ غازی خان“ ء ”جیکب آباد“۔ بلوچستان ء اے سرجمیں بھراں ابید چہ تیاب دپ ء بارگیس پٹ ء، ء دریاء سندھ ء سر ڈگار ء کجھیں ایران ء زمین ء زرباری رودر آتک ء شمار ء کاینت۔

برٹش بلوچستان ء گورنچانی نیگ ء چونکہ ”پشین، ثروب، کوہ سلیمان تاں ”گول“ ء گور ء انت، نسلی حساب ء اوگان شمار پینت، گورنچانی بلوچ کوہ سلیمان ء گندگ پینت، گورنچان ء آگڈی حد اں کہ بلوچ نندوک انت ہما دنگ انت کہ ۳۱ درجہ گورنچانی پھنات ء گوز ایت۔ ادارھی ء لحاظ بلوچستان پنج جاہ ء بھر کنگ بوتگ۔

(۱)۔ برٹش بلوچستان ء چاگرد ۹۴۰۳ مربع میل انت، کہ ”گندمک“ کولنامہ ء پد ء سال ۱۸۷۹ ء انگریز ء چہ اوگانستان ء گپگ ء سال ۱۸۸۷ ء کانونی حساب ء برٹش ہندوستان ء گوں شامل کنگ بوتگ ء یک انگریزے اود ء ہاکم انت۔

(۲)۔ نیم آرات خانانی زمین ء کیشتر خان کلات ء ہد ء سمسر کہ بلوچستان ء مستریں بھر انت، ۷۹۳۸۲ مربع میل (۲۰۵۵۹۹ کیلومیٹر مربع) آئی ء چاگرد انت۔

اے بھر نیم آرات ء انگریز ء پشت ء پناہ ء چیر ء انت ء ہند ء پرماندار (وانسرائے ہند) ء چیر دست ء انت۔ خان ء وتی جند بلوچے نہ انت آچہ براہوی راج ء انت کہ بلوچانی میان ء جاہ ءے وش کنگ لسبلہ ء خاران ایشی ء باوجود کہ ملکی آزاتی ایش است بلے خان کلات ء چیر دست انت۔

۳۔ آدنگ کہ تچک ء تچک ہند ء سرکار ء چیر دست أنت، دراصل چہ خان کلات ء، ء چہ آزاتیں کیبھیاں پہ نریہ زورگ بوتگ أنت، آیانی چاگردا ۳۶۴۰۱ مربع میل انت۔
 ۴۔ مالدارانی دنگ حوں ہند ء پرماندار ء وسیلہ ء چار ء کند جنت چوکہ ”مری“ ء ”بگٹی“ کیبھیانی جاگیر ء زمین أنت کہ سرجمی ء ۱۲۹۶ مربع میل أنت (۱۸۴۶۴ کلومیٹر)
 ۵۔ ایرانی بلوچستان کساس شست ہزار مربع میل آئی ء چاگردا انت۔

ادء مے مراد ایرانی بلوچستان ء راج دپتری جاوردانی بیان کنگ انت کہ راستی ء بلوچستان ء بلوچانی اسلی دن انت۔ بے پیسر چہ ایشی ء کہ اے دنگ ء راج دپتر ء بابت ء گپ ء بنگ بکناں، بے پاندگ نہ بیت اگاں چیزے بلوچانی زات ء زبان ء ء بلوچستان ء نندو کیس اے دگہ راجانی بابت ء گپ ء صبر بہ بیت۔

ابید چہ اوگانی نسل ء کہ برٹش بلوچستان ء گورنچانی نیمگ ء نندوک أنت ء اصل ء اوگانستان ء شامل بوتگ أنت، چار دگہ راج حوں حسنت أنت، بلوچ ء براہوی۔ تاجک، ہندی۔ ہندی، ہندوستان ء مہاجر أنت کہ کدیم ء بلوچستان ء آتلگ أنت ء ادء خشک أنت یا کہ ہند ء بلوچستان ء سیمری حد ء أنت، براہوی کٹی ء چہ دگہ نسلے ء نیادی دار أنت۔ حتی کہ چہ آریائی راجاں حوں نہ أنت، بلکیس چہ زرباری ہند ء دراوڑی نسل ء أنت، بکندے کہ گوں ہند ء اروپائی مزنیس شجرہ ء نیادی نہ کن أنت، براہوی مردمانی کساس کلات ء دنگ ء، ء برٹش بلوچستان ء سرزمین ء سک باز انت، بلکیس گیشتر چہ بلوچانی کساس ء ۱۹۰۱ میلادی ء مردم شماری ء ردء ۳۰۰،۰۰۰ ہزار مردم بوتگ أنت (۱) ء بلوچانی کساس ۱۰۴،۴۹۸ مردم بوتگ۔

۱۔ انگریز ء سیاسی کار گزارے ء گوشگ ء پدء ماں بلوچستان ء انوں کساس دہ لک بوت کن أنت۔

بے پنجاب ء ہند ء سرزمین ء کہ چہ بلوچستان ء ڈن أنت، بلوچ سک باز

انت، ہمے مردم شماری ۽ ردغ ۱۰۱۷۳۶ بلوچ ۽ ۲۸۱۸۰ براہوی آ دوئیں ماکاں نندوک
انت۔

ایرانی بلوچستان ۽ مردمانی شمار پگائی ۽ زانگ نہ بیت۔ یہ کساس بلکیس سے سد
ہزار مردم بہ بنت کہ کیشتر بلوچ انت۔

تاچک چہ ایرانی نسل ۽ انت، برٹش بلوچستان ۽ ہوں باز انت، انچوش کہ دھوار
انت ۽ نوشیروانی، کہ کلات ۽ کونڈہ ۽ دمگ ۽ نندوک انت۔

بلوچ راج ۽ وتی چند دو جتائیں بھر ۽ بھر بوتگ، براہوی راج اے دوئینانی
میان ۽ گوں ایشان حوار انت۔ یک بھرے گور پچانی روبرکت، دگہ بھرے زر باری
رودراتک، ایسی ۽ سب ۽ دوزبان گور پچانی بلوچی ۽ زر باری بلوچی پیداگ بوتگ، اے
زندنگ ۽ مکرانی بلوچی ہوں گوش انت۔

اے دوئیں زبان انچو کہ چہ یکدگر ۽ دور بوتگ انت اگاں دو مردم، ہریکے وتی
زبان ۽ گپ بہ جنت، آدگہ آئی ۽ کہاں سر پد نہ بیت۔

چہ بلوچستان ۽ کونھیں راج دپتر ۽ بازیں چیزے زانگ نہ بیت، ہمچک زانیں
اے سرزمین ہما ”گدروشیا“ ۽ بھرے کہ چہ یونانیانی درنگیانی ۽ انت۔ (۱)
کونھتیں زانتکاری یے کہ چہ اے سرزمین ۽ است یونان ۽ مزین اسکندر ۽ لشکر کشی
انت، آ چہ گدروشیا ۽ گوز ایت، آئی ۽ دریائی امیر سناجوس مکران ۽ تیبان گور ۽ دریا
نوردی کنت۔ کہیں چہ اے جاور حالان یونانی فیلسوف ۽ راج دپتر نویس آریان ۽ نبشتہ
انت (چہ مسیح میلاد ۽ دومی کرن ۽ اول سرء) کہ پشت کپنگ انت، آ اے سرزمین ۽
گدروشی ۽ ”اوریتا“ نام ایر کنت۔ (۲) اے دپتر زانت یک پٹ ۽ پولی اندازے بیان
کنت۔ اے سرزمین ۽ ہشکاپی ۽ بابت ۽ نمیس ایت کہ آپ ۽ وسیلہ ایوک ۽ ہما چات
انت کہ گوردپاں جنگ بوتگ بنت۔ گوش ایت مردمانی وردن ماہیگ ۽ ناہ انت، لکتیں

جا کہ زمین و یک یک ٹکرے سبز آباد انت۔ وں بوئے کنگ داریں ذرچک و دارانی
 بابت و زربار و گرماگ و نوات و بابت و اشارہ کنت، چو شکہ مزین لشکر و دارگ و
 مشکات، اسکندر و لشکر و مردم، دوت و اولاکانی یک مزین بھرے و مرگ و میران و
 بابت و گپ جنت۔

پکا انت کہ بلوچ راج چہ کدیم و بلوچستان و نندوک نہ بوتگ انت، سلجوقیانی
 سرکار و وحد و ماں ایران و اے راج و چہ سیستان و کرمان و دیم پہ ایرانی بلوچستان و، و
 مکران و لذ و بوج کت۔ رند و کم کم و چہ روبرکتی نیمگ و دیم پہ رودراتک و کہ اتوں
 انگریز و دست و یا آئی و پناہ و چیر و انت، شنگ بوتگ انت، چما و حد اے سرزمین و
 "بلوچستان" و نام دیگ بوتگ۔

پہ گمان، ہندی نسل بوتگ انت۔ کدیم ترین نامے کہ اے ملک و دیگ بوتگ
 "مکا" انت، دار یویش و بیستون و نبشٹھاں "ہرودت" و "مکیا" یا میکیانی سرزمین
 شویشک، حنفا منشیانی سرزمین و چاردھی ساتراپی (اوستان) بوتگ، بطلموس و جغرافیائی و
 رد و اے سرزمین و رودراتک، ہند و حساب و گیت۔ جا ورحالے کہ آریان و چہ "اورا"
 و نندوکاں کہ آیاں "اورتیا" گوش ایت، و "آرابولیس" کور و کنارہ و (مروچگیس پورالی)
 نندوک بوتگ انت، بیان کنت کہ ہمے زانگ بیت کہ ہندی بوتگ انت۔

اے سرزمین و کدیمی نندوکانی بابت و چیزے زانگ نہ بیت:-
 گدروشیوی کبیلہ، اوریتا کبیلہ و، روبرکتی نیمگ و نندوک بوتگ انت، آدمگ،
 ہما مردمانی نام و گدروشی ایر کنگ بوتگ۔ چریشی و پد یونانی و رومی راج دپتری و حد و
 حدودی کتابانی تہ و اے سرزمین و "گدروشی" نام کپت۔ بلے زانگ بوت کہ "مکا" و
 کدیمی نام ناما اور بوتگ، پد و وحدے کہ "ہجرت" و اولی کرن و چہ عربانی بالادستی و پد
 اے سرزمین و نام "مکران یا مکوران" و نام ایر کنگ بوت۔ گیشتر گمان ہمیش انت کہ

”مکوران“ ءِ گال راست بہ بیت۔ کہ مروچی بلوچ ہمے گال ءِ کار بند أنت، پہ گمان ءِ
اے گال ءِ بزانت ”مکا“ ءِ دشت انت۔

عربانی اولی اُرش ءِ کہ سنہ ۲۳ ہجری“ ءِ اے سرزمین ءِ آتک أنت، کمران ءِ
تیوگیس زمین جت راج ءِ دست ءِ ات (عربی ءِ ”زط“ ٹوشگ بیت)۔

ٹوہن ترس یادے چہ بلوچ راج ءِ کہ پہ اے نام ءِ یاد بہ بیت۔ ”ہجری“ ءِ
چاری کرن ءِ اصطخری ءِ مسعودی ءِ کتاب أنت، ماں کرمان ءِ کوحاں بلوچانی نام گرگ
بیت اے کرن ءِ رندگیس کرن ءِ تاریخ نویس گیشتر ہمے دنگ ءِ (کرمان ءِ کوحاں) ءِ
سیستان ءِ گوں دگہ کیلیھے اے ”کوچ“ نام ءِ کہ عربی ”قفص“ انت، بلوچاں یاد کن
انت۔

- ۱۔ درنگیان ہما زریگ انت کہ سیستان ءِ زرباری نیمگ ءِ بلوچستان ءِ گوربچاں حساب کنگ
بیت ءِ فارسی ءِ حوں زریگ بوئنگ۔ حامون ءِ چہ دریا ہم زریگ ءِ زریج ٹوشگ۔
- ۲۔ بلکیس آیانی پشت کپتگیس مروچگیس حوت بہ بنت، کہ زمین ءِ خد اُند انت ءِ چہ مالیات ءِ
پہل انت۔

فردوسی ہم بلوچاں کنخرو و لشکر و شمار کنت و دگہ جاگھے آیانی تپاکی گوں گیلاں
 کبیلھے و جنگ گوں نوشیروان و، اے بابت و گپ جنت۔

لختیں پت و پوکارانی اے گمان انت کہ بلوچاں چہ "خزر" و دریا و تیاہ
 منوراں اول سر و کرمان و سیستان و نیمگ و لذ و بوج و کنگ، رند و کرمان و بلوچستان و
 اے دگہ دنگاں شنگ انت، اے لذ و بوج و بنگ چہ اسپت سمون (ھیاطلہ) بالادستی و
 نوشیروان و زماگ و بوتگ۔

"ہجری" و چاری کرن و بلوچ گوں کوچ و راج و کرمان و کوهاں جامند
 بوتگ انت و ماں سیستان و ہم شنگ بوتگ انت، بلے کرمان اے و حد و جت راج و
 دست و بوتگ۔

بلوچاں کور لوت و (لوت دشت و) دنگ و پل و پانچ کنگ و خراسان و پے
 جنگولی و مھشور و نام گپ بوتگ انت و مردمانی دل سیاہی و سبب بوتگ انت ہمے ہاتر و
 عضد الدولہ دیلمی و مسعود غزنوی و ہر کیے و وتی دوران و آیانی سر و ارش برنگ، اولی و
 بازیں کس چہ بلوچاں کشنگ، و دومی و "خبیص" و دنگ و بلوچ پرورش دانگ انت۔

ماں کرمان و سیستان و "سلاہتہ" (سلجوقیان) و بالادستی و سبب و بلوچ راج دیم
 پے کرمان و رودراکی بلوچستان تاں جند و سمر و ہداں و لذ و بوج کنت۔ سال ۶۵۰
 ہجری و اولی رند و آیانی نام سندھ و ایشنگ بوت، آوہداں کلات و کوہ کہ مروچی
 براہویانی دست و انت، بلوچانی دست و بوتگ۔

رند و کہ براہویانی زور گیش بیان بوت، گڑا بلوچانی لذ و بوج و کیشتریں سبب
 بوت کہ دیم پے سندھ و شت انت۔ اے آیانی زبردستی ات و رند چہ ایشی و کہ امیر تیمور و
 جند و ہاکم بوگ و ہندوستان و سرکار زور بوت۔ ہمے سبب و پے کش و شور و ہمساکھیں
 راجاں ہندوستان و راہ بچ بوت انت۔ دھی کرن و اول سر و بلوچ گوں شاہ بیگ،

(ذوالنون بیگ و چک) و ہماہمی و کہ چہ ارمونیان قندھار و خاندان و انت، سندھ و ملتان و پُرت انت و اود و شنگ بوت انت۔ بلوچانی کماش و ”سرطایفہ“ اے وھداں ”میر چاکر کو بند، میر سہراب دودا ات انت۔ گوں بلوچانی نسل و لھتے ہندی و عربی کبیلھاں سا نگ بندی کنگ، بلوچ کبیلھانی راج دپتری گپ و ہمال چہ چاری کرن و، و اے سر زمین و کدی ہمال و اھوال کہ رند و بلوچستان و نام و نام گپت بوت، چہ سال ۲۳ ہجری و دیم اینگو، بازیں گپ و کتہ ہست انت، بلے چو کہ کتہ ذراج مہ بیت، چہ کلات و انوگیں ہاکم خاندان و ہاکی و بیچ و چیزے گپت جناں۔

دوازدمی کرن و اول سر و یا یازدمی کرن و گد سر و ہندی راجھانی یک سلسلھے اے سر زمین و کہ انوں انگریز و پشت و پناھیں بلوچستان انت سرکار کنگ و ات انت۔ گڈی مھاراجہ و پھ اوگانانی اُرش و پرش دیگ و چہ نراھویانی یک کوھستانی شپانکس کبیلھے و مدلوٹ ایت۔ اے کبیلہ و کماش کامیار اوگانانی پرش دیگ و پدم کم و اے ماکانی تہ و انچوش زور مند بوت، کہ ہندی راجہ وے چہ سرکار و دورکت و وت ملک و ہاکم بوت۔

کامیار و چاری پشت و یک نماگے کہ نام وے عبداللہ خان ات، گیشیں ملک گرمی و لالچ و ولما نگ ات دگہ جاھاں دست جنی بکنت۔ اے وھداں نادر شاہ و ہند و اُرش برنگ ات، وھدے کہ قندھار و رتنگ اتنگ، لشکرے بلوچستان و دیم وے وات، ملک وے گپت۔ عبداللہ خان و سرکار، نادر شاہ و چیر دتی و پشتگپت۔

چیزے وھد و پد عبداللہ خان گوں سندھ و نواب و جنگ و وھد و کُشگ بوت، آئی و مستریں بیچ حاجی محمد خان جانشین بوت۔ اے مرد سکیں زالم و بدکارے ات، مھلوک چہ ایٹی و تنگ آتنگ و بیزار بوتگ انت۔ ایٹی و کسانیں نرات نصیر خان کہ نادر شاہ و ہماہمی و دھلی و شنگ ات گوں شاہ و حور تور ات، وھدے کہ وتی مُلک و واتر

بوت۔ وتی نرات ے گشت ۽ سرکار ے دست گپت، اے حال ۽ ہبر پہ نادر شاہ ۽ کہ
 قدہار ۽ ات، نبشت ۽ دیم ے دات۔ نادر ۽ آئی ۽ ہاکی برکرارکت ۽ بلوچستان ۽
 بیگر بیگی ۽ حکم ے دات، اے اپاک سال ۱۱۵۲ ہجری ۽ بوتگ، نصیر خان لاکین ۽
 ہوشمندیں مردے ات، ملک ۽ تہ ۽ بدلی ے یارت ۽ کلات ۽ شھر ے چت ۽ شرکت
 ۽ اود ۽ کلات ۽ کوٹہنگ ے بنگیج کت۔

نادر شاہ ۽ بیران بیگ ۽ رند، نصیر خان، احمد شاہ دُرّانی امیر کابل ۽ چیر دست
 بوت۔ بلے سال ۱۱۷۱ ہجری ۽ وتی آزاتی ۽ جارے پڑینت، گراڈراجیں وھدے ۽
 گوں احمد شاہ ۽ جنگ ے کت، آھر ۽ ایشانی میان ۽ سھل بوت ۽ احمد شاہ ۽ بانج گزاری
 منگ بوت۔ نصیر خان سال ۱۲۰۹ھ ۽ بیران بوت۔

چہ نصیر خان ۽ بیرانی ۽ رند آئی ۽ چک محمود خان جانشین بوت، محمود خان ہم
 ۱۲۳۶ھ ۽ بیران بوت۔ گرا آئی چک مھراب خان جانشین بوت۔
 سال ۱۲۵۴ھ ۽ وھدے کہ انگریز ۽ چہ بولان تک ۽ راہ ۽ پہ اوگانتان ۽ اُرش
 بُرت۔ مھراب خان ۽ گوں انگریزاں دژمنی کت، اے ہاتر ۽ انگریز ۽ لشکرے بلوچستان
 ۽ دیم دات۔ مھراب خان گوں چارسد مردم ۽ شھید بوت، کلات انگریزانی دست ۽
 کپت۔

دو سال رند بلوچاں انگریز ۽ ہلاپ ۽ شورش کت۔ بازیں وھدے ۽ جنگ
 بوت، آھر ۽ انگریز ۽ من ات کہ نصیر خان دوئم، مھراب خان ۽ کستریں چک ہاکم بہ
 بیت، ۽ انگریز ۽ وتی پوج ۽ لشکر چہ بلوچستان ۽ گش ات۔

رند چہ ایشی ۽ کہ سندھ، سال ۱۸۴۳ میلادی ۽ پنجاب ۱۸۴۹ میلادی ۽ انگریز
 ۽ گوں دت ہور کت اُنت۔ انگریز ۽ بالادستی بلوچستان ۽ گیش بوت۔ چہ بازیں پوجی
 کاردایاں پد کہ انگریز ۽ کوہستان ۽ نندوکیں بلوچانی ہلاپ ۽ کت اُنت، سال ۱۸۴۵

میاوادی (۱۲۷۱ھجری) ء کول نامھے مئی ماہ ء چار دھمی روج ء انگریز ء نصیر خان ء میان ء
 نیسک بوت، کہ خان ء انگریز ء مکک ء مدد من ات۔ گوئیں کول نامہ سال ۱۸۴۱
 ء (ارشی ء دیم گیری) حلاس کنگ بوت۔

نوکیں کول نامہ ء رد ء نصیر خان ء وتی ء وتی جاگیرانی نام ء انگریز ء سالانہ پنج
 ہزار لیر (۵۰۰۰۰ روپیہ) ء مکک ء مدد ء زورگ من ات۔

نصیر خان ۱۸۵۶ ء سال ء بیران بوت ء آئی ء نرات میر خداداد خان جانشین
 بوت۔ ۱۸۷۶ کرار نامہ نوک کنگ بوت۔ امدادی زر یکسد ہزار روپیہ کنگ بوت انت۔
 ۱۸۷۹ ء انگریز ء سندھ ء بلوچستان ء ریل گاڑی ء راہ ء نوک کنگ بنگلہ کت ء
 ایشی ء گوں حوار دگہ راھے ہم شتر کت۔ ء کونڈ شھرے شتر کت، پوجی بجاہئے اڈکت
 انت ء دگہ بازیں راہ ہم شتر کنگ بوت انت۔

داں یک سد بیت سال پیسہ ایرانی بلوچستان ء بابت ء ابید چہ مزمنیں اسکندر
 ء لشکر کشی ء دگہ ہج ہمیں حال ء ہرنیت ات۔ نامی نمیں ”سرجان ملکم“ کہ ماں ایران
 ء حند ء سرکار ء جھکیر ات ۱۸۰۹ ء سال ء پہ اے مکسد ء کہ ماں ہشکی ء حند ء ایران ء
 میان ء راھے در بچ ایت۔ ”کاپیتان گرانت“ ء (کہ رند ء ماں ایران لرستان ء کشگ
 بوت)، پہ پٹ ء پول ء روبرکتی بلوچستان ء روان دنت۔

سالے رند ”کرستی“ نامیں انگریزے پہ ہھے نیت ء، ایرانی بلوچستان ء سپر
 کنت وتی گد ء پوشاکاں بدل کنت ء حاجی ء نام ء تر ء گرد کنت، بلوچستان سر زمین ء
 بابت ء اولی ہشتہ اے مرد نیگ انت۔

۱۸۶۱ ء سال ء ”سرگولڈ اسمید“ انگریز، بنگلہ پٹ ء پول ء پہ تلگراف ء تار ء
 کشگ ء مکران ء تباب نوران، کراچی تاں جاشگ ء سپر کنت، وتی کار بلدی ء
 زانتکاری ء سبب ء گد سر ء اے مرد، بلوچستان ء سمرانی گیش ء گیوار کنگ ء ہاتر ء

رند ۽ نادر شاہ ۽ ایرانی سرکار ۽ بالادستی ۽ اثر مندی ماں روبرکتی بلوچستان ۽ بس
 ۽ نام ۽ آت۔ ایران ۽ بنجاسی سرکار ۽ ہیج تیمیں واک نیست آت، تاں محمد شاہ قاجار ۽ دور
 ۽ اولی بر ۽ لشکرے ۽ بلوچانی پاثر اپ دیگ ۽ دیم دیگ بوت۔ لشکر ۽ پنور وتی دست ۽
 گپت، ۽ آدھداں اے شھر ایران سرکار ۽ دست ۽ انت، رند ۽ ایشی ۽ دگہ بازیں خند
 ۽ دنگے بنجاسی سرکار ۽ دست ۽ کپت آنت۔ ہما وھدے کہ ابراہیم خان ۽ بم ۽ نما شیر ۽
 پنور ۽ ہاکی ۽ پرمان دیگ بوت، اے مرد ۽ گوں وتی توان مندی ۽ بنجاسی سرکار ۽ واک
 ۽ بالادستی اے دنگ ۽ برجاداشت، ۽ سر باز ۽ کر ۽ گور وتی چیر دستی ۽ آدورت آنت۔

ایران ۽ ماں بلوچستان ۽ پترگ ۽ سبب ۽ گوں خان کلات ۽ برٹش بلوچستان ۽
 سیمری جیزہ پیداک بوت، ۽ بازیں جنجالاں پدھوریں کمیشنے ۽ ایران ۽ خان کلات ۽
 برٹش بلوچستان ۽ نیمگ ۽ ٹھینگ بوت کہ سیمری جیزہ ہانی گیش ۽ گیوار ۽ بہ کنت۔

گولڈ اسمید (gold smith) ۽ ۽ برٹش بلوچستان ۽ میرزا معصوم خان ۽
 ابراہیم خان ۽ ایران ۽ نیمگ ۽ گچین کنگ بوت آنت، بلے ہیج تیمیں سھلے دست نہ
 کپت، گلد اسمید مکران ۽ تیاب گور ۽ شت ۽ اود ۽ اے حال ۽ ہبرے انگریز سرکار ۽ سر
 کت آنت، نکشھے شترے کت ۽ سیمری کشک ۽ پیشنھا دکت، گزاتھران ۽ آتک
 گوں ایران سرکار ۽ گند ۽ نندے کت۔

کوھک ۽ ٹکر ۽ سر ۽ جیزہ ہست آت، ایران ۽ زور پدکت، اے ٹکر ایران نیمگ
 انت۔ آھر کار سال ۱۸۷۱ ۽ تمبر ۽ ماہ ۽ جیزہ گیش ات، سالے ۽ پد سیمری چیدگانمی مک
 کنگ بنگیج بوت۔

کرزن ۽ کول ۽ پد ۽ سیمری کشک ۽ گور ۽ ہور ۽ کہ کے بندن ۽ رودر آتک
 ۽ نیمگ ۽ دشت کور ۽ دشتیاری کور (کاجو) ۽ ہور ۽ میانچی ۽ بنگیج انت، دیم ۽ رودر آتک

۽ کمان بیت، پد۽ ماشکیل کور ۽ ذراچی ۽ بُر ز بیت تاں دشت ۽ کوھک ۽۔ ایران ۽ سرکار ۽
 پتے وھد ۽ سوب زرت ۽ سال ۱۸۷۰ ۽ پیشن ۱۸۷۲ ۽ مورت ۽ دریدا پہ دست گپت
 أنت۔ پنپور ۽ ھاکم ۽ لشکرے پہ کوھک ۽ دیم دات (انگریزانی هیال ۽ دنیاگائے ٹکر ۽ سر
 ۽ جبروہ هست انت)، ۽ کوھک ۽ پہ دست گپت۔

ھا سال ۽ وکیل الملک ۽ مستظ ۽ عربانی بالادستی ماں چھبار ۽ (زاھر ۽ تاں هشناد
 سال ۽ پیش برجاہ بوتگ ات) ھلاس کت۔ ۽ بشکرد ۽ سر زمین کہ ذراچیں وھدے ۽
 سیف اللہ خان ۽ آرات ۽ وت سریں سرکار برجا ات، آھر کار سال ۱۲۹۱ (شمسی) ۽
 ایران سرکار ۽ دست گپت۔

مدتے ۽ پد ماں پنپور ۽ یک لشکری ٹولی یے گوں سے سد پیادہ، پنجاہ سوار، پنجاہ
 ٹوچی ۽ شش ٹوپ، دائمی نندوک بوت أنت، ۽ یک لشکرے پنج سد نہر بلوچ ۽ کہ ”چریک“
 اش گوشت أنت، ھمازیک ۽ کر ۽ گوراں نندوک ات أنت۔
 سال ۱۸۹۵ ۽ ۱۸۹۶ میلادی ۽ یک ھوریں کمیشنے کہ گو سگیں سیمری ”کمیشن“
 ۽ کارگزار یانی دوبار ۽ چار گند ۽ گلایش ات۔

ناصر الدین شاہ قاجار ۽ دور ۽ گیشتر زمستان ۽ موسم ۽ لشکر پہ بلوچانی تیم ۽
 پاٹراپ دیگ ۽ مالیات ۽ گرگ ۽ چہ ھرنیمگ ۽ اُرش کنان ات۔
 چہ ذرستاں گیشتر ناصر الدولہ ۽ وکیل الملک ۽ مظفر الدین شاہ دوراں علاء الملک ۽
 اے کارکنگ ۽ تاں پنپور ۽ شنگ أنت، پمیشکا بلوچ، ایرانی فارسی زباناں گجر (قجر) گوش
 أنت، زاھر ۽ تاں ”مشروطیت“ ۽ دوران ۽ بلکیں چیزے وھد ساری ۽، پد ۽ ایرانی لشکر
 بلوچستان ۽ نہ شنگ، اے ملک یک آرات ۽ وت سریں ریاستے بوتگ، تاں گو سگیں
 سال ۽ لشکر کشی ۽، کہ اے نشتہ بوتگیں ھما د لکشیں کہ ۽ بھرے۔

ایرانی بلوچستان ۽ کساس (۱۵۵۰۰۰ کلو میٹر مربع) چاگرد انت ۽ مردم شماری
 پکائی ۽ گو شنگ نہ بیت، انگریز نیم کروور (۵۰،۰۰۰،۰۰۰) ۽ کساس ۽ حساب کنت۔

روبرکتی بلوچستان ۽ نندوکیس مردمانی نسل، ایشی ۽ اید کہ برٹش بلوچستان ۽ کلات
 ۽ نسبت ۽ بازیک دست ائت، بلے پدے ہوں اید چه بلوچاں کہ کیشتر ائت بلے
 نوشیروانی ہم هست کہ اصفہان ۽ کر ۽ گور ۽ گجر ائت۔ چه اودے لڈ ۽ بوج اش کنگ۔ ۽
 گرد ائت، ۽ دستیری کور ۽ دپ ۽ کبیلھے کہ چه سندھی نسل ۽ ائت۔

بلوچ آنچوش کہ پیر ۽ گوشگ بوت کہ چه ایرانی نسل ۽ ائت، ۽ اے چه آیانی
 زبان ۽ زانگ بیت کہ بھرے چه فارسی زبان ۽ ائت۔

بلوچانی گور ۽ روایتے ائت کہ گوش ائت آ بندر ۽ عرب ائت ۽ یزید بن
 معاویہ ۽ دور ۽ گوں اما حسین ۽ همراه داری ۽ سبب ۽ چه حلب ۽ در کنگ ۽ دراں ڈیھ بوتگ
 ائت۔ (۱)

تجھیں بلوچ سنی نیکراھی ۽ (مذهب) ائت ۽ کیشتر ”حنفی“ ائت۔ سرباز ۽
 دمگ ۽ کبیلھے ائت کہ هاسیں دینی ره بندے ایشاں ائت، ایشاں ”زگری“ گوش
 ائت، آسانی کتاب ۽ عبادت اش هاسیں پیے ۽ ائت کہ چه اسلام ۽ دینی کتاباں پیم
 بوتگ۔ لھتے پرنگی (یورونی) نیسوک بلوچاں نیکراھی مردم نزان ائت آ گوش ائت بلوچ
 په نام مسلمان ائت، بلے هکلیک ۽ چه اسلام ۽ چیزے نزان ائت۔

من وت چه دژک (داور پناه) ۽ نندوکاں یگے ۽ پت ۽ پولی جست ۽ پرس
 کت زانگ بوت، شھر ۽ نندوکیس مردمانی در میان ۽ لھتے عالم ائت کہ اهل سنت ۽ دینی
 کتاباں وانین ائت۔ آیانی درسانی رد بند اے پیم ۽ ائت۔ اول القبا، رند ۽ جزم (سی
 پارہ)، قرآن، رند ۽ فارسی ۽ پنج کتاب کریماء نام ۽، رند ۽ نام حق ۽ محمود ۽ ایاز ۽ حمد سجد ۽
 ایداق کہ لھتے نظم ۽ شکل ۽ ائت۔

(۱)۔ اے روایت پرنگی کتابان گندگ بیت، بلے من وت چه کی چه بلوچ عالم زادگان جست ۽ پرس
 کت، آئی ۽ چوشیں گئے نہ اشلگ ائت۔

چہ ایشاں پد خولجہ حافظ ۽ دیوان ۽ چیزے چہ شیخ سعدی ۽ بوستان ۽ گلستان ۽ ۽ رند ۽ قصص
 الانبیاء ۽ وان انت، پد ۽ عربی ۽ وانگ ۽ بیچ کن انت، اے پیم ۽ اول ۽ ”نیۃ المصلی“،
 رند ۽ ”قدوری“، کنز، ”وقایہ“ ۽ ”هدایہ“، متامی، گزادینی علم ۽ برزیں درجہ ۽ وانگ ۽
 زانگ ۽ هندوستان ۽ روائنت کہ مزینیں مثلاً یہ پنت۔

بلوچی زبان چہ ایرانی زبانانی تیوگیں گالواراں ٹوہن تریں ڈروشم ۽ بد بند ۽
 واہند انت، کہ گول اشکانی پھلوی ۽ ساسانیان ۽ اول ۽ ہم پلہ انت۔

زر باری بلوچی (مکرانی) ۽ چیزے درور:

اولی درور:

”کوچکی گون گوشت تکرے من دپا کوری گوزگایت آپ لا پا کہ وتی ساگ دینہ
 وتی دلا گوشتہ ای دگر گوشت تکرے ن دپہ ہمائی گرگا وتی دپ چچ کتہ گوشت کہ من دپا پتہ
 گارکتہ۔“ (۱)

آسانیں بلوچی:

کچلے ۽ گوشت ۽ تکرے دپ ۽ ات چہ گورے ۽ گوزگ ۽ ات، وتی ا کس ۽
 آپ ۽ تہ ۽ دیت، گمان ۽ کت کہ دگہ کچلے، وتی دپ ۽ چچ کت کہ آ (ہمے کچک
 ۽) گوشت ۽ چچ بگر ایت، وتی دپ ۽ گوشت ۽ کت۔ (رجانکار)

(۱) اساس، فقہ اللغۃ ایرانی جلد اول صفحہ ۲۳۷ بقلم گامی گردرباب زبان بلوچی

”روزگاری هستت پادشاهی پادشاہارا چک نبیت شت جست کت باد پھکیر
 ینارا کہ منا چک بیت پھکیر اگشت تو بزیر ای لتا بجن پرامبا ہرچی دانگی بکپیت تو بدہ
 تیگ زالاراشت وجتی کت یک دانگی حتی برتی زالارا زالاراشت وارت گنگی دوردات چت
 ہساروارت ہماشا پادشاہ گون زالاجیتو بیت جتی زالارا اومیت ہسارازریان کت چس
 ہم آپس بیت ہرروزال و ہس نہ ماہ ونہ روج تمام بیت زال و ہس ہرردو پر یک شا کپتن
 ہسارابیت یک کورگی نریں پادشاہ زالارابت یک چکی مردیں نام کت بھرام شاہ جہان۔“
 (۱)

آسانیں بلوچی:

”ہست ات روچے روزگارے، هست ات بادشاہے، بادشاہ ء چک نہ
 بوت، شت پکیرے ء کز ء، پکیر ء گوشت تو اے لٹ ء بزیر آچ ء بجن، ہر دانگے بکپ
 ایت بدے ء وتی زال ء کہ نوارت ء۔ بادشاہ ء انچوش کت، دانگ ء دات
 وتی زال ء، آئی ء وارت ء گڈگ دوردات، گڈگ آپس ء چت وارت۔ ہماشپ ء
 بادشاہ ء گون وتی زال ء وپت واپ کت، زال اومتوار بوت۔ آپس ء ہم ہماشپ ء
 نریانے کت آپس ہم آپس بوت۔ نھ ماہ ء نھ روج ء رند زال ء آپس ء جگیگ ء چک
 پیدا کت انت، آپس ء نریں کر گے آورت ء زال ء مردیں چکے کہ نام اش کت بھرام
 شاہ جہان۔ رجانکار“

(۱) اساس، فقہ اللغۃ ایرانی جلد اول صفحہ ۲۴۷ بقلم گای گر درباب زبان بلوچی حکایت، بھرام شاہ
 جہان و گل اندام

گورہچانی (رکشانی) بلوچی درورے:

”دو مرد پہ ہلکنا دوز یا شذانت ہلک عالما کی کہتہ کی گور کو دو درشذ آ کو درشذ
گوانک جذہ مہ بوجارتی پیریناں اری بوجارت شا بوجذہ تومی مردی کوشی دکی یا ہچوکی
شایی سلاھی اری بوجارت شا بوجذہ گودامی مردا تیلی دی ہلک مردا سخن کوزہ ارنی
بوجارت ما بوجذہ گوداتی مرد کیلون دیون آمردا گوشتہ کی می بوجارت ایشی ہو امرد کی
شا کہتہ ہو امرد

زال برازمی ماما گودا بوجارت منو جڈایش گودا مردا ایشتو دا زیش استی۔“
(حکایات بلوچی لوئیس)

آسانیس بلوچی:

(دو مردم دُزی ء نیت ء ہلکے ء رو أنت، ہلک ء مردم کیے ء گر أنت ء دومی درروت ء
چہ ہلک ء کے دوراوشت ایت ء گوانک جنت کہ من بوجارتے (چاچ) گوشاں اگاں
شما بوتک منی ہمراہ ء کش ایت، کید کن ایت یا ہرچی شمنے دل بگوش ایت، اگان نا آئی ء
یلہ بدیت۔ ہلک ء مردماں زبان کنگ کہ ما انچوش کنیں۔

درشکلیں دُز ء گوشت آمرد کہ شما کہتگ آمرد ء زال ء برات منی نا کو (ماما) انت
، شما بگوش ایت کہ منی ء آئی ء سیادی چی انت۔ ہلک ء مردماں چاچ بوتک نکت۔ کہنگلیں
مردا ایش یلہ دات۔) (رجانکار)

بلوچستان ء لھتے کشندہ هست انت کہ آیاں پھلوان گوش أنت، اے وحدال
ایشانی نامدار ترس شیمول انت کہ سر باز کوہ میگ ء خشگ، ء پھلوان میر گند ہم سر باز ء
خشگ۔

بلوچی زبان ء نامی ایں ادبی کتاب نیست، لھتے کہ ء داستان بلوچی زبان ء
کہ دینی عالماں ء جھانگولاں چو کہ ”داس“ ء ”لوئیس“، ”ہتورام“ ء جم کنگ ء چاپ
کنگ أنت داس (M. long worth Dames) ء بازیں لچہ (شعر) کہ بیلیھانی
دیتر (تاریخ) ء دگہ بنگٹانی سر ء جم ء چاپ کنگ کہ ماں گورہچانی بلوچی ء انت۔ زر باری

بلوچی ء کمتر آثار هست انت، ابید چه یک دست نبشتھے کہ بازیر کہ اے زبان ء چو کہ
لیلی ء مجنون، بھرام شاہجھان ء گل اندام، سعدی ء قول ہوار انت، برٹش میوزیم ء ایر
انت۔

انگریزی ء ڈنی انجمن ء نیمگ ء پاکیس کتاب ”انجیل“ ہم گوں شمالی بلوچی ء
رجانک بوتگ۔ اش ات گونڈیس بھرے چه بلوچ ء زبان ء راج دپتر ء کہ بندری کہ ء
پورا کنگ ء ہاتر ء کہ بلوچستان پرورش دیگ بہ بیت، گوں پرورش دیوکیس سر لشکر ء وتی
بیان ء نبشتھاں۔

مشہد۔ ۲۳ فروردین ماہ ۱۳۰۸

حسن تقی زادہ

گڈی سالانی مستریں چست غ ایر

انچوش کہ راجد پتر ۽ اولی بھر ۽ گو شگ بوت، رند چہ ایشی کہ بلوچستان دومی رند ۽
 (۱۲۵۸ھ جری) بنجاشی سرکار ۽ چیر دست بوت، ہد ۽ سیمسری اڑ بازیں، گر ۽ کشی ۽ رند شتر
 کنگ بوت آنت، پد ۽ وھد ۽ ہاکمانی بے سائی ۽ بد کردی ۽ بازیں مالیات ۽ گرگ ۽ اے
 دگہ کارانی سبب ۽، بنجاشی سرکار ۽ بالادستی کم بیان بوت ۽ کم کم ۽ سرکار ۽ کار گزار پہ بن ۽
 بیھ چہ بلوچستان ۽ ہاک ۽ بن شو ج بوت آنت۔ سرکار ناچار بوت ۽ مالیات ۽ گرگ ۽
 ہاتر ۽ زور مندیں خانانی منت وار بوت۔

خاناں چہ اے وھد ۽ سوب زرت، گیشتر چہ ایشی کہ سرکار ۽ کاراں گلائیش بہ
 بنت وتی آزاتی ۽ وت واکی ۽ مھر کنگ ۽ گلائیش بوت آنت، بازیں وھد ۽ نہ گو ست
 کہ ہر ٹکرے یک سردارے ۽ چیر دست بوت، ہمسائیگی، نیادی ۽ نزکی سبب ۽ یکدگر ۽
 بددگار بوت آنت، لھتے ۽ وتی دیروی ۽ کار ۽ رھبند گوں جنگ ۽ مرد ۽ ناتپا کانی پروش
 دیگ ۽ گچین کنگ ات، اے شورش ۽ سرکشی ۽ گلائیش ات آنت۔

اے پیم ۽ ات کہ وھد ۽ کہ سعید خان، بلیدھیانی جھکیر (سعید خان شیرانی) ۽
 پت ۽ بیرانی ۽ پد، گھ ۽ بنت ۽ بندنانی کلات ۽ ہاکم بوت۔ ہمے پگر ۽ ات وتی منلکی
 بالادستی ۽ گیش بکنت ۽ دگرانی ملک ۽ مالاں زور گپت بکنت، کسانیں ملکے کہ چہ مات ۽
 نیمگ ۽ قصر قند ۽ آئی ۽ میراس رسگ ات، ایشی ۽ شکر گزار ۽ نہ ات، اول سر ۽ چیزے
 چہ گھ ۽ ملک ۽ زور گپت ۽ بکت، رند ۽ کم کم ۽ دیم ۽ گوں سر باز ۽ دمگ ۽ ترینت اود ۽

دست جنی کت، وهدے هج ٲیمیں دیگمرے ندیست نئے، پگرے آت کہ اے دگہ دمگاں
هم دست ذرا جی بکنت۔

سرباز ۽ کد خدائی ۽ (کھدائی) بلیدهانی سوج ۽ کمک ۽ پد ۽ بھرام خان باران
زنی ۽ دیگ بوت ۽ اسلام خان ۽ کہ بنت ۽ کسانیں ملک دارے آت بلے زور مندیں
مردے آت، بنت ۽ بند نانی کھدائی دیگ بوت ۽ آوت (سعید خان) اے دگہ ملکائی
دست آرگ ۽ گلائیش آت۔

سال ۱۹۰۷ میلادی ۽ اوستان بلوچستان ۽ خان ۽ والی کرمان ۽ روگ ۽ آت،
پھرہ ۽ بنور ۽ کلاتانی منلکی سپاہیگ، سعید خان ۽ بھرام خان ۽ هوالہ ۽ گت آنت، اے
مرداں چہ بازیں وهد پیسے چوشیں روچے چہ هدا ۽ لوٹ ایتگ آت کہ چوشیں گوم ۽
گیگے ایشاں دست بہ کپ ایت۔ چو کہ اے بنجاھی سرکار ۽ سستی ۽ نزوری ۽ سھیگ ایت
آنت، اے کلاتانی دست گرگ ۽ پورئیں کوشت سنگ ۽ هج ٲیمیں کوتاھی ایش نہ کت ۽
اے دوئیں کلات ایشاں پہ دست کپتگ آنت۔

تاں سے سال ۽ اے دمگ ۽ هال همے ٲیم ۽ روان آت۔ رند ۽ سردار نصرت
پرے یاگیانی پرورش دیگ ۽، ۽ پھرہ ۽ بنور ۽ کلاتانی پچ گرگ ۽ لشکرے چہ کرمان ۽
روانگ کنت۔ سعید خان لشکر ۽ پرمان برداری ۽ من ایت ۽ جنگ نہ دنت۔ بلے بھرام
خان جنگ دنت، اُرش ۽ دیم ۽ دار ایت، سرکار ۽ لشکر ۽ پرورش وارت ۽ پدکنزگ ۽ ناچار
بوت، چوش بوت کہ نہ ایوک ۽ سردار نصرت وتی مراداں سوئین نہ بوت، بلکیں اگاں سعید
خان ۽ کمک ۽ مدد مه بوتیں، ٲشت کٲٹکیں لشکر ۽ پچ تریگ دیم پہ کرمان ۽ سرکنگ ۽
مشکل آت۔

سعید خان ۽ اے هزمت ۽ بدل ۽ همے شاباشی رس ایت کہ آئی ۽ والی
بلوچستان ۽ پرمان دیگ بوت، بلے آئی ۽ چوشیں کار کردے ٲیش نداشت کہ بنجاھی سرکار

۽ لوٽ پیلو بہ بنت ۽ آیاں اے دائگیں حکم ۽ برورد برس! ایت۔ بھرام خان زاہر ۽ آئی ۽
 جھکیر ۽ کھدا ات، بلے چیر کائی ۽ پروایے نہ کت ۽ دائم ۽ شوہاز ات کہ کدی آئی ۽ موہ
 بہ رس ایت تاں پھرو ۽ بنور ۽ کلاتاں سرجمی ۽ دست بہ گر ایت۔

چوشیں واھگے ۽ دست آرگ پہ آئی ۽ ٹرانیں کارے نہ ات، چیا کہ سراوان ۽
 دمگ ۽ (دزک) بالا دستی ۽ اثر مندی ۽ ملک ۽ میرا سے کہ کم کم ۽ سرجم ۽ مگگ ات۔
 اے کامیابی ۽ شینگ ۽ دیگ ۽ ات انت۔

دگہ نیگے اسلام خان کہ بنت ۽ بند نانی کھدا ات نا پرمانی ۽ پنگج گگ ات ۽
 سعید خان ۽ حکم ۽ نہ من ات انت۔ سعید خان، ناچار بوت کہ جنگ ۽ داوا ۽ تیاری ۽
 بکت ۽ لشکر کشی بکت، بلے اسلام خان چہ اے جنگ ۽ پہ وت پاندگ گندگ ۽ نہ ات،
 گرا پہ ناچاری یکدگر ۽ سھل ۽ ٹران ایش کت۔

سال ۱۹۱۴ ۽ سعید خان ۽ نہ بوگ ۽ درگت ۽ بھرام خان ۽ اے موہ رس ایت
 کہ سعید خان ۽ نزیکیں مردمانی کمک ۽ مدد ۽ بنور ۽ کلات ۽ بہ پتر ایت، ۽ تیوگیں
 ہمازمیناں کہ چہ بنور ۽ گور ۽ سیراپ بیت، آیاں دست بہ گر ایت۔

اے درگت ۽ میان استمانی جنگ ۽ آس دنیا ۽ ہر گنڈ ۽ جمبور بوتگ ات ۽
 بلوچستان ۽ ہوں چہ اے آس ۽ سان زرنگ ات۔ اے آس ۽ روک کنوک جرمن ات
 انت۔ آیاں بلوچستان ۽ یک آشوبے ۽ رد ۽ بنیاد ایرنگ ات، اے دمگ کہ ہر ہمیں
 آشوب ۽ واست ۽ ساڑی ات، آیاں پساد ۽ توم چند اتگ ات۔

چو کہ اے جنجال انگریز سرکار ۽ سوب ۽ سیاست ۽ ہلاپ ۽ ات، ایران ۽ سرکار
 پوجی جن ۽ لائچ ۽ ناچار بوت، ہمے درگت ۽ سرحد زمین ۽ دانیانی ہلاپ ۽ پوجی کاروائی
 پنگج ۽ گگ ات۔ یک ٹولی یے ”ماٹرگیز“ ۽ سربراہی ۽ ایران ۽ آتک کہ گوں بھرام
 خان کرار مدارے بکت۔ چہ بازیں گپ ۽ ہبر ۽ رندا انگریز ۽ کامیابی اے بوتگ کہ باران

زئی ایران ۽ پنجابی سرکار ۽ حکم ۽ بہ من اُنت ۽ آئی ۽ پرمان بردار بہ بنت۔ چہ سھل ۽
ثران ۽ سبب ۽ بلوچستان ۽ امن ۽ ایمنی بہ بیت ۽ ننگ ۽ لانگ بہ بیت۔

سعید خان ۽ چک حسین خان ہمے درگت ۽ وتی پت ۽ ملک ۽ میراس کہ اسلام
خان ۽ پہ زور دست کپنگ ات اُنت، چہ آئی ۽ چچ گپت اُنت، ۽ گجھ ۽ کلات ۽ وتی
دست ۽ گپت، اسلام خان ۱۹۱۷ ۽ جنگ ۽ شدتوں کشگ بوت۔

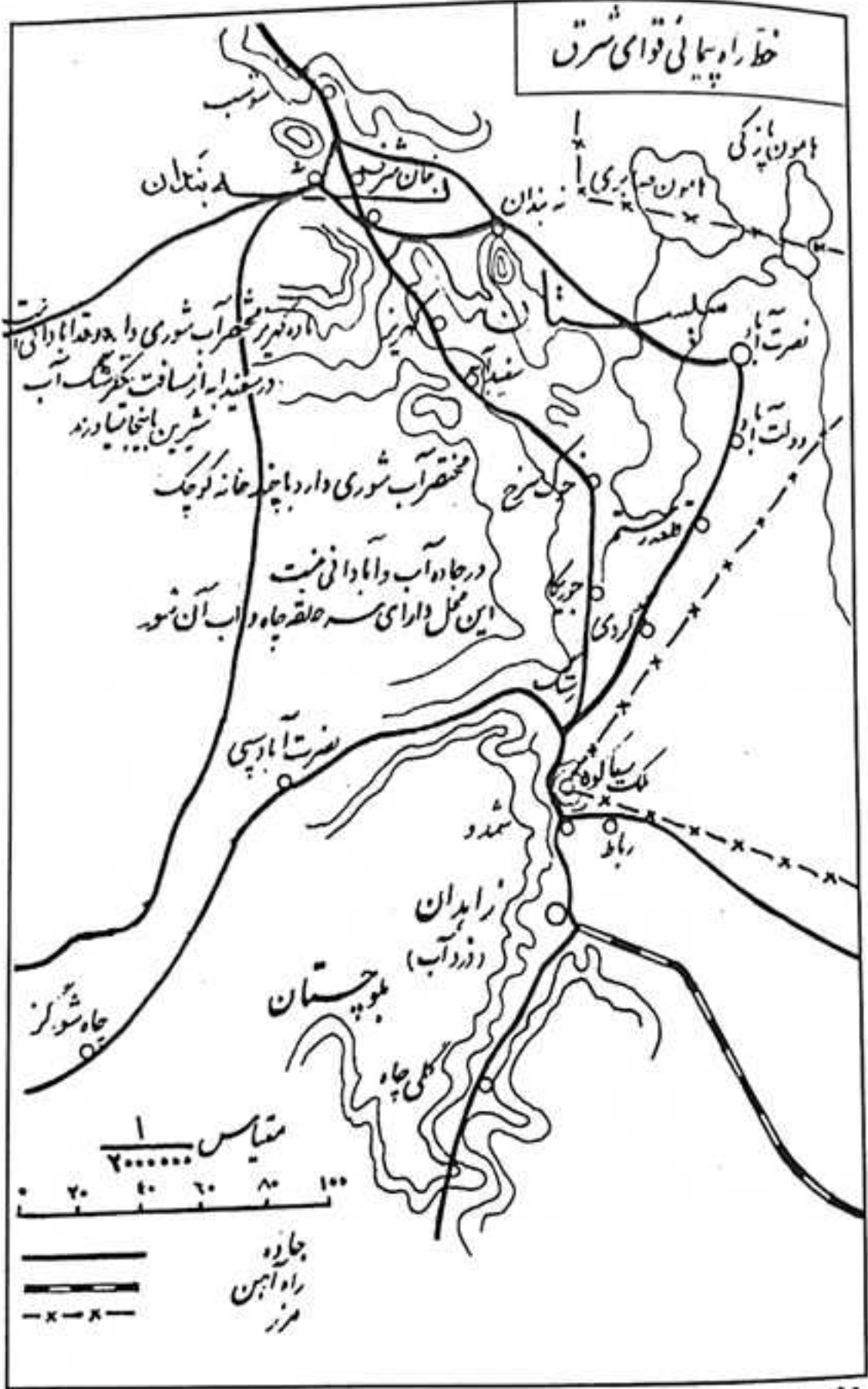
اے پیم ۽ ات کہ سرجمیں رنگانی مسترانی دلگوش گوں بھرام خان ۽ ترات ۽ آئی ۽
اے سبب ۽ نامے در آورت، بلے چہ آئی ۽ مرگ ۽ رنداے پد ۽ وتی ماں وتی جنگ ۽
چوپاں گلانش بوت اُنت، تاکہ بلوچستان ۽ تقدیر ۽ مھار دوست محمد خان (بھرام خان ۽
ناکوزھک) دست ۽ کپت۔ آئی ۽ بلوچستان ۽ سرزمین ۽ کیشتریں بھر ۽ وتی بالادستی برجا
داشت۔

دگہ باز! ہمیں چست ۽ ایر بوتگ اُنت چو کہ تپنگ ۽ سلاہ ۽ شکی (قاچاق) کہ
بلوچستان ۽ شورشانی سبب بوتگ اُنت۔ ۽ ایران ۽ انگریز ۽ سرکارانی دلگوشی سیمری سوت ۽
پانی برجا دارگ ۽ وتی نیمگ ۽ ترینگ۔ ایشی ۽ بدل ۽ دوئیں سرکارانی لشکراں وتی نیمگ ۽
کاروائی سنگ کہ اہم اُنت ۽ دلگوش کرز اُنت۔ بلے چو کہ چہ دوست محمد خان ۽ آئی
پیرینانی بنگ ۽ ڈن اُنت، ۽ اے ہاتر ۽ کہ کتہ ذراج مہ بیت اے پیش آمدانی کتہ ۽
چہ دست بردار بہاں ۽ بلوچستان ۽ راجد پتری چست ۽ ایراں چہ اد ۽ گلیناں۔

خط راه پیمائی قوای شرق

خط راه پیمانی قوای شرق

دیم داتگیں لشکرانی تگ ء تاج ماں بلوچستان ء

آنچوش کہ بلوچستان ء راجد پتری چست ء ایرانی دومی بھر ء گوشگ بوت کہ میر دوست محمد خان چہ بھرام خان ء پُچداں ء گڈی کس ات کہ تاں ۱۳۰۷ ء گڈسره گوں آزاتی ء اے سرزمین ء سرکار کنگ ء ات، چہ سرکار ء ملک ء میر اس ء پیداور ء ۲۰۰ مردم گچینی گلام ”پلٹن“ (انگریزی دستہ ء گوشگ بیت) اے مرد ء ہزمت گزار بوتگ انت ء بازیں تپنگ ء سلاہ ہوں زرتگ ء۔

دکہ اے کہ لھتے سرمستر ء اجازت داتگ ات انت کہ وتی ہند ء دنگ ء مالیاتاں بگر انت ء نج بکن انت، یک بھرے سرکار ء مزد ء رسم ء وت بزور انت ء اید کہ بھر ء آئی ء بہ دینت۔ اے بھر ء داد ء بکشش پے ہاتر ء انت کہ پکاری ء وھد ء وتی سپاہیگاں آئی ء کمک ء مدد ء دیم بہ دینت۔

دوست محمد خان یاگی گری ء آسر ء آکت ء شری سر ء سر پدات ء زانت ءے کہ چہ اے ناشریاں کہ سرکار ء ناپرمانی ء کنگ ء انت، چونیں تاوانے آئی ء ودار یگ انت۔ آئی ء اندری مول ء مراد ایش ات کہ ابید چہ ایش کہ یاگی گوشگ بہ بیت، چو بہ بیت کہ ایران سرکار تھگی ء بلوچستان ء کاراں دست جنی مہ کنت۔ اے اوستان ء دوست محمد خان ء دست ء بدنت ء سالانہ مالیات چہ آئی ء بہ لوٹ ایت۔ آنچوش کہ سرھنگ خان نچوان سال ۱۳۰۵ ء کرمان ء پوجی اڈہ (تیپ) ء سربراہی ء وھد ء ہوہدہ ہزار تومان مالیات ء

بابت آئی ۽ ڪپنگ آت۔ بے شهنشاهي سرڪار ۽ رند ڇهه ايش ڪه ٽهين ملڪ ۽ وٽي
 پاڻمهر ڪت آت۔ آئي ۽ نه لوٺ ات ڇهه بلوچستان ۽ اوستان ۽ سرڪو ز ايت ۽ سرداراني
 امان ۽ يله ۽ بڙنت۔ دوست محمد خان ۽ وٽي بالادتي ۽ سلاه بنديں مرداني گيش ڪنگ ۽
 هرپيم ڪوشت ڪت، ڪر ۽ نور ۽ سرنگاں گون وٽ همراه ۽ همدمست بڙنت، آئي ۽ ڪيڪ
 سياست همي ڪت ڪه گون زور منديں ڙنگان سانگندي ڪت۔ ڀه درور، سردار دين محمد تهر بار ۽
 حاکم، ۽ سردار محمد شاه خان ڪه سراوان دمگ ۽ مزنيں بھرے ۽ خلد بند آت ۽ اے
 دڪه..... تاں سيادي ۽ هاتر ۽ سڪي ۽ سُوري ۽ وحد ۽ آئي ۽ مددگار به بنت۔

دوست محمد خان ۽ سراوان ۽ دمگ ڪه سيراپ ۽ آباديں ملڪي آت ۽ مزنيں
 چنگدگ ۽ مھريں ڪلات اود ۽ هست آت۔ وٽي پت علي محمد خان ۽ نرات نوشيروان خان ۽
 حواله ۽ ڪنگ آت، ماں سرجميں ڪلاتاں گيڻي سلاه بنديں بلوچ هست آت ڪه آ دمگ ۽
 دار ۽ مدار آياني ڏٺه ۽ آت۔

دوست محمد خان روج ڀه روج وٽي اثر مندي ۽ واک ۽ گيش ڪنان آت ۽ گائيش
 آت ڪه وٽي هاڪي ۽ هند ۽ دمگاں گيش ڪنان بڙنت، چوڪه ۱۳۰۴ ۽ گرماگ ۽ رودراتڪ
 لشڪر ۽ لهاڪ خان ۽ شورش ۽ سبب ۽ بے نظمي ۽ وٽ سري پيداگ بوتگ آت۔ خواهش ۽
 چيزے سپاهيگ اود ۽ ديم ديگ بوت آت، دوست محمد خان خواهش ۽ دست مان جني ۽
 مير جاوه ۽ بيم ۽ پاڙاپ ديگ ۽ تاں پنج پرسنگ (۳۰ ڪلوميٽر) خواهش ۽ نزڪ ۽ بازيں
 سلاه بنديں مردم ۽ ڇڻج ڪنگ آت، اے حالت بوتگ آت ڪه آ دمگ ۽ نندوڪاني جان ۽
 ترس ۽ بيبي بڪپ ايت۔ اے گواچني انت ڪه اے جاور حالاني ديروي ڇهه سرڪار ۽ اوپار ۽
 ڏن آت۔

۽ زرباري نيمگ ۽ ڪدي ڪدي لهتے چست ۽ اير بوت آت ڪه مني رودراتڪي
 لشڪر اے بابت ۽ دل وارگ آت، گزامن ڪوشت ڪت بيد ڇهه ايشي ۽ ڪه خواهش ۽ نگهپاني

بجاء ۽ سپاہیگاں گیش بکناں، سیستان ۽ پوجی اڈہ ۽ زری نیمگ ۽ نزیکتر بکناں، اے پوجی اڈہ (تیپ) چہ بیرجند ۽ یارگ بوت، نصرت آباد (زاهدان ۽ نزیک) اے اڈہ ۽ بجاء بوت۔

۱۳۰۶ء شھر یورماہ ۽ بیست نھمی روج ۽ چہ سرجمیں اھوالاں شھنشاہ سھمی کت ۽ لشکر کشی ۽ آرزی یے آئی ۽ دیم ۽ پیش کت، ارز منگ بوت بلے کاروائی ۽ وھد ۽ پاس داں سالے مھتل داشت، تانکہ اے درگت ۽ پوج ۽ لشکر ۽ نزوری دور کنگ ۽ سرجمیں زلورت سرجم کنگ ۽ پھ کاروائی ۽ ساڑی بہ بیت۔

مزن شانیں شھنشاہ ہمایونی ۽ اے ہاسیں پرمان (بلوچستان ۽ سر ۽ لشکر کشی) ۽ جاری کنوکاں چستان ۽ ملکی جاورانی ناواکوبی ۽ سلاھبندی بلوچانی زور ۽ واک مان نیاؤرتگ۔ اہم تریں چیزے کہ ملوک تمیں شاہ ۽ دلگوش ۽ گوں وت کنگ ات کہ سپاہیگانی جنگی ۽ سلھشوری مارشت ۽ لھڑ ۽ باھندانی ۽ زندگ دارگ ات۔

اہم تریں چیزے کہ ملوک تمیں شاہ ۽ دلگوش ۽ گوں وت کنگ ات کہ سپاہیگانی جنگی ۽ سلھشوری مارشت ۽ لھڑ ۽ باھندانی ۽ زندگ دارگ ات۔

گیشتر اے گپ ۽ سر ۽ زوردیگ ۽ ات کہ اے لشکر ۽ سپاہیگ اجباری (سرباز) نر انت ایشانی کار بلدی ۽ پھتہ کاری ۽ واست ۽ پورائی ۽ کوشت کنگ بہ بیت، تاں کہ جنگ ۽ سگی ۽ سوربانی وھد ۽ زھنی ۽ جسمی واک ۽ جلن ایش بہ بیت، تاں وتی اگدہ ۽ انجام ۽ جان پدائی ۽ جان بازی ۽ سچ ۽ ہمیں کوتاھی یے مہ کن انت۔

سرجمیں جنگی نر کہ کرارات بلوچستان ۽ دیم دیگ بہ بنیت ایش انت:

چہ سیستان ۽ پوجی اڈہ ۽ (تیپ)۔

۱۔ زابل ۽ پیادھیں پوج، دوگردان، شوہاز کاریں ٹولی۔ یک گروھاں مشین گن، چار

دانگ دتاس، یکدستھے ٹوپچی ہشت پوندی۔

- ۲۔ خسروی ۽ جمازیں پونج: یک گردان (دومی گردان چہ اے وحدی اڈنہ بوتگ ات)
۳۔ یک کوهستانی آسگوار: (۴ ٹوپ، ۱۰ پوندی) ۽ یک جتانیں بھادراں سوار کہ
سیتاں لشکر ۽ کار گزار ات۔

چہ مشہد ۽ پوجی اڈہ ۽:

- ۱۔ بھرامی ۽ سواریں پونج: چار بھادراں۔ دو دستہ سبکس میشن گن (۴ دانگ)
۲۔ شاہپور ۽ پیادھیں پونج: یک گردان۔ چار دانگ گرانیں مشین گن۔
چار دانگ سبکس میشن گن۔ یک گروہان شوہاز کار۔ یک دستہ رابطہ کنوک۔
۳۔ کوهستانی آسگوار (۴ دانگ ٹوپ ۱۰ پوندی)
۴۔ یک ٹولی یے سوار دشتی آسگوار (۲ ٹوپ گیابانی ۵۷ میلی متری)
۵۔ یک دستہ ”ترفعی“ ٹوپ (۲ ٹوپ ۸ پوندی)
۶۔ یک سٹے گیابانی بے سیم (تلیگراف)

چہ کرمان ۽ پوجی اڈہ ۽:

- ۱۔ یک پیادھیں گردان
۲۔ یک گروہانے مشین گن ۶ دانگ
۳۔ یک سواریں بھادراں
۴۔ یک جمازیں بھادراں (جمازیں بھادراں نوکی اڈنگ بوتگ ات)
لشکرانی دائمی بنجاہ کہ کرار ات کہ بلوچستان ۽ دیم دیگ بہ بنت، اے پیم ۽ ات:
مشہد ۽ پونج، مشہد ۽ ات۔ سیتان ۽ پونج، نصرت آباد ۽ ات۔ کرمان ۽ پونج،
کرمان ۽ شہر ۽ ات۔
اگاں نوں پنپور بنی مراد بہ بیت، راہ ۽ ذراچی اے پیم ۽ کساس کنگ بیت۔

چہ مشہد ۽ دیم داٹکس لشکر: ۲۵۰ پرسنگ (۱۵۰۰ کیلومیٹر)، چہ سراوان ۽ راہ ۽۔

سیتان ۽ پوج: ۱۳۲ پرسنگ (۷۹۲ کیلومیٹر) چہ سراوان ۽ راہ ۽۔

کرمان ۽ لشکر: ۱۱۸ پرسنگ (۷۰۸ کیلومیٹر) چہ بم ۽ راہ ۽۔

اے ہمیں ذرا جیس راہانی سپر کنگ سک ٹران انت، ۽ گیشتر سربراہ ۽
(پرمان وہ) دلگوش گوں ذرا جیس سپرانی نہ ویشیں آسر ۽ ات انت، گیشتر اے راہانی حد ۽
جاور حال باز نہ ویش انت۔ کاروان باید انت گیشتر چہ دور سر ۽ تاہا ہیں گیا باناں بکوز
ایت۔

۱۳۰۷ (شمسی) گرماگ ۽ اول سر ۽ سیتان ۽ پوجی اڈھے ۽ حکم دیگ بوت کہ
خوآش ۽ منزل بکت، پہ لشکری مردمانی نندگ ۽ اکا ہیں جاگھے، چو بوت کہ اے خوآش ۽
شت انت ۽ اے درگت ۽ پوجی بلد کاریانی پورا کنگ ۽ گلایش بوت انت۔

اڈہ ۽ سروک ۽ پوجانی سروک چہ اے وھد ۽ پہ پیرانی جنگی ارادہ ۽ باھند
پکا کنگ ۽ سوب زرت۔ تاکشان ۽ موسم ۽ کہ من اڈہ ۽ سرکشی گت، مردم جایارگ نہ بوت
انت، پوجیانی تربیت جسمی ۽ روجی لحاظ ۽ کامل ۽ پور میں ہد ۽ رس انگ ات۔ مشہد ۽ پوج
آپ ۽ کمی ۽ تو شگ ۽ درگیگ ۽ مشکل ۽ بدیں جاورانی ۽ سبب ۽ یک ٹولی یے ۽ شکل ۽
ہجیگ ۽ دیم دیگ نہ بوت، ہمے ہاتر ۽ پخت ٹولی (ستون) ۽ بھر ۽ بانگ کنگ بوت۔

اولی ستون: اولی ستون ۽ ہمراہی ۽ گیا بانی سواریں ٹوپچی، ۽ بھرا می پوج ۽ اولی بھادراں،
نائب اول ارسلان مرزا شمس ۽ سربراہی ۽ مرداد ماہ ۽ پانزدہمی ۽ چہ مشہد ۽ رھاگ
بوت۔

ہمے درگت ۽ دوست محمد خان ۽ حکم دیگ بوت کہ تھران ۽ پیش بہ بیت۔ حکم ۽
نہ من ات ۽ چہ بلوچستان ۽ ہاکی ۽ در کنگ بوت ۽ اے برکناری ۽ حال بلوچ سردار ۽
آھند ۽ نندو کاں سر کنگ بوت۔

اولی ستون اُتپا کے ء سبب ء ”رباط کمائی“ ء گوں بے آپی ء دیم پہ دیم بوت۔
 وحدے کہ آپ ء کار گزار ء ہلکم ء پد ء آپ انبارانی پُر کنگ ء ہاتر ء چہ چار تانچ پر سنگ
 ء دوری ء، پخت کنگ ء دیھاتانی (خیر آباد، ظھیر آباد، اسکندر آباد) آپ یکجاہ کنگ ء
 رباط کمائی ء جو ء تہ ء جاری کنگ، ٹرنڈیں گواتے کش ایت ء جو تاں چنت پر سنگ ء
 ذرا جی ء چہ ریک ء پُر بیت ء آپ ء راہ بند بیت۔ آپ لوٹ ء وحد ء رباط کمائی ء نہ رس
 ایت، بے آپی ء سبب ء کہ بازیں اسپے چہ شن ء بہ ہر ایت۔

دوی ستون: دوی ستون ء ہمر اھی ء دو بھادراں سے ء چار، یکدستھے پنجاہ تیر کہ سلطان
 رضا خان افشار ء چیر دستی ء مُرداد ماہ ء پست نھمی روج ء چہ مشھد ء رھا دگ بوت۔
 سیسی ستون: سیسی ستون ء ہوار اُت کوھستانی آسگوار، مشین گن گروھان، ”تر فعی“ ٹوپی
 دستھے شاہپور پوج ء رابطہ کنوکیں دستہ۔ پیادہ دستھے، نائب اول محسن خان آیرم ء سربراھی
 ء، شھر یور ء دوی روج ء چہ مشھد ء رھا دگ بوت۔

چاری ستون: شاہپور پوج ء سیوی گروھان، چاری ستون ء ہوار اُت، سلطان ابراھیم
 خان تیموری ء سربراھی ء شھر یور ماہ ششمی روج ء گوں وتی ماشینی (گاڑی) مرکباں ء
 چہ مشھد ء رھا دگ بوت۔ اے گروھان پہ دُڑاپ ء منزل جاہ ء گچیں کنگ بوتگ اُت
 کہ اود ء تو شگ ء جنگی ساز ء سامانانی (سلاہ) بُجاھے اُت۔

پنجمی ستون: بھرا می پوج ء دوی بھادراں، پنجمی ستون ء ہوار اُت، سلطان ابراھیم خان تاج
 بخش ء چیر دست ء شھر یور ماہ دواز دھمی روج ء دیم پہ دُڑاپ ء رھا دگ بوت۔
 ششمی ستون: شاہپور پوج ء پناہ گردان ء ایدگہ بھر، ششمی ستون ء شامل اُت، مشھد
 لشکر ء آھری ستون اُت اے ستون یاور علی رضا خان ء سربراھی ء شھر یور ء ۲۷ تاریخ
 ماشین (گاڑی) ء وسیلہ ء چہ مشھد ء رھا دگ بوت۔

سز جہیں ستوناں پر مان دیگ بوتگ اُت کہ بیر جند ء منزل بکن اُت ء گڈی حکم

خط راه پیمانی قوای کرمان

۽ ودار ۽ بہ بنت۔ بیر جند ۽ پترگ ۽ پد کہ نیم راہ اُت۔ چو اود ۽ پد موسم دگہ پیم اُت، چیزے
 روج ۽ اود ۽ ودار ایش کت، وتی پشکپتگیس کار ۽ زلورت ایش پیلوکت اُنت۔

چہ بیر جند دیم پہ دُزآپ ۽ ستونانی رها دگ بیگ پرمان ۽ پد ۽ پیرگیس پیم ۽ سر پہ
 رندی ۽ آسربوت، ابید چہ کوہستانی آس گوار ۽ گوم ۽ گگی ٹولی ۽ شاہپور پوج ۽ گرانیس
 مشین گنانی گروہان بے مھتلی ۽ رها دگ بوت اُنت ۽ آیانی تینگ ۽ سلاہ گوں ماشیناں
 دیم دیگ بوت اُنت۔

بیر جنداں دُزآپ ۽ راہ چہ خونیک ۽ رند ہشکا پیس راہے، کاروان ۽ آپ ۽
 بند ۽ بست ۽ دوبار بروکیس ماشین کار مرد بوت کہ نامیس درپ ایش چہ سفید آہ ۽ منزل
 نوزیگ بوت اُنت وتی تو شگ ۽ بند بست پیر ۽ چہ سیستان ۽ کنگ اُت ۽ اے راہ ۽
 منزل ایں کنگ ایش اُنت۔

اے پیم ۽ اے بھر ۽ راہ بزرگ بوت، اولی ستون شے، مھر ماہ ۽ ہمتی روج ۽
 آہری ستون سے شے مھر ماہ ہبھی روج ۽ سر پہ رندی ۽ دُزآپ ۽ سر بوت اُنت، من
 مھر ماہ ۽ چاری روج ۽ گوں سرہنگ خان بابا خان، جنگ ۽ باسکانی سروک، ۽ سید فرج
 اللہ فرود، ادارھی باسکانی سروک ۽ دکتور محمد خان معاضد لشکر ۽ جان ذراھی ۽ سروک ۽
 ہمراھی ۽ دُزآپ ۽ سر بوتوں۔ من پوریں امبار ۽ تو شگ ۽ سلاہانیا مبار چار ۽ گند گت
 اُنت۔

چیزے جو، گندیم ۽ آرژن چہ سیستان ۽ آنگگ اُت، تاں چیزے روج ۽ بس
 ایش اُنت ۽ پکاریس تینگ ۽ سلاہ ہوں تیار ایش اُنت، بلے اولاک ۽ نہ بوگ، مشکے اُت۔
 پیر ۽ ما پگر کنگ اُت کہ دُزآپ ۽ اولاک دست کپ ایش، بلے آشتریاں کہ پیر ۽
 دُزآپ ۽ رو ۽ ایش کنگ اُت، چہ لشکر کشی ۽ حال ۽ سر پد بوتگ ایش اُنت چد ۽ آگ
 ایش بند کنگ اُت، اے یک مشکے اُت پہ لشکر ۽۔

اے مشکل ء دور کنگ ء بیر جند ء سیستان ء کار گزاراں حکم دیگ بوت کہ گوں
اشتاپی ء دو هزار اشریح بکن اُنت ء دُزآپ ء دیم بدینت، اے کار ء کس اس یک ماہے
لگ ات۔

مہر ماہ ء شش، جمعہ روج ء سرحد زمین ء ذرستیں سردار، سیستان تیپ ء سربراہ ء
ہمراہی ء منی گندک ء دُزآپ ء آتک اُنت۔

سرحد زمین ء سرجمیں بلوچ سرداران پرمان منگ ء ہزمت گزاری ء جار، اے
رد ء بلوچستان ء لشکر کشی ء اے مزین کامیا بیاں کیے زانگ بوت، چیا کہ سرحد ء بلوچ
کبیلہ، سلاہ بندیں مردم اُنت، اگاں کست ء گنت اش بہ گتیں بازیں مشکل اش پیدا
کنگ ات، ء بکندے بلوچستان ء لشکر کشی پہ اے زوتاں تمام مہ بوتیں، ایشانی پرمان
بردار بیگ یک جھلیں ء گرانیں سیاست ء بنیاد ء بوتگ ات ء سیستان تیپ ء سربراہ اے
کالمیں سیاست ء دیم ء برگ ء سو بین بوگ ء سبب ء شاباشی ء حکدار بوت۔

اولی: بلوچستان ء امن ء امان ء اگدہ بلوچ کبیلہانی ہوالہ کنگ بوت، کبیلہانی
سروکاں ”امنہ“ پرانی پیش کنگ ء چہ سرکار ء پگار اش گت، سرحد زمین ء حدود پورھی ء
ایمنی ات، چو کہ اگاں گوالے پُر زراہ سر ء بہ کہتیں، امنہ ء کار گزاراں چست گت ء سرکار
ء پرانی ہوالہ اش گت۔

دومی: سیستان ء تیپ ء پہ نرمی ء مہروانی بلوچیں زرات سر پد کنگ اُنت کہ ما
دُست یک زات ء یکیں راجیں، یکیں شاہ ء مزنی ء ء یکیں سر زمین ء دیردی ء آبادی
ء مابایدیں سواری ء جھد ء جان پدائی بکنیں۔ انوں لشکر کشی ء وھد نزدیک ہوان ات، لازم
ات کہ راہ ء راہ بندانی وا ست ء پسلمے کنگ بہ بیت ء لشکر ء رھا دگ کنگ بئج بہ بیت،
بلے اے راہ ء راہ بندانی بابت ء کہ پگر کنگ بوتگ ات وتی مشکلی ہست ات اُنت،
گڈی پسلمہ کنگ پمن ء مشکلیں کارے ات۔

چیا کہ اے پخت ماہانی چارے بیچار، چہ یا گیانی واک ء زور ء ہالتاں ء مردمانی
زند ء ڈھہ ء ہد ء سمرانی بارہ ء ہال ء اہوال کہ مارادست کپنگ ات انت، پہ یک ہمتی
پسلھے ء سرجم ء پورانہ ات انت۔ لازم ات من وت چہ نزدیک ء کیشتریں پٹ ء پول ء
جست ء پُرسے پہ کاروائی ء راہبند اں بکیشیناں ء شرین ء دلجمیں پگرے بکناں۔

چیا کہ من زانگ ء اتاں ردیں پسلہ، گرانیں زیان ء ناکامی ء سبب بیت،
پاہیگانی لہر ء باہندا ایریاد بنت، لشکر ء کاروائی سنٹ بیت۔

اے جاور ء نہ ایوک ء سرکار ء چہ راہ داتلمیں لشکر ء کاروائی ء سو بے نہ رس ایت،
بلیکس مالی ء روحی پروشے بلوچستان ء کاروائی ء اولیس گامگیجاں لشکر ء بھت ء کیت۔ اے
وت بازیں از ء جنجال پیدا کنت کہ آیانی پلگا رگ ء دو برو دیارگ، پوجی ء سیاسی نکتہ نگاہ ء
باز مشکلیں کارے۔ ء بلوچستان ء دسگرگ ء کار پہ پخت سالاں پُشت ء روت۔

اے کاروائی ء شرتریں رہبندے ء گچین کنگ ء منی روہانی ء پگری مارشت
زہمت ء از ابانی تہ ء بوتگ ء آذرا جیس شپ کہ پہ بے وابی روج کنگ انت۔ اے منی
گھومستگیں امر ء مشکل ء نگیگیں وهد بوتگ انت کہ من پہ دلوارگی گوازینگ انت۔
یاگی گوں وتی پوریں زور ء توان ء، بوت کنگ ات کہ مئے لشکر ء دیم ء در بیا انت۔ ء
جاورہال گیشیں رنگے ء مئے دیم ء ات انت۔

دگہ دگہ راہبند کہ لشکر ء دیمروی ء واست ء ممکن ات۔

۱۔ کاروائی ء بجزہ چہ ڈڑاپ ء کرمان ء بنگج بہ بیت۔ کرمان ء لشکر چہ ہم، رحمت آباد،
ریگان، دژہ آہو ء راہ ء، ء رودراتک ء لشکر چہ گوہرکوه، شوراپ ء راہ ء، دیم پہ بپور ء پھرہ
(کہ بلوچانی بنی ہنکین انت) دیم ء بہ کنز انت۔ (اولی نکشہ) اے پیم ء سپر ء ذرا جی پہ
کرمان ء لشکر ۷۰۸ کلو میٹر ء پہ روداتک ء لشکر ۳۱۲ کلو میٹر بیت۔

اے رہبند ء شری ایش انت کہ بلوچ یاگی ناچار بہ بنت ء وتی مردماں دو بھر

بکن اُنت، اے پہ آیاں زہمتے، غ دوبرانی پر دوش دیگ، یک یک ۽ پہ ما آسان تر اُنت،
 ۽ اگاں یاگی پسلاہ بکن اُنت ہجیگ بہ بنت، اول ۽ گوں یک لشکرے ۽ جنگ بکن اُنت،
 رند ۽ دگہ لشکرے ۽ نیمگ ۽ بہ رو اُنت۔ مئے آزاتیں لشکر گوں تیزی ۽ آیانی چچ ترگ ۽ راہ
 ۽ بند اُنت، آیانی چپ ۽ چاگرد ۽ گر اُنت ۽ آیاں بے واک ۽ نا امید کن اُنت۔

یک مزنیں ایے کہ اے رہبند ۽ ہست اُت، کہ تھاپی اُت، چیا کہ پورئیں راہ
 ۽ چیزے چات ہست اُت کہ چہ راہ ۽ دُورات اُنت، اے چاتانی درگیجگ پہ ما باز مشکل
 اُت، ۽ ایشانی باردیگ ۽ نشان ۽ گار کنگ کہیں مدتے ۽ پہ بلوچاں باز آسانیں کارے
 اُت۔

۲۔ اگاں کہ کار روئی ۽ بڑہ چہ کرمان ۽ خواش ۽ بگیج بہ بوتیں، کرمان ۽ لشکر چہ ہماراہ ۽ کہ
 پیسے نام گرگ بوتگ ۽ رود آتک ۽ لشکر چہ ”کاروان در“ یا ایرندگان دیم پہ پھرہ ۽
 دیمروی بہ کتیں چہ اود ۽ پُور ۽ سر ۽ بیڑاش بہ بُتیں کہ کاروان در ۽ راہ ۽ دُوری ۱۴۴ کلومتر
 ۽ ایرندگان ۽ راہ ۱۳۲ کلومتر اُت۔

بلے چو کہ اے راہ کوہستانی ۽ مشکلیں راہے۔ بلوچ گوں کہیں مردماں اے راہ
 ۽ گٹ ۽ گراں بست گٹ کن اُنت ۽ مزنیں ٹکسانے ہم دات کن اُنت۔ پرے ہاتر ۽
 اے راہانی گچین کنگ جو ان نہ اُنت۔

۳۔ دگہ رہبندے کہ پہ رودراتک لشکر ۽ رھا دگ کنگ ۽ ممکن اُت۔ لشکر ۽ بھر ۽ بانگ کنگ
 اُت کہ چہ پخت دگہ دگہ راہاں دیمرو بکنت۔ (یک دستھے چہ شوراپ ۽ راہ ۽ دگہ دستھے
 چہ کاروان در ۽ راہ ۽ غ ۽ سبھی دستھے چہ سراوان ۽ راہ ۽) اے رہبند ابید چہ ایشی ۽ کہ لشکر ۽
 بے واک ۽ ناتوان کنت، ٹولیاہی رابطہ گیری گوں جنگ ۽ باسکاں ۽ لشکر ۽ گر ۽ دار گوں
 مشکلاں دیم پہ دیم بیت۔

بلوچستان ۽ سلاھ بنديں مردمانی شمار۽ آيانی سلاھ

کيليله	سلاھ بنديانی شمار	نوکیں سلاھ	کيشين مکت حال
سرھد زمين ريکي	۱۰۰۰	۷۵۰	
يار احمد زھي	۶۰۰	۳۵۰	
گمشاد زھي	۴۰۰	۳۰۰	
اسماعيل زھي	۸۰۰	۶۰۰	
کرد	۷۵	۵۰	
مير بلوچ زھي	۷۵	۵۰	
درتي	۲۹۵۰	۲۱۰۰	
سراوان - دزک	۱۳۱۰	۹۵۰	
جالک	۵۲۵	۳۳۲	
بمپشت	۱۰۰۰	۱۰۰	
کلدهگان	۲۶۰	۱۹۸	
ايراپشان	۲۰۰	۱۹۰	
گس	۲۲۰	۱۹۵	
سب	۵۶۶	۵۱۰	
درتي	۴۰۸۱	۳۳۷۵	
بنپور	۲۰۰۰	۱۵۰۰	دوست محمد خان ۽ اختيار۽ أنت
مکران	۶۵۰۰	۵۰۰۰	دوست محمد خان ۽ اختيار۽ أنت

بلوچستان ۽ سلاھ بنديں مردمانى شمار ۽ آياني سلاھ

کيبله	سلاھ بنديانى شمار	نوکين سلاھ	کيشين گپت حال
مکران ۽ گيشترين سرکيبله که زور منديں مردم آنت ۽ آيان ۽ زاتي گلام آست ائت۔	زاتي گلامانى شمار	حما سلاھ بنديں مردم که لوٹ ۽ وھد ۽ تيار آنت۔	
لکھتیں سرکيبله			
دين محمد خان دشتياري	۲۰۰	۱۰۰۰	
جان محمد خان۔ کسر کند	۲۰۰	۵۰۰	
حسين خان۔ گھ	۱۵۰	۵۰۰	
ايوب خان۔ بنت	۳۰۰	۵۰۰	
مير هوتي خان لاشار	۱۰۰	۲۰۰	
رستم خان۔ چانمپ	۱۵۰	۲۰۰	
علي محمد خان۔ سر باز	۲۰۰	۵۰۰	
مصطفى خان۔ جاشنگ	۱۰۰	۵۰۰	
مير برکت خان۔ گيا بان	۲۰۰	۱۰۰۰	

۴۔ آھرء آ بکت کاروائی ء گڈی رھبند سراوان دنگ ء دسگر کنگ ء چہ مگس ء کلات ء
مانچ ء سپیدان ء کوهان گوزگ ء رند، پھرہ ء پُپو رء رگرگ انت، اے راہ ء لشکر باید انت
۴۰۲ کلومیٹر ء راہ ء بہ بڑا بیت۔

اے گڈی رھبند ء وتی کچو ء وتی شتری هست ات انت۔

اولی: ذراج ترس راہ انت ء رود راتک ء لشکر ء کرمانی ء لشکر ء میان ء کارروائی
ء اومان کنگ آسانس کارے نہ ات۔ ء گندہ ترچہ ہر چیز ء، کمک ء رسینگ چہ لشکرے ء
پہ دگہ لشکرے ء ہج پیم ء ممکن نہ ات۔

دومی: سراوان ء دنگ بلوچستان ء آباد ترس جاہ انت ء سلاہ بندس مردم کیشتر
ہمے دنگ ء انت ء بازس مھکمیس کلات ہوں ادء هست انت کہ اے کلاتانی رگرگ
آسانس کارے نہ انت۔

سیمی: چہ سراوان ء نیمگ ء دیروی کنگ ء اے ٹرس ہم مان ات کہ بوت
کنت، چہ رود راتکی بلوچستان ء بلوچ چست بہ بنت وتی دینی نراتانی کمک ء بیا انت۔
اے پیم ء مئے چپی نیمگ ء لشکر گوں جنجالے ء دیم پہ دیم بیت ء لھر ء باھندے
ایرما د بنت ء نا ایت بیت، بلے انگریز سرکار ء کار گزاراں گوں ماکول کنگ ات کہ وتی
پشت پناہی کیلیھانی دیم ء دار ایت ء رود راتک ء بلوچاں چہ سمر ء گوزگ ء نیل
انت، گڑا ایشاں وتی کول ء موگگ ء ہج پیمیں کوتاھی نہ گت۔ ء اے رھبند ء، چہ اے
کچواں ابید، اے شتری ہم هست ات کہ لشکر ء سپر ماں سیر آپ ء آبادس ہند ء دنگان
ات، یا گیانی چگرگ ء راہ دیم پہ برٹس بلوچستان ء چہ او دء دیم پہ او گانستان ء تاں ہدے
ء بند بوت کنت۔

لورتانی بند ء بست (تدارکات):

زلورتانی بند ء بست ء اے ایب هست انت :-

۱۔ راہ و ذراجمی و سبب و زلورتانی بند و بست و بازیں امبار اڈکنگ ممکن نہ ات، چیا کہ
 توشگ آروکانی رو و آ و ہاتر و لازم ات کہ لشکر و یک بھرے اے کاراں دست گٹ بہ
 بیت، چہ اے سبب و لشکر و جنگی مردمانی کساس کم و لشکر زور بہ بیت، گڑا شتریں کار چہ
 لشکر و بھر و بانگ و دیگری و جنگی تاکتانی گیش کنگ و ایش ات کہ لشکر راہ و توشگ و
 وتی ہمر اھی و گوں وت بزور ایت و اے امید و ددار و مہ بیت کہ دشمن پڑوش وارت و
 لشکر وتی و وتی مکسد و سر بیت۔

۲۔ اے کارروائی و بارگشویں اولاک ایوک و اشتر ات، چیا کہ اسپ و کاتر کم ات و
 کار بند ہم کنگ نہ بوت ات، پرچا کہ اے اولاک و بار و گیشتریں بھر آئی و وتی کاہ و
 کدیم باید بہ بنت، بلے اشتر و وراک بیابانی کنگ و ذرچک و دار ات، گوں اے
 ارزانیں گزران و چیزے روج و لشکر و ہزمت و کنت و وتی گرانیں بار و مکسد و
 سر کنت۔

بلے اشتر بازانازر کیں اولاکے کہ پھریزگ و سانگ لوٹ ایت کہ ماں
 بلوچستان و لشکر کشی و اے ممکن نہ ات۔

باید ایش ات کہ شپ و راہ بہ بر ایت و روج و بہ چر ایت، ماروج و سپرکت و
 شپ و اردگت و ”نوالہ“ کہ پہ اشتر اں پرتا کتیں وراکے باز دست نہ کپت، گڑا اے
 گراں بھائیں اولاک کمیں مدتے و زور بوت ات، وھدے کہ لشکر و اے وسیلہ و سک
 زلورت ہست ات، اشتر پھک و زور بوتگ ات ات، انچوش کہ ۵۰ کلو بار ایشاں و ست
 کت نہ کت۔

بلکیں چہ زوری و راہ و روگ ہم پہ آیاں مشکل ات و گیشتر کپت ات کہ چہ
 پھور و دزگرگ و پد کار و اندر و پور میں راہ کہ خواش و نزیکتیں راہ ات و ذرتیں توشگ و
 زلورت و سامان چہ اود و آ تک ات، چہ اشترانی جوناں کبرستانے اڈ بوتگ ات۔

بُرز ۽ نام کچنکلیں دلیانی پد ۽ سرجمیں توشکے کہ دُزاب ۽ انبار ات اُنت، ریل
گاڑی ۽ وسیلہ ۽ میر جاوہ ۽ برگ بوت اُنت۔

زند ۽ میر جاوہ تاں خواش ۽ پنج سد اُشتر پہ توشک ۽ اے دکہ سامانانی لڈ ۽ بوج ۽
کار مرز بوت اُنت ۽ لھتے وهد ۽ اُشترانی کک ۽ مدد ۽ دہ سرکاری گاڑی ہم کار بندگ بوت
اُنت۔ اے پیم ۽ توشک ۽ سامانانی بندری انبار خواش ۽ بوت۔

گوں ایشانی همکش ۽ پانزدہ سد اُشتر، رودراتکی لشکر ۽ یک ماھے توشک ۽ سلاہ ۽
سخانی لڈ ۽ بوج ۽ کار بندگت اُنت۔

یک مزین اڑے کہ دائم ۽ سربراہ ۽ دلگوش ۽ گوں وت کنگ، ۽ ہر بھر ۽
کاروائی ۽ ہددری ات، آیا گیانی پچار (شناخت) ات، چیا کہ اے کبیلہ کہ گوں ماجنگ
۽ ات اُنت، ذرتیں همے آپ ۽ ہاک (سرزمین) ۽ مردم ات اُنت ۽ ایران ۽ بھرے
ات اُنت، کہ چہ وتی جاہلی ۽ نادانی ۽ بلوچ سردارانی رپہ کاری ۽ سبب ۽ کور کائی ۽ آیانی
نپ ۽ سیت ۽ بر جا دارگ ۽ چست بوتگ ات اُنت، پدزانت کہ اے کبیلہ دری دژمن
حساب کنگ نہ بوت اُنت، تاکہ جنگ ۽ راہ ۽ رہبند ۽ پد ۽ مانیت ۽ نابود بہ کتین
اُنت۔

گُدا پوجی کاروائی ۽ مول ۽ مراد ماں اے اوستان ۽، ایوک ۽ جاہلیں مردمانی
سرپدی ۽ سردارانی پاثر اپ دیگ بوت، اے پیم ۽ جنگ ۽ اولی بھر تبلیغ ۽ سھل ٹوہیں پنت
۽ سوج ات تاں اے کار ۽ برکت ۽ بازیں ردوار تگیں بلوچ، چہ لشکر ۽ پاکیں نیت ۽ مکسد ۽
سھی کنگ بہ بنت ۽ نیک بھتی ۽ راہ ۽ آرگ بہ بنت۔

اے مکسد ۽ رد ۽ بازیں رہبند کار بند بوت اُنت، گوں سادھیں گالان ۽ رگی
نیں کاگدانی سر ۽ جار نیسگ بوت اُنت۔ کہ پوج پہ نیک نیتی ۽ پہ دوستی شمسے مُلک ۽
آتنگ ۽ شمسے شری ۽ لوٹ ایت، اے کاگدگوں بالی گراب ۽ کاسداں شنگ کنگ بوت

آنت۔ اے رھبند ء رعیت ء گراھیں کبیلھانی دل ء کہ بلوچ سردارانی رھپنگ ء سبب ء
 پوچ ء لشکر ایش زلم ء ستم ء نشان زائنگ آت، اُمید ء اوست ء مارشت ودی بوت۔
 آسرھے بوت کہ مردمانی مزنیں بھرے چه گراں وابی ء پادکنگ بوت ء چه لشکر ء
 سرکار ء کارگزاراں مھر وانی ء نیک نیتی ء اُمیدوار بوت آنت۔
 درورے چه شنگ بوتگیں کاگدانی جارے:

چه کسے ء چیرنہ انت کہ سر بلندیں ایران ء گوسگیں نلکیگیں جاورال ء گوازینگ
 آنت ء مزن شانیں شھنشاہ پھلوی ء ہمت ء تاکت ء دیروی ء راہ ء گام گنج انت۔ اے
 راہ ء سرجمیں دیپان ء اڑ ء جنجال دورکنگ بوتگ آنت، دوستناکیں بادشاہ ء پداکاری ء
 وتن دوستی ء پرمان ء پدے، کہ رعیت پہ شاہ ء دین ء، اے دگہ مردمانی واست ء صحت بوتگ
 کہ آت کم کم ء سرکار ء سرجمیں واکدار وتی شاہ ء هب ء نیت ء لوٹ ء پد ء ملک ء
 دیروی ء کوشت ء گلایش آنت۔

سر بلندیں شھنشاہ ء ہاسیں ردبند ء راھشونی ء پداکاری ء وتن دوستی ء هب ء
 واھگ سرکار ء واکدارانی دل ء نکش بوتگ، ء ہاسیں پرمانے کہ آپاک ذات ء نیمگ ء
 واکداراں دیگ بیت، آابید چه ملک ایران ء وش بھتی ء سر بلندی ء دگہ چیز ء بابت ء
 پگرنہ کن آنت، آیانی ایوکیں واھگ ایش آت کہ گوں دل ء جھلاکی ء وتی پت ء بیروکی
 ڈبھ ء ہاک ء ہزمت گزار بہ بنت، تاں اے پیم ء وتی سر بلندیں بادشاہ ء واھگانی پیلو
 کنوک بہ بنت۔

بُندر ء مروچگیں ایران ء گوں پخت سال پیسر ء ایران ء پرک انت، یاگی ء
 تمر داں کم کم ء سلطنت ء بنجاھی پُر زوریں واکدارے ء سرے پیسہ بیگ انت، کم کم ء سر پد
 بوتگ آنت، اے اھدی ایران سرزمین ء سرجمیں مردم یک تاکت وریں بُنجاھے اڈ بکن
 آنت، شاہ ء ساھگ ء چیرے، کہ نیت بے چه ڈرستاں پکا تر انت ملک ء پانک ء بہ جن

آنت ء چہ پیسریں رھبند اں کہ مُلک ء سرکاری ء مردمی زور ء تاگت ء بھر ء بانگ ء آیانی
میان ء پرکانی سبب بوتگ آنت، گوں سکی ء دور اش بکن آنت۔

ہمے راھبند انی رد ء پوجیانی کوشت، ء سرکاری واکدارانی مُحمد ء پد ء اے ملک ء
زوهنیں شورش، پدماں پد ء بندکنگ ء ہاموش کنگ بوتگ آنت۔ چوش کہ:

گیان ء جنگلیانی کتہ، آذر بایجان ء کردستان ء کرد، خوزستانی ء عربانی
شورش، ترکمن گیابان ء کزرا، لرستان ء لرانی بختہ، کبابلی ہند ء دمگانی سرکشی ء خان خانی،
ولایتیانی ہاکمانی شور ء شرارت، اے سرجمینیانی نوبت ء جنگ ء حلاس بوتگ آنت، مُلک
وتی اولی مکسد ء کہ امن ء ایمنی ء دیمروی بہ بیت، کامیاب بوتگ۔

البت، ارزشتہ کہ بلوچستان ء ہست ء آجا کہ ء مکامے کہ ایران ء راجد پتر ء
بلوچستان بیگ آنت، ممکن نہ آت کہ چہ شھنشاہ ء دید ء نزر ء چیر بہ بیت۔

بلے چو کہ بلوچستان ء اثر مندیں سرکیلیھاں وتی وتن دوستی ء ایران دوستی باز بر ء
پیش داتنگ آت، بلوچستان سردارانی دست ء ئے دات، تاں اے سرزمین ء اے دگہ
کبودانی پورا کنگ ء دلگوش بہ دنت۔

بلوچستان ہما مردمانی سرزمین آنت کہ آمد ام دار یوش ء سیروس ء کیانی ء ساسانی
سلطانانی ہم رکاب بوتگ آنت ء وتی جان اش نذر کنگ، اے مردم چہ ایران ء مزن تریں
نسل ء آنت، ء پر مارشت ء ازیزیں مردم آنت، ء در آمدیں اُرش کنوکانی دیم داری ء آیانی
سر ء اُرش برگ ء ہاتر ء دائم ء ایران ء کامیابیں پوج ء لشکر ء پیشوک بوتگ آنت، ء
ایران ء ہمے شتر خراتیں نسل ء مردمانی جان ندری، مروچی ایران زمین ء مزن پھریں راج
دپتر ء تاکانی زینت ء نراہ آنت اگاں چیزے وحد ء آیانی ہزمت ء زہمت چہ سرکار ء
چہاں اندیم بوتگ، اے گوستگیں شاہ ء درباریانی بے زانتی ء بے ردی ء کار گزارانی بے
پرداھی ء سبب ء بوتگ ء اگاں اے بابت ء بلوچ راج ء گلہ ء رنجھے است مارا اپوس

انت خوشگمیں بدکردیانی تاوان پُر کنگ ء بلوچ راج مروچی گند ایت، مروچی سرجمیں
 مُلک ء دوست ناکیں شاہ ء مردم دوستی ء پھلوی عدالت ء پرمان جاری انت۔ کالمیں ء
 پر نظمیں لشکر کہ چہ کرمان ء خواش دیم پہ بلوچستان ء پیداگ انت آشمے پوجی نرات انت
 کہ گوں بلوچ کبیلہاں شکمیں نیالی ء برکرار کنگ ء مکرر انت، تمدن ء رواج دیگ ء
 مروچگیں دنیا ء راہ ء راہبند انی شنگ کنگ، سر بلند ء آبادیں بلوچستان ء نام ء چہ مئے
 مکسداں یکے، جہان متاہیں مُلوک ء حکم انت کہ اے زرخیزیں سر ڈگار گوں ایران
 زمین ء اے دگہ ٹکراں ہوار کنگ بہت۔ دے ء زور ء باپار برکرار بہ بیت، ماؤنیں راہ ء
 شہر ء کلگ اڈ کنگ بہ بنت، گیابان گولی ء زندقہ بدل بہ بیت پہ پر سوب ء آسودگیں زندے
 بگو ازین انت، وانگ ء زانت سرجمیں بلوچستان ء شنگ ء تالان بیت۔

من شاہ ء نیت ء مکسدانی دیم ء برگ ء گوں ہمے جار سیاہگ ء شماراوتی نیکیں
 ارادہ ء سہمی کناں ء بلوچستان ء سرجمیں کبیلہاں اے جار ء پڑیناں۔

ہر کس گد ارانی پنت ء مہ زور ایت ء آیانی بٹالاں ردمہ وارت، شاہ ء نیت ء
 مکسدانی پیلو کنگ ء لشکر ء دیروی ء کمک ء مدت ء بکت، چیر ء نام گچگیں شاباشیانی
 اُمیت ء شینگ ء دیاں۔

۱۔ خوشگمیں روچانی پشکچگیں مالیات پھل کنگ بنت، دینارے ہم چہ آیان لوگ نہ
 بیت۔

۲۔ تاں دہ سال ء بلوچستان ء قانونی مالیات، بلوچستان ء دیروی ء آبادانی ء سرے
 ہرج کنگ بنت۔ گوں دلچی ء گوشاں کہ اگاں زوتی ء بیانت ء مہر وانیں سرکار ء سرے
 باور بکن انت۔ ء کشت ء کشار ء گلایش بہ بنت ہر ہمیں آسودگی ء سلامتی ء بھر مند بنت
 ء اے زرخیزیں سر زمین ء دیروی ء آبادی راہ بچ بیت۔

دوست محمد خان ء جند ء بابت ء کہ بے نظمیانی دوران ء ء آوہداں کہ سرکار ء

پادراہ نہ بوتگ۔ اے سرزمین ء سرکار بوتگ ء وتی اُھدی ڈیھہ بے تاں اے وحد ء پھریز
 ایتگ۔ پہ آئی ء اے اوستان ء دل نیاھی کش تک اگاں پیش بہ بیت ء شاہ ء حکم ء بہ من
 ایت آئی ء زھمت، حساب ء کاینٹ ء ازت ءے برجا بیت ء چہ شاھی بکششاں بھر مند
 بیت۔ اگاں آ ایران ء شاہ ء ایوکیں رھدر بر نہ من ایت ء آئی ء پرمان ء مہ گر ایت گڑا
 یاگی شمار بیت ء ہما سزایے کہ یاگیانی بیگ ایت آئی ء ہوں دیگ بیت۔

انچوش دوست محمد خان ء کبیلہ ء ہمراہاں دلجم کناں اگاں پیش بہ بنت، آیانی
 ٹھوسگیں کار ء کرد در ٹھوز کنگ بنت، انچوش اے دگہ پر مانگروکیں مردماں، شاھی رھم ء
 کرم آیانی ہوں نسیب ء بیت۔

اگاں ناں ہما سزایے کہ ہست آئی ء ہک دار اُنت ء آیاں رس ایت ء آیانی
 نام ء نشان چہ ایران زمین ء کتاب ء گار کنگ بنت۔

رودراتک ء لشکر ء سربراہ

سرتیب آجودان ہمایونی امان اللہ جھانباتی۔

چہ بالگیراب ء زردیں کاگد ء شنگ بوتگیں جار:

”ملک ایران ء شاھی پوج، بلوچستان ء پیداگ ایت، ایوک ء اے ہاتر ء کہ
 مے دوستناکیں شھنشاہ ء مھر وانی ء پہ بے سر ء سامانیں بلوچ نراتاں پیش بدار ایت،
 کشت ء کشار ء دیروی ء بلوچستان ء ہاک ء آبادانی، بے لوگیں مردمانی مال ء میراس ء
 گیش کنگ ء توجیل ء بکت، شادتی ازیزیں نراتانی آگ ء نیکیں پالے بز ان اُنت ء
 پہ وشی آیانی پیشوازی ء بکن ایت۔“

گوں بانی ٹراب ء سبزیں کاگد ء شنگ بوتگیں جار:

”بلوچستان ۽ شہر پداریں مردمانی تنگدستی ۽ پریشانی ۽ اے زرخیز سرزمین ۽
 ویرانی سب بوت کہ ایران ۽ دلیریں پوج ۽ شمعے پوجی نرات بلوچستان ۽ نیمگ ۽ رھاڊگ
 بہ بنت تاکہ شمعے ھاڪ ۽ آبادانی ۽ شمعے لوگ ۽ مردمانی دلجی ۽ گوشت بکن اُنت، اُنچوھڪہ
 دنیا ۽ اے دگہ جاگھاں، اء ۽ ہوں مردماں چہ مال ۽ میراس ۽ سلامتی ۽ بھر مند بکن اُنت ۽
 وتی بلوچیں نراتاں زانت ۽ ہنر دربرگ ۽ رھشون بہ بنت آیانی سربیک ۽ پہ شادانی وش
 آتک بکن ات۔“

جارانی آسر: بُرز ۽ جارانی سب ۽ محمد شاہ خان ۽ جالک ۽ خانان، لھتے چہ دگہ
 بلوچ راجی سروکاں، وتی کلات یلہ دات اُنت ۽ آیانی وتی چند سرکار ۽ ہزمت گزاری ۽
 گوں دل ۽ جھلانکیاں لشکر ۽ ہمراہی ۽ راہ بلد بوت اُنت۔ بڑیگاں کہ اے ہیرواہیں
 جاراں ۽ بُراتی رھشونیاں دوست محمد خان ۽ لھتے سردارانی دل ۽ اثر نہ کت۔ چیا کہ چہ
 سرکار ۽ دست کشگ ۽ اے گنجیں آمدنی ۽ دست ۽ کشگ پہ آیاں گران ات۔ اے ہاتر ۽
 جنگی کاروائی ۽ بگج ہرہ دری بوت۔

دومی گام یک ترند ۽ بے گمانیں کاروائی ۽ ات کہ یاگیانی دل پروشی ۽ سُستی ۽
 سب بوت۔ حکومت ۽ زور ۽ منیت، بلے چہ ملک ۽ مردمانی جانی ۽ مالی مزین تاوان
 ۽ دیم گیری بوت۔

سیومی گام یاگیانی پروش دیگ ۽ رند، گند ۽ نند ۽ گپ ۽ ثران ۽ بندات گوں
 راجی سروکان ۽ آردماں کہ چہ آزار، تُرس ۽ بیم ۽ درکپنگ اُنت۔ دلجی دیگ بوت اُنت
 کہ آیاں آزار نہ رس ایت۔ ہمے سبب ۽ ذرستیں مردم پیش بوت اُنت ۽ پرمان بردار بوت
 اُنت ۽ شورش ہلاس بوت۔

وہدے کہ اے محمد ۽ اولی گام ۽ آسردست ۽ اُتک ۽ ماد لجم بوتیں کہ دوست
 محمد خان ۽ پیش بیگ ۽ شور نیست ۽ اے گپ ۽ ہبرانی چست ۽ ایراے ہاتر ۽ انت کہ

مارا سرگردان بکنت ء زمستان ء موسم ء بگو ازین ایت۔ پسله کنگ بوت محمد ء دومی گام ء
گوں گوں ناگمانی ء ٹرنڈیں کاروائی یے بندت بکنیں۔

سبر ء اوپارھج پیم ء روانہ ات، چیا کہ ایوک ء تاکشان ء مکڈسرع ء زمستان ء
موسم ء لشکر کشی ء جنگی کاروائی بوت کنگ ات، اگاں چہ اے وھد ء پاندگے مہ زرتیں آ
دنگ ء زیدی دژمن، ٹران ء ٹرنڈیں گرماگ، مے لشکر ء چہ بین ء بارت ء ماوتی
مراداں نہ رسیں۔

اے پیم ء ات کہ چہ ذرتیں رھبنداں کہ پیسرع آسانی گپت بوت، اولی رھبند
پہ کاروائی ء دیم ء برگ گچین کنگ ء گیشینگ بوت۔ آپ ء بند ء بست شری سرع کنگ بہ
بیت تاکہ ہشکاپی ء مشکل پیداگ مہ بیت۔ پرمان دیگ بوت کہ رودراتکی لشکر چہ گوھر کوہ
ء سوراپ ء راہ ء دیم پہ پھرہ ء دیم ء بکنز ایت ء کرمان ستون ء سربراہ شوٹگ بوت کہ
آوتی راہ ء حال ء مارادانم بدنت۔

آبان ماہ ء یازدھی روج ء وکیل پایہ یک داودقلی پہ پھنامی دیم دیگ بوت کہ
راہ ء یاگیانی بابت ء چیزے زانوگری بکنت، زاھر ء آکاسدے ء نام ء بپور ء شت۔
پوج ء ادارھی باسکانی سربراہ سید فرح اللہ فرود کہ اے وھداں لشکر ء زلوری سامانانی
بندوبست ء شری سرع کنگ ات۔ چریشی ء پدھم وسیلہ ء اولاک ء کمی ہست ات،
بلے دُزاپ ء میرجاوہ ء خواش ء وردن ء وراکی سامان ء اے دگہ زلورتانی سرجم کنگ ء
کامیاب بوتگ ات۔ پرمان دیگ بوت کہ دگہ یک بندوبستی بنجاھے گوھر کوہ ء اڈ بکنت ء
چہ مھرماہ ء پانزدہ ء گوں گاڑی ء سامانانی دیم دیگ ء بکنج بکنت۔

تاں اے وھداں کہ لشکر ء ادارھی بھرتی کاراں گلایش ات، اے یکیں
ھچگ ء لشکر ء اے دگہ بھراں وتی زلورتانی کمی دُورکت انت۔ چوکہ آپی مشکانی بھرے
بانگ، ء چات ء جنگ ء سامان ء ازباب (ساد، دلو، چھر)، تاں ہر جاگہ ء کہ چات ء
جنگ ء آپ درگیجک بوت کنت، چات جنگ بہ بیت۔

سمنانی نان (۱) چہ پیسہ لشکر و دوروچ و وراک چہ اے نلناں تیار کنگ بوتگ۔
 و سپاہیگاں دیگ بوت انت کہ گوں وت اش بزور انت۔ بلے ایوک و ہمازلوری و ہداں
 ایشان وارت کن انت۔ گڈی چار و بچار و پنت کہ پہ روہانی مارستانی گیش کنگ و
 لازمی ات انجام بوت کہ مہر ماہ ۲۳ و مشہد و ستون دیم پہ گوہر کوہ و رھا دگ بیت۔

(۱) ایران و لشکر کشی گیشتر غیر آبادین ہند و دنگاں وسیلہ و اولاک و کمی و سوب و، مدام لشکر گوں تو شک
 و راشن و کمی و دیم پہ دیم بیت، گڈا مشکلیں روچانی پگر کنگ لازمی انت، کتہ کاری و سمنانی نان (ملکی
 نام وے کسمات انت) تاں پخت ماہ و ہراب نہ بیت اے ڈولیں سپراں برابر انت، اے ہاتر و ما
 پیسہ لشکر شرق و نان پچوک سمنان و دیم دانگ انت آیان سمنانی نان و چگ شری و سر و یاد گت و
 واپس آتنگ انت، گڈا ایشان اے بابت و مزین ہزمتے پہ لشکر و انجام دانگ۔

انوں وھد رس اِتگ اُت کہ سیتان تیپ ء آھری چار ء بچار کنگ بہ بیت ء
 رھاڊگ بیگ ء تیاری ء بکنت، چیا کہ اے ستون ء مشھد ء ستون ء روانگی یکیں وھد ء
 بیگی اُت۔ شوراپ ء سرء بیڑ برگ ء دزگر کنگ، سیتان تیپ ء ڈبہ ء اُت، ء مشھد ء
 تیپ ء آئی ء پشت ء پناھی کنگی اُت۔

اے پیم ء اُت کہ چہ نازیل ء راہ ء خواش ء شتاں۔ مھرماہ ء بیست پنجمی شپ ء
 اودء جلن اِتاں، تیپ ء ہوں سرکشی کت، بیست پنجمی ء روج ء دُزاب ء شتاں تانکہ
 چیزے پشت کپتگیں کارانی گیش ء گیوار بہ بیت۔
 ہمے روج ء وکیل پایہ یک دادوقلی میرزا چہ پُورء وا تر بوت ء اے جاو رال ے گون اِت
 اُت۔

۱۔ گوھر کوہ ء پُورء راہ ہشکا ہیں راھے منز لانی دوری چہ یک دگر ء سک باز اِنت، تو شگ
 ء کاہ ء کدیم نیست اِنت،
 شاندملا، گاسکین، چاہ آ پگزان ء منز لاں کمیں سوریں آپ اُست، بلے ہج پیم ء لشکر ء
 پورھی ء نہ کنت۔

۲۔ دوست محمد خان سھی اِنت کہ لشکر چہ گوھر کوہ ء سُوراپ ء راہ ء پیداگ اُنت آھم وتی
 لشکر ء ہمے نیمگ ء دیم دنت۔

۳۔ کساس دوھزار نپر بلوچ گون دہ تیری ء پنج تیری تپنگاں سلاہ بند اُنت، لشکر ء رھاڊگ
 بیگ ء ودار ء نشگ اُنت۔

۴۔ بلوچانی دینی سروک ء پیشوک پوج ء لشکر ء کا پر ء وتی دین ء ناموس ء دژمن زان

انت، ء جھاد ء جار اش پڑینگ، اے پیم ء مردم جھاد، ء نگرہمی جنگ ء اُمیت ء،
بھرزور انت، چہ پوج ء لشکر ء بے کساس بدگمان انت۔

۵۔ دوست محمد خان کا گد ء پتو ء کہ پہ آئی ء دیم دیگ بوتگ ات۔ اے پیم ء دنت۔
”من ء گوں سرکار ء جنگ ء مردے نیست، بلے اگاں لشکر بلوچستان ء بیٹ گڑا توکل پہ
ہدا۔“

رُز ء دائگیں حال دژمن ء بارہ ء یک لشکری ہاسیں کار گزارے ء گڈی
مالومداری انت کہ پوج ء سروک ء دلگوش ء گوں وت کن انت ء لشکر ء رھادگی باید انت
کہ گوں اشتاپی ء انجام بہ بیت۔ تاکہ پیسر چہ ایشی ء کہ بلوچ برس انت، ماسوراپ ارش
بکنیں ء دزبگریں۔

مھر ماہ ء ہیست ء ہپت ء روج ء منیگ ء سرتیپ علی خان رجمی کہ کرمان تیپ
ء سربراہ ات چہ بم ء تلفن ء سرء گپ ء ہبر بوت ء من وتی رھند ء ہیال گوشت انت۔
آئی ء حوں گوں وتی، سلتہ ء سر بازی ارواہ ء چہ وتی زانتکاریاں من ء بھر
مندگت، ء پہ مراداں رسگ ء دل بڈی بے دات، گوں اے واہگ ء کہ پہ ہمے زوتاں
بپور ء دُچار کپیں۔ اے پیم ء مئے رابطہ گوں کرمان ء تیپ ء برجا بوت، بلے روچے کہ
کرمان ء لشکر چہ بم ء رھادگ بوت کہ بے سیم (تلگراف) ء آگڈی حد ات گڑا گوں
آلشکر ء رابطہ بست، ایوکیں وسیلھے کہ دوئیں لشکرانی میان ء رابطہ (ھالدھی) بے کتگ
ات آبی سیم ات کہ یک گیا بانی ”سے“ (بستگے) رودراتکی لشکر ء گوں ات، ء یک کوھستانی
بستگے پہ کرمان ء لشکر ء، گوں اشتاپی ء چہ تھران ء لومائینگ بوت۔

بلے آپوز انت، چیزے از بابانی کمی ء سبب ء ھالدھی کنگ نہ بوت، ناچار
بوتاں اے از باباں چہ ہندوستان ء پہ لومائیناں۔ اے پیم ء بازیں وھدے گوشت اے
سپر ء دوران ء کرمان لشکر ء ھالدھی گوں مزن سربراہ ء نہ بوت، ء انچو کہ اے بوت کتگ

آت کہ یاگی راہ بندی بکن آنت ء لشکر ء سرء اُرش بیار آنت، من دائم ء دلوارگ ء پریشان
 آتاں، اولیس روچے کہ بپور ء نزیک ء کرمان لشکر ء بی سیم (وائریس) ء کارکت گڑا
 آشادانی ء روج آت ء تھار ء ترسناکیں جاور پدربوت آنت۔ چہ ادء زانگ بوت کہ
 منلکی لشکر کشیانی وھدء پھال شونی ء برکرار کنگ ء بی سیم (تلیگراف) تاں چکدر آرزشت
 دارایت۔

گڑا بی سیم (تلیگراف) ء رابطہ ء آسرء، کرمان لشکر ء جاور حال پکا بوت ء
 راھے کہ پھپور ء دیمروی ء واست ء گچین کنگ بوتگ آت زانگ بوت۔ نکشہ (۷)
 گڑا دیمکنزی ء پرمان دیگ بوت کہ آبان ماہ ء یکم ء رھادگ بہ بنت۔ خواش ء لشکر ء
 چریکانی ٹولی یے ء سربراھی ء ڈبہ سرھنگ باقر آقا خان داور پناہ ء دیگ بوت ء پرمان
 دیگ بوت کہ گوں بھادراں دوم ء چارم بھرای پوج ء، ء چریکانی دستہ ء، ”گشت“ ء
 نیمگ ء روانگی ء تیاری ء بکنت۔

اے لشکر ء گشت ء دیم دیگ ء مراد ایش آت کہ وھدے آدگہ لشکر سوراپ ء
 دزگرگ ء اُرش بارت، گڑا اے لشکر یاگیان رد بد آنت ء ماں گشت ء آیاں دگوش
 بکنت۔

چریکانی ٹولی ۵۰۰ سلاہ بندیں مردم ات آنت کہ سردار عیدو خان (ریکی کبیلہ ء
 سردار) آیانی سربراہ آت ء خواش ایشانی بجاہ آت۔

گیابانی سواریں تو پھانہ خواش ء ساخلوی ء مکک ء مدت ء چہ میر جاوہ ء راہ ء
 دیم دیگ بوت، ء یک بالی گرا بے هاویلان نام ء کہ مھر ماہ ء ۲۹ ء دُزآپ ء سر بوتگ
 آت، پرمان دیگ بوت کہ آبان ماہ ء یکم ء خواش ء بہ روت اودء بہ نندایت۔ چہ سیستان
 ء تیپ ء یک پیادگیں گروھانے دُزآپ ء ساخلوی ء دیگ بوت ء اودء پوجی سرکار ء
 نائبی سلطان محمد صادق مرزادولتشاھی ء دیگ بوت۔ لشکر ء جامندی جاور حال اے

روچاں (ہشتمی نلشہ ء) برابری ء ات۔ من وت لشکر ء جنگی باسکانی ہمرامی ء مہرماہ ء
 ۳۰ ء خواش ء شتاں، آبانماہ ء کیم ء چہ سیتان تیپ ء سربراہ ء نیمگ ء ہالے رس ات،
 کہ یک رُبے کہ اے دوہزار نپر ء کساس ء چہ دوست محمدخان لشکر ء، سردار چنگیزخان ء
 سربراہی ء، کہ لشکر ء مستر ء دوست محمدخان ء پوج ء لشکر ء مسترین سردار ات، سوراپ ء
 راہ ء کرز ء گور ء کوہ اش کپنگ ات۔

آپ ء کاہ ء کمی ء سبب ء چہ آئیگ ء دیروی بکندے لشکر ء گوں جنجالے ء
 دوچار بکنت، بلے چہ دست کپنگیں حال ء اھوالاں زانگ بیت کہ انوں سراوان ء دمگ ء
 کمیں کساس ء سلاہ بند پشت کپنگ ات، گیشتریں سوراپ ء کارواندر ء شنگ ات۔

اگاں لشکر چہ سوراپ ء راہ ء دیم ء بکنز ایت، کارواندر ء ہڈاں یاگی ارش
 بُرت کن ات، چیا کہ ابید چہ بُرز ء رس اٹگیں حال ء کہ دگہ لھتے زانتکاری چو کہ وکیل
 داودقلی مرزا ء دگرانی حال رسانی پہ لشکر ء جنگی باسکاں، ہمے گپ ء پکائی ء ڈاہ دینت کہ
 یاگیانی مزین کساسے شوراپ ء مچ بوتگ ات سوراپ ء راہ ء بے آپی ء لشکر ء تنگی ء
 بدیں آکت ء دائم ء منی ہیال ء پگر گوں وت ترینگ ات۔

شتر تر ہمیش ات گوں لشکرانی سربراہاں شور ء سلاہے بکناں، اگاں سراوان ء
 راہ شتر تر ات گوا لشکرانی راہ ء بدل بکناں، تاں چہ نلشہ ء بدلی ء، ء چہ یاگیانی ردورگ ء
 شتری ء سر ء پاندہ بہ زوریں۔

گوا باسکانی شور ء سلاہی دیوانے گوں مشہد ء سیتان ء لشکرانی سربراہان ء
 لشکرانی جنگی باسکانی سربراہ ء برجم دارگ بوت، دست کپنگیں حال ء اھوالانی بارو ء
 یاگیانی جاور ہالانی (پہ وتی گمان ء) گپ ء تران بوت، لشکر ء جنگی باسکانی زانتکاری
 آروچی اے پیم ء ات ات۔

۱۔ سردار چنگیزخان گوں دوہزار سلاہ بنداں سوراپ ء راہ بتگ ء شنگ۔

۲۔ سردار ابراہیم خان ولد اعظم خان (دوست محمد خان و ناکوزھتک) گوں پنج سد پیر و کارواندر و کز و گور و نشتگ۔

۳۔ دوست محمد خان و پت علی محمد خان گوں پنج سد پیر و دزک کلات و سراوان و ایدگ کلاتا نشتگ۔

۴۔ انوشیروان خان (دوست محمد خان و نرات) گوں سے سد پیر و ”پسکوہ“ کچنگ لشکر و آگ و دار و انت۔

۵۔ سردار ابراہیم خان ولد مرزا آقا خان گوں دو سد سلاہ بند و گشت و کلات و پاسپانی و کنگ و انت۔

۶۔ دوست محمد خان و وتی جند گوں پانزدہ سد پیر و پھر و پور و نشتگ۔ و برز و نام کچنگیں لشکرانی کمک و مدد و تیار انت۔

برز و حالانی رد و دوست محمد خان و پسرکاری لشکر و دیم گیری و واست و پنج ہزار سلاہ بند تیار کنگ ات، سلاہ بندانی گیشتریں بھر سوراب و نشتگ، گزا شور و سلاہی دیوان و پیسلہ گت کہ پے یا گیانی زد دیگ و سوراب و راہ و بدل بکنیں، دیم پے سراوان و پے روئیں، گزا من شتاں دُز اپ و، اے ہکموں تالان کت انت۔

۱۔ سیستان و تیپ وتی راہ و بدل بکنت، پے اشتاپی و گوں گاڑی و دیم پے گشت و پے روت و گشت و وتی دست و بگر ایت۔

۲۔ مشہد و لشکر چہ گوہر کوہ و خواش و بیت، سرہنگ باقر آقا خان داور پناہ و پرمان و پد و پسکوہ و دست بگر ایت و رند کیگیں پرمان و دار و پے بیت۔

۳۔ کرمان و تیپ آبان ماہ و ۱۸ و چہ رحمت آباد و گامگیجاں انچوش بکنت کہ آزر ماہ و کیم و وحد یکہ رودر آتک و پونج پھر و سر و ارش بارت، کرمان و تیپ اول پور و سر و ارش بیار ایت۔

۴۔ نائب ماکوئی ءِ بالی ٹراب پہ شوہاز کاری ءِ پھرہ ءِ پنپور ءِ سرءِ بال بکنت ءِ رند ءِ خواش
ءِ پٹ ءِ بند ایت۔

۵۔ یک سواریں بھادرانے، گوہر کوہ ءِ کار گزار بہ بیت۔

۶۔ ادارھی باسک خواش ءِ بند بستی بنجاہ ءِ توشگ ءِ زلورتاں پورا بکن اُنت۔

۷۔ دُڑاپ ءِ بُجھاسی نادر ہجاہ کمک ءِ مددی بھرے خواش ءِ اڈ بکنت۔

پنچی روج ءِ مئے چار گند ءِ گڈی باریگ اُت کہ پونج ءِ جنگلی باسکانی ہمراھی ءِ خواش ءِ
شٹاں۔ مشد ءِ لشکر ہمھے روج ءِ خواش ءِ سر بوت۔

سر ہمیں پونج ءِ لشکر ہمھے حکمانی پیلو کنگ ءِ ساڑی اُت۔ کار روئی ءِ نکشہ ءِ بدل
کنگ ءِ نوکیں نکشہ ءِ راہ بنداں اِشتاپیں دیم ءِ برگ سبب بوت کہ یاگی رد بہ ورا اُت ءِ
اے موہ ءِ مہ بیت کہ وتی لشکر ءِ مزنیں بھرے یک جنگلی پڑے ءِ پُج بکن اُنت۔

سیستان ءِ ٹولی پہ اِشتاپی دیم پہ گُشت ءِ رھاڈگ بوت ءِ چریکانی ٹولی یک
جمازیں بھادران ءِ ہمراھی ءِ یاور شاہ مراد خان ءِ سربراھی ءِ پیش کپت ءِ پسکوہ ءِ نیمگ ءِ
روانگ بوت۔ من وت آبان ماہ ءِ ششمی روج ءِ گوں گاڑی ءِ گُشت ءِ نیمگ ءِ رھاڈگ
بوتاں۔ جماز ءِ بھرے ءِ کوہستانی آسکو ار من راہ ءِ دیست اُنت، پیادگیں لشکر ءِ گیشتریں
بھر آپ اوگان ءِ (چہ گُشت ءِ سے پر سٹے ءِ) پہ جنگ ءِ آہیزگ اِت اُنت ءِ شوہاز کار ءِ
بھرے دیم ءِ شنگ اُت۔

خواش تاں گُشت ءِ دوری ۱۰۸ کلو میٹر اِنت ءِ گیر آبادیں راھے، آپرے
ایش اُنت:-

ناصری کلات (خواش ءِ یک پر سٹے)، اتخرود کہ کسانیں چمگے، خواش ءِ شش
پر سگ ءِ آپ اوگان کہ یک کم آپیں چاتے (خواش ءِ دہ پر سگ ءِ) اے ذراج ءِ تھا ہیں راہ
ءِ روگ وت یک ٹرانیں کارے۔ بلے اے تیپ ءِ سلاہندیں پیر کہ بازیں وھدے

گوں مرادیکیں دے ۽ وداریک بوتگ أنت کہ کدی دیروی ۽ ہلکم دیگ بیت ۽ گوں دیم
روشنی ۽ وشھالی ۽ پدائی ۽ روہانی مارشٹاں دیم پہ مکسد ۽ روان ات أنت۔

چہ یاگیانی نیمگ ۽ اے حال مارارس اتگ ات کہ سردار ابراہیم خان ولد مرزا
آقا خان گوں چیزے یاگیانی ہمراہی ۽ گشت کلات ۽ دیپانی ۽ خشگ ات۔ ذراہیں
جاورالانی گندگ ۽ رندھکموں دات۔ اے روج ۽ ہمے جاوراں اود ۽ بہ نند أنت، اے
دگہ سھب ۽ (آبان ماہ ۽ چھتمی روج ۽) گشت ۽ کلات ۽ بیڑ بہ برانت۔ ۽ اے تیپ ۽
سربراہ حال دیگ بوت کہ دوبالی گراب جنگ ۽ پڑ ۽ بمب غواری مکسد ۽ کابنت۔ شمنے
رھشونی ۽ پد ۽ بمب غواری کن أنت۔

آبان ماہ ۽ چھتمی روج ۽ چہ دوست محمد خان ۽ نیمگ ۽ کاگدے آتک۔ کاگد ۽
اے بستگ ات کہ من تیاراں گوں سرکار ۽ سھل بکناں، آئی ۽ پتو ۽ نیسگ بوت کہ
سھل ۽ دانک چہ یک ریختے ۽ نیمگ ۽ پہ وتی سرکار ۽ بے پکاریں گتے، اگاں گوں وتی
سرجمیں لشکر ۽ سلاھاں دور مہ دیت، کشگ بخت۔ سیتان ۽ تیپ، پرمان ۽ پد ۽ دیم ۽
روان بوت۔ اول سر ۽ شوہاز کاریں گروہان ۽ رودرائکی کوہ گیت أنت، رند ۽ گوں
”ھیلوگراف“ ۽ وتی سربراہ ۽ رابطہ بے کت گڑا لشکر ۽ اے دگہ بھر ۽ ہوں گانج زورت
انت، ہماجا کہ چہ پیس ۽ چم ۽ چیر ۽ ات أنت گڑا آجا کہ اش پہ دستکپت أنت۔

آبان ماہ ۽ چھتمی روج ۽ ادارھشت ۽ کلات ۽ نیمگ ۽ روانگ بوت أنت ہمے
درگت ۽ بالگیر اباں سربراہ ۽ نشان دھی ۽ پد ۽ تیر غواری بنگج کت، مے لشکر چوہار ۽
چکدگ ۽ کشاراں مانرتلگ ۽ میگ ۽ چپ چوٹیں دمکاں پتر انت یاگی چہ دو ادار ۽ گیش
لشکر ۽ دیم اش داشت نکت۔ چہ ابراہیم خان ولد میرزا خان ہمراہاں ہرودہ پر ۽ جانی
کربانی دات، آئی ۽ وت ۽ چہ کوہانی راہ ۽ علی محمد خان (دوست محمد خان ۽ پت) ۽ گور ۽
دزک ۽ کلات ۽ رس أنت۔ سیتان ۽ لشکر ۽ گوں کیں نلسانے ۽ اداردہ ۽ گشت ۽

کلات گپت۔

کشت ۽ کلات ۽ دزگرگ، سرھنگ خان نچوال جا ورھال ۽ نبشتگ ۽ پدء:

”بلندشانیں بندہ حضرت اجل“، رو دراتکی لشکر ۽ بلوچستان ۽ کاروائی ۽ سرجمیں

لشکرانی مستریں سربراہ ۽ نام ۽:

”گوں ادب آرزکناں، شپ ۽ آدار سے، همے ماہ ۽ ہپتھی روج ۽ کشت ۽ کلات
۽ گرگ، اے پیم ۽ بنگج بوت۔ چہ ایشی ۽ پد کہ شوہاز کارگر وھان، دوی گرودہ، یک دستھے
چہ چاری گرودہ ۽، پنچمی ۽ ششمی گرودھان، رابطہ کنوکیں سواریں دستہ، ٹوپھانہ کوهستانی آ
سکو اء زلوری ۽ بُرزیں جاگہ دست گپت آنت، آدارشش ۽ وھدے کہ لشکر چہ کشت ۽
دوھزار گامے ۽ رس ات۔ گڑا یا گیاں چہ کلات، چکدگ ۽ کوهانی نیمگ ۽ تیرٹواری
بنائت۔ بلے دانکہ جاورھال پکا تر بہ بیت، تاں پانزدہ سدگام ۽ دوری ۽ تیرٹواری ۽ ما
دیم ۽ کنز اتیں، گڑاچہ اودء وتی کار بنگج کت، آدارھشت ۽ نیم ۽ وھدے کہ ٹوپھانہ ۽ اے
دگہ ٹولیاں تیرٹواری ۽ دیم ۽ کنزان بوت آنت، دوئیں بالی گراب رس ات آنت،
دویمب اش دوردات ۽ وا تر بوت آنت۔ مشکلیں جنگ ۽ تیرٹواری ۽ پدا آدار یازدہ ۽
یا گیاں کلات ۽ چکدگ یلہ کت آنت ۽ دیم پہ کوهاں جگر ات آنت، چوکہ چہ پیسے ۽
بُرزگ ۽ زلوری جاگہ ماگپنگ ات آنت۔ گڑا یاگی پہ کھی ۽ پہ بُن ۽ بھہ چہ اء کشت
آنت، آدار یازدہ ۽ کلات ۽ چکدگ، لشکر ۽ وتی دست ۽ گپت آنت، ۽ تاں دو پرسنگ ۽ جگر
انگلیں یا گیانی رند ۽ کپت آنت، اے جنگ ۽ دوران ۽ مے لشکر ۽ یک سپاہیگے کشت بوت
۽ دو ٹپی بوت آنت، یا گیانی نلسان چہ پشت کپتگیں جسدانی حساب ۽ کہ کشت ۽ کز ۽
ٹووراں دست کپت آنت، ۱۶۶ پر کشتگ بوتگ ۽ یک ٹپی یے (آہم دار ۽ درمان ۽ نیام ۽
بیران بوت) ۽ سے سلاہ بندیں پندر دست گرکنگ بوت آنت۔

وتی گیانی گڈ سر ۽ آرزکناں کہ گوں کشت ۽ ہستیں مشکلیں جاوراں، اے آسر ۽

حضرت گزاری ستا کرز ایت۔ چہ اے پرورش ء یا گیانی روحی حالت ء مارشت ہراب ء
 نا اُمیتی ء آماج بوت اُنت، پہ راستی لشکر ء مروچی اے جنگ ء مزنیں جان پدائی ء سرندری
 پیش داشت۔

سلاھے کہ مُرگلیں پیرانی دست ء بوتگ اُنت، اے پیم ء اُنت:

”دو دانگ گونڈیں دہ تیری، یک دانگے پنج تیری“ ماورعقبانی، دو دانگ
 ذرا جین یازدہ تیری، دو دانگ لبل یک تیری، یک دانگ، یک تیری ماور، پنج دانگ یک
 تیری آسنیں ٹینگ، یک دانگے ذرا جیں ورندل، یک دانگے ذرا جیں شکاری یک لولے،
 یک دانگے بے نام۔“

سرہنگ خان نچوان

پسکوہ ء نیمگ ء دیم دانگلیں لشکر دارنچاہ ء تڑیک ء چہ خواش ء دہ پرسنگ ء
 اُنت۔ گوں انوشیروان خان ء دیم پہ دیم بوت، چہ چار اُدار ء جنگ ء تیر گواری ء پدیک
 پرے چہ ہمازیں بہادراں کُشگ بوت، داریں چاہ لشکر ء دست گپت، ء انوشیروان خان
 پہ اشتاپی پدکنز اُت دیم پہ پسکوہ ء شت۔

آبان ماہ ء ہستیمی روج ء، وھدے کہ گُشت کلات ء پرورش ورگ ء حال
 رست، من و ت گُشت ء کلات ء نیمگ ء شتاں۔ سیتان ء تیپ شاباشی دات ء منت
 گپت اُنت۔ گوں اود ء مردماں پہ پھر ء دوستی ء گپ ء ثران کت ء بندگی آزات کت
 اُنت ء شپ ء گُشت ء جَلن اُتاں۔ نھمی روج ء دیم پہ خواش ء شتاں سیتان ء تیپ چہ
 پیشی وھداں شادان تر اُت۔ پہ لشکر ء اُرد جاہ ء چکدگ گچین کنگ بوت کہ وٹھیں آپ
 سک باز اُت ء پہ لشکرے کہ دائم ء بے آپی ء ترس ء پیم ء اُت۔ اے آپ بندر ء زند
 آپے اُت، گُشت ء شپ وٹھ واپی ء اُمیت واری ء اولی شپ اُت۔

داریں چاہے جاوہر حال ہمے روج غے رس بات، اے لشکرے سلاہ بندیں نپرے مکم

غے مددے زلورت ہست ات، اے بابت غے اے ہکلم جاری بوت انت۔

۱۔ مشہد لشکرے سربراہ سرہنگ باقر آقاخان، گوں پیک پیادھیں گروہانے غے چہ بھادران اول غے دودستہ سوار غے کوہستانی آس گوار غے پسکوہ غے شگمیں لشکرے مکم غے مددے ہروت غے تاں منی آگے اودے سربراہی غے ہیالدرای غے بکنت۔

۲۔ سیستان غے تیپ غے یک گروہانے پہ گشت غے نگھپانی غے گچین بکنت، غے تیپ غے اے دگہ بھرے پہ دزک غے کلات غے گرگ غے رھاگ بکنت۔ چہ ایشی غے پدگشت ”ساخلو“ غے گروہان کہ وتی ڈبہ غے بھادران دوم غے کہ چہ میرجاوہ غے اودے گیت انت، دست غے بہ دنت غے گوں وتی تیپ غے ہوار بہ بیت۔

۳۔ سیستان تیپ گوں پسکوہ غے چہ سوران غے راہ غے وتی رابطہ غے ہدار ایت۔ (نھمی نکشہ) پنجشمے دھی ”تاریخ“ غے حال رست کہ سرہنگ باقر آقاخان غے پسکوہ گپنگ غے انوشیروان خان وتی پت غے کرے دزک غے کلات غے شگ۔

اے وحدے دو آرزشت داریں کلات، گشت غے پسکوہ لشکرے دست غے کپت انت۔
ھر لشکرے غے پشت غے پناہی جاگھے دست کپت۔ کم چہ کم بے آپی غے ثن غے ترس چہ لشکرے دل غے ثت، راہ بڑی غے تکانسری تاں ہدے غے کم بوت انت، دیروی گوں آسودگیں ہیالے غے کنگ بوت۔

اے روج غے تالان بوگیں پرمان اے پیم غے ات انت:-

۱۔ شاہپور پوج غے پیادھیں گردان پسکوہ ستون غے دیم غے سرب غے ہور بہ بیت۔ مشہد لشکرے سربراہ غے سرہنگ باقر آقاخان غے چیر دست غے بہ بیت۔

۲۔ چہ سیستان غے تیپ غے بھادران چارم جہاز غے چار مشین گن (کلت) سلطان رضاخان افشار قاسمو غے سربراہی غے خواش ساخلو غے ڈبہ غے بہ زور ایت۔

۳۔ بھادران چارم گوں بندہ بستی پرھیز ۽ پسکوہ ۽ نیمگ ۽ رھاڊگ بہ بیت ۽ گوں مشھد ۽ لشکر ۽ حور بہ بیت۔

۴۔ گیابانی سواریں ٹو پھانہ، شاھپور پوج ۽ گردان ۽ ہمر اھی ۽ چہ خواش ۽ رھاڊگ بہ بیت۔ رُز ۽ پرمان حکم آبان ماہ ۽ یازدھی روج ۽ انجام بوت اُنت، آچہ خواش ۽ رھاڊگ بوت اُنت ۽ سیتان ۽ تھپ ہوں چہ گشت ۽ دیم پہ ڊزک ۽، روانگ بنگج بوت۔

شعبے روج آبان ماہ ۽ دوازده ۽ من گوں جنگی باسکان ۽ حفاظتی بھادرانی ۽ یک ٹولی یے پنجہ تیری پسکوہ ۽ نیمگ ۽ روانگ بوتان۔ شپ ۽ ”رُباط“ ۽ کہ شاھپور پوج ۽ کرار جاہ ات، جلن اتان۔

رُباط ۽ یک کم آپ ۽ سوریں کھنے است کہ چہ خواش ۽ پنج پرسنگ ۽ دوری ۽ انت۔ ابید چہ پخت گداں نندوکاں کہ کھن ۽ نزیک ۽ نشنگ اُنت، دگہ لوگ نیست۔ لھتے ویرانگانی نشانی اود ۽ پشت کچنگ اُنت ۽ زانگ بیت کہ یک زمانگے آبادیں کلاتے بوتگ۔

رُباط تاں پسکوہ ۽ کوہتگ انت بلے راہ ئے وش انت، چہ رُباط ۽ چار پرسنگ ۽ دُور ویشیں آپ ۽ یک چاتے است کہ کور ۽ گزانی توک ۽ انت، اے چات ۽ درگیجک پہ نابلدیں مردماں آسانیں کارے نہ انت، اے جاگہ ۽ اے نام داریں چات انت۔ داریں چات ۽ نزیک ۽ سھب ۽ ادارنھ ۽ بالی گراباں حال دات کہ سیتان ۽ تھپ چہ ڊزک ۽ دو پرسنگ ۽ دوری ۽ هوشک کلات رکز ۽ نور ۽ جنگ ۽ انت۔ هشت بمب اے کلات ۽ دُور دیگ بوتگ۔

گوں اے ہبر ۽ سر بیگ ۽ من داریں چاہ ۽ نندگ ۽ شور کوتاہ گت، اے ہاتر ۽ کہ معلومات ۽ پنجہ ۽ نزیک تر بہاں۔ دیم پہ پسکوہ ۽ (کہ تاں داریں چاہ ۽ پنج پرسنگ ۽ دوری ۽ انت) شتاں۔

گوں پسکوہ ۽ سربگ ۽ سرھنگ باقر آقاخان وٽ چريڪاني ٿولي ۽ سردار محمد شاه خان (دوست محمد خان ۽ زامات انت ۽ ڇه بلوچستان ۽ اثر مندس مردماں ڪيے ات ۽ پسڪوہ ڪلات ۽ هاڪم ات) مني ديم ۽ در آتڪ انت، اے مرد ۽ گوں پرمان برداري ۽ هزمت گزاري ۽ درنگازي ۽ پسڪوہ ۽ ڪلات لشڪر ۽ هواله ۽ گت۔

اے شترس ڪار ۽ پيشوازي ۽ بدل ۽ مئے نرمي ۽ مهر واني محمد شاه خان ۽ ڪلات ۽ ايدگه نندوڪاني بھت ۽ آتڪ۔ اے مردم ڇه سرڪار ۽ مهر واني ۽ وشياں اميدوار ڪنگ بوت انت۔ دوشنبه ۽ روج آبان ماه ۽ چارده ۽ سھب ۽ ادارنھ ۽ پدبالي گراباں حال يارت ڪه سيستان ۽ ستون هماز يڪيس جاگه ۽، هوشڪ ۽ ڪلات ۽ ڪر ۽ گوراں جنگ ۽ انت۔ ڇه ٿو پھانه ۽ جنگي اثرا تاں زانگ بيت ڪه ٿو پھانه ۽ تير گوري پڪا ۽ زور مندنه انت۔

ڇه اے حال ۽ اھوالاں اے گمان بوت ڪه يا گياني پرسڪ باز انت ۽ سيستان ۽ تيب ايوک ۽ اے ڪلات ۽ گپت گت نڪت۔ دگه اے حال هم رس اٿگ ات ڪه دوست محمد خان ۽ ابراهيم خان ولد اعظم خان وٽي پت ۽ (علي محمد خان) ۽ ڪمڪ ۽ مدت ۽ ديم داٿگ، گوں ايشي ۽ حوار لھتے دگه دڙڪ ڪلات ۽ پشت ۽ پناهي ۽ ديم ديگ ۽ انت۔
گروا اے هڪم تالان ڪنگ بوت انت۔

۱۔ سرھنگ باقر آقاخان گوں سوارس بھادراں، دوشمين گن ۽ همراهي ۽ آبان ماه ۽ چاردهمي روج ۽ ديگر ۽ وهده ۽ ديم په سوران ۽ (سوران، محمد شاه خان ۽ ملكيت انت اود ۽ مردماں پرمان گري ۽ جار جنگ) به روت ۽ اود ۽ مردماں گوں نرمي ۽ مهر واني د چار بڪپ ايت، گوں ايشي ۽ هور سيستان تيب ۽ حال ۽ هم بگر ايت ۽ من ۽ سھي بڪنت۔ ۽ سوران ۽ مردماني مارشت ۽، لشڪر ۽ يا گياني جنگ ۽ بابت ۽ هيال داري ۽ بڪنت۔

۲۔ مشهد ۽ ستون آبان ماه ۽ پانزده ۽ ديم په سوران ۽ رواٿگ به بيت۔

۳۔ جنازس بھادراں نوڪ اڏبو تگيس گردان، يادوشاه مراد خان ۽ سربراهي ۽ پسڪوہ ۽ نگھپاني

ء اگدہ دار بہ بیت۔

بُرز ۽ پَرمَان، وھد ۽ سرء آسربوت اُنٓت۔ آبان ماہ ۽ پانزدہ ۽ اُدار چارودہ ۽ مشھد ۽ ستون
شیروان ۽ سربوت۔

شیروان کسانیں کلگے، چہ پسکوہ ۽ پنچ پرسنگ دُور اُنٓت، مچگدگ ۽ مان، ۽
بازیں باگ ۽ ہم حسٓت ۽ یک و شیں آپ ۽ کھنے ۽ چیزے کشاری زمین۔

اے کلگ ۽ نندوک چہ ترس ۽ چکر اِتگ اِت اُنٓت، لشکر ۽ شپ ۽ اُدار یک ۽

اود ۽ اُردکنگ، یک سد نر چر یک کہ نر پُپتنگ اِش گوں بوتگ، چہ اود ۽ رُکت کنگ
بوت اُنٓت کہ خواش ۽ بہ رواُنٓت ۽ گوں اود ۽ سربراہ ۽ اجازت ۽ وتی لوگاں بہ رواُنٓت،

اُپران ۽ اے دگہ نراں ہیج دلواری نیست اُت، بلے سیتان تیپ ۽ جاور حال ۽
نزاہکاری ۽ ذرُگ ۽ ترسناکیں ہبر کہ چہ مردمانی نیمگ ۽ دائم ۽ شنگ بیگ ۽ اُت کہ

سیتان تیپ وتی مولردانی پیلوکنگ ۽ ناکام بوتگ۔
چہ حالانی شنگ بیگ ۽ کمنکی لشکر وتی گاماں کے تیز ترکت کہ گیشراہ بُرگ

بہ بیت۔ اے پیم ۽ ژند ۽ پند بوت اُنٓت۔

آبان ماہ ۽ شانزدہ ۽ مشھد ۽ لشکر چہ شیروان ۽ رھاگ بوت ۽ ساھت دہ ۽ سوران ۽
سربوت، سوران ۽ مردماں ہم پیشوازی کت۔ چہ مے نرمی ۽ مھر وانی ۽ بھر مند بوت اُنٓت،

سربیک ۽ پد پہ بالی گراباں پئے اڈکنگ بوت، ۽ سیتان ۽ لشکر ۽ ہالشونی ۽ کاسدے
ھوشک ۽ دیم دیگ بوت۔

اُدار ۱۶ ۽ کاسدے چہ سیتان لشکر ۽ سربراہ ۽ نیمگ ۽ آتک، اے حال ۽ ہبرے گون
اِت اُنٓت۔

ھوشک ۽ جنگ ۽ بابت ۽ سرھنگ خان نچوان ۽ دیم داتگیں جاور حال :-

۱۔ یاگی سک باز آنت ء آسنیں سلاہاں سلاہبند آنت۔ کلات ء کتر ء گوراں سگر اش
جنگ ء پناہ آنت، لشکر ء دیم ء کنزگ باز مشکل آنت ء گوں پتنگ ء تیر گوری ء دژمن ء
سرء اثر نہ کپ آیت۔

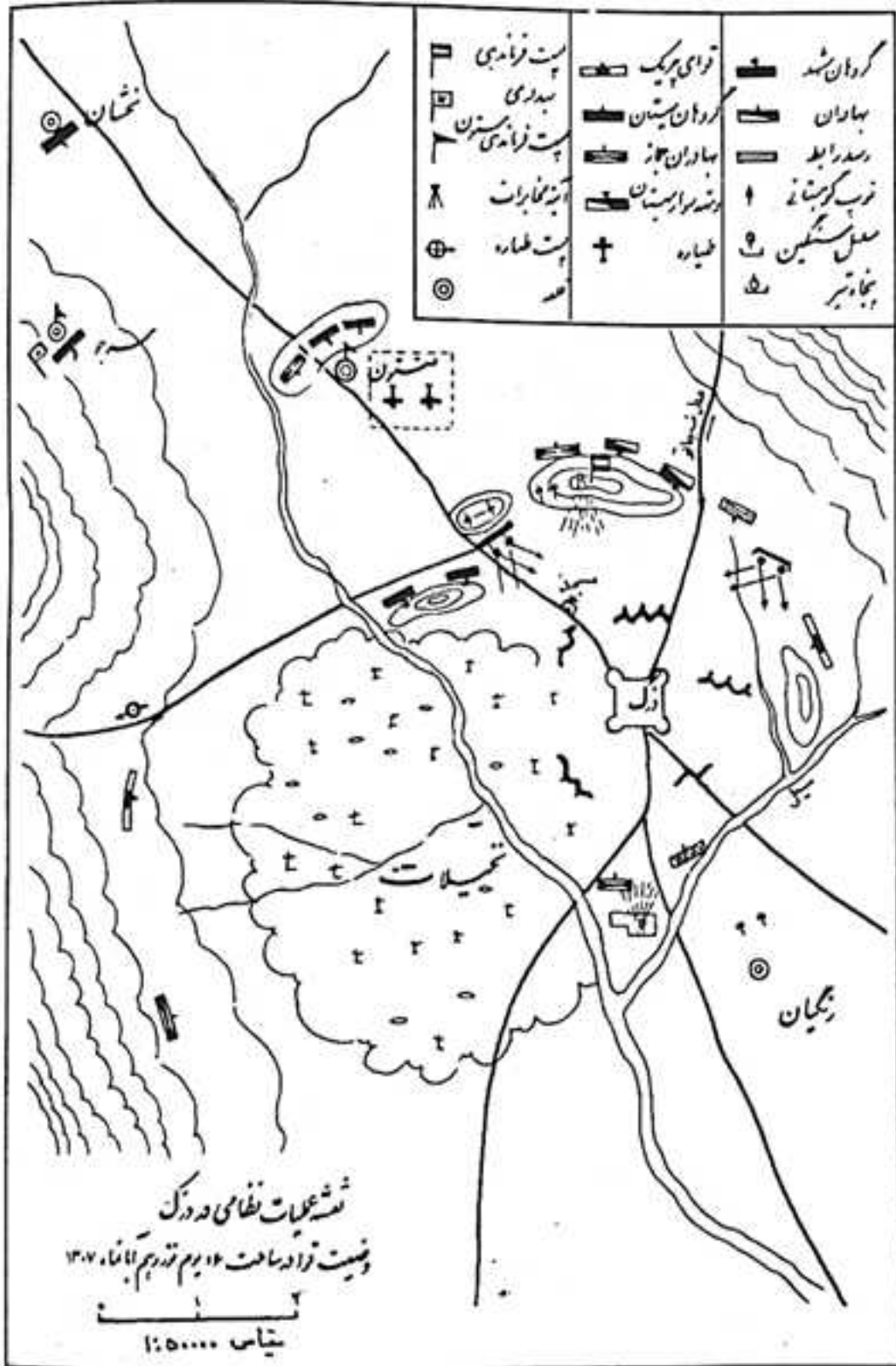
۲۔ پہ کلات ء گرگ ء کوشت ء مئے لشکر ء مزین جانی ٹکسان ء زیانے رس آتگ۔ بلے
آپوز آنت کہ ہج آسرے دست نہ کپتگ۔

۳۔ بالی گرابانی بمب گوری ء ٹوپھانہ ء تیر باری، نئے کہ کار آمد ء نئے کہ زورے دار
آیت۔ مئے ارز ہمش آنت کہ گیا بانی ٹوپھانہ ء پہ اے لشکر ء مدد ء دیم بہ دیمت۔
چہ برز ء جاور ہال ء ماہمے سر پد بوتیں کہ بوت کنت کہ اے کلات ء گرگ، کہ
ایشی ء سلاہ بندیں بلوچ گوں مزین دلیری، سرء اوپار ء سیستان تیپ ء دیم ء اوشتا تگ
آنت، پہ اے کار ء مارا بازیں و حدے درکار بیت۔

چو کہ پچرہ ء پچور ء کلاتانی گرگ ء سر جمیں لشکر ء یک جاہ بیگ آزماہ ء کیم ء کرار
کنگ ات۔ رودراتکی لشکر ء دتی کرار ء پدء سر نہ بیگ پہ کرمان ء لشکر ء مشکے پیدا ک
بکت۔ گدا اے پسلہ کنگ بوت کہ مشہد ء لشکر، یا گیانی سرء ارش برگ ء نیت ء سیستان
لشکر ء کمک ء مدد ء بروت۔

بھادران ء پاسان ء حکم بوت کہ گوں تیزی ء سوران ء راہ ء ہاشونی ء
بکت۔ آبان ماہ ء ہبہدہ ء آدار ہشت ء بالی گراب سوران ء آتک آنت ء چہ اود ء جنگ ء
جاور ہالانی دزگرگ ء دیم پہ دزک ء کلات ء شت، کا گدے کہ پہ سیستان لشکر ء نیسگ
بوتگ ات گوں بالی گراب ء دیم دیگ بوت، کا گد ء تہ ء نیسگ بوتگ ات کہ مشہد ء لشکر
آبانماہ ء ہسودہ ء چہ مرگوک ء راہ ء دیم پہ دزک ء گیت، یا گیاں انگر کنت ء آیانی سرء
ارش بارت۔

بالی گراب آدار دہ ء وا تر بوت آنت ء حال اش دات کہ سیستان ء لشکر ء

ہوشک ۽ کلات مچنگ ۽ دیم پہ بخشان ۽ شستون ۽ کلاتاں روان انت۔ پخت اُدار
رندکاسدے چہ سیستان لشکر ۽ نیمگ ۽ اُتک۔ ہوشک ۽ گرگ ۽ جاورہال بے دات۔

چہ اے حال ۽ رسگ ۽ پدوگہ زانتکاری بے کہ چہ سواریں شوہازکار ۽ کاسداں
رس اُتک اُت، لشکر ۽ سوبمندی ماں ہوشک ۽ پکا بوت، گزدا اے بابت ۽ کہ سراوان ۽
کارروائی ہرچنت زوت ترپہ آسراں بہ رس ایت۔ اے پرمان تالان کنگ بوت انت۔
۱۔ مشد ۽ لشکر ابید چہ دومی گروہان ۽ گیا بانی ٹوپ ہانہ ۽، آبان ماہ ہرودہ ۽ دیم پہ دژک
۽ رھاگ بہ بیت۔

۲۔ دومی گروہان ۽ گیا بانی ٹوپ ہانہ مرگوک ۽ (چہ سوران ۽ یک پرسنگ دور) دیمپانی ۽
تیار بہ بیت ۽ لشکر ۽ سچ ترگ ۽ ہیال داری ۽ بکنت۔ ۽ انچوش سوران ۽ جاورانی ہیال
داری ہم ۽ بکنت، گوں بالی گراب ۽ وسیلہ ۽ وتی رابطہ ۽ برجا بدار ایت۔

آبان ماہ ۽ ہرودہ ۽ سھب ۽ لشکر دیم پہ دژک ۽ رھاگ بوت۔ ۽ اُدار ۱۶ ۽
شستون ۽ کلات ۽ سر بوت۔ زانگ بوت کہ بخشان، شستون ۽ سر جو ۽ کلات سیستان ۽
لشکر ۽ مچنگ انت۔ یا گیانی اے دگہ نر دوست محمد خان ۽ پت علی محمد خان ۽ سربراہی ۽
بلوچستان ۽ مھر ۽ محکم تریں کلات کہ دژک ۽ کلات انت، پہ اود ۽ پاسپانی ۽ تیار بوتگ
انت۔

چہ یا گیاں بازیں کسے کہ سراوان کلات ۽ مردم بوتگ انت، کہ ہوشک ۽ نروش
اُش وارنگ ۽ پدکنز اُتک انت۔ چہ اے جاورہالانی ٹرس ۽ تیم ۽ دیم پہ کوہاں جگر اُتک
انت ۽ ماں کوہ ۽ گیا باناں پناہ اُش زرنگ۔ بلے بازیں نرے کہ چہ علی محمد خان ۽
انوشیروان خان ۽ حاسیں گلامان ۽ جان پدایاں ات انت، گوں سردار ابراہیم خان ولد
میرزا آقاخان ۽ سردار ابراہیم خان ولد اعظم خان ۽ ہمراہی ۽ دژک کلات ۽ پشت کچنگ
انت، ۽ چہ دوست محمد خان ۽ نیمگ ۽ کمکی سلاہ بندانی ودار ۽ ات انت۔ کلات اُش یلہ نہ

داتگ ء لشکر ء ثرندی اُرشانی دیم اش پہ ترمدی ء دلیری داشتگ۔

اے درگت ء من ء موہ رستگ ات کہ پہ علی محمد خان ء نمدی یے دیم بدیان ء
چہ آئی ء بہ لوٹاں کہ سلاھاں دُور بدنت۔ ماں اے نمدی ء اے ہم نیسگ بہ بیت کہ اگاں
تو سلاھاں دُور مدئے ء پیش مہ بے گزا آبان ماہ ء نوزدہ ء دژک کلات ء سرء بمبکوارى
ء گوں ثرندی ء کلات چچ گرگ بیت انت، ہرج جانی نلسانے کہ اودء مردماں رس ایت
آئی ء ذرتیں دُتہ وار ء جو ابدہ تیں علی محمد خان ء۔

علی محمد خان گوں مزن ادب ء پسودنت، وت ء پیر گام ء سرکار ء ہزمت گزار
زانت ء موہ لوٹ ایت کہ اے بابت ء گوں وتی چک دوست محمد خان ء شور ء سلاہ
بکنت، کہ یا سلاھاں دور بدنت ء پیش بہ بیت یا کہ دراں ڈمھ بہ بیت ء دیم پہ اوگانستان
ء بہ روت۔

بلے مئے ایشاپی ایش ات کہ رودراتک ء لشکر ہر چخت زوتر کرمان لشکر ء کمک ء
مدت ء بہ روت۔ ء دومی ہبر ایش ات کہ ماگمان بُرت کہ بلکیں علی محمد خان ء موہ لوٹگ،
مکڑ یے بہ بیت ء اے درگت ء پہ یا گیاں کمک ء سلاہ بندیں نہر برسین ایت، گزا پرمان
بوت کہ ادار ۱۶ ء ہماروچ ء دژک کلات ء بیڑ برگ بہ بیت۔ سیتان ء لشکر چہ منی رسگ
ء پیسر پہ جنگ تیار ات، ء یک بھرے چہ ہمازیں نہراں، سلطان حاجی خان اعتمادی ء
سربراہی ء دژمن ء پشتی نیمگ ء رھا دگ بوتگ ات۔

سلطان ء گوں پور میں کامیابی ء دژک ء کز ء نور ء کسانیں کلات چنگ ات
انت۔ چہ دژمن ء پدی نیمگ ء ”ہیلوگراف ء“ وسیلہ ء رابطہ کنگ ء ات۔ لشکر ء اے
دگہ بھر کہ پہ دگہ جاگھانی دست گرگ ء کم کم ء دیم دیگ بوت انت، یاگی آہنیں گرپت
ء انگر بوت انت۔ بے سر پڑے ء ماں وتی کلات ء سگر بند بوتگ ات انت، بلے
اگاں لشکر ء مردے آیانی تیر رس ء بوت گزا الم ء آتیرانی آماج بوت۔ من چہ بُرزگے ء

کہ سر لشکر ۽ ننگ جاہ ات، اے ندرگاں گندگ ۽ اتاں۔

من ہیران اتاں کہ چہ پیم ۽ یک کمیں کس سے ۽ سلاہ بندگوں چوشیں ہمت ۽
دلیری ۽ یک مزنیں ۽ کامیابیں لشکرے ۽ (کہ گوں نو پھانہ ۽ مشین گناں سلاہ بند انت)
دیم پہ دیم انت ۽ حتی کہ انگر ۽ انت ۽ آیانی چپ ۽ چاگردگرگ بوتگ۔ بلے ایشاں نہ وتی
مرگ ۽ ٹرس ۽ نہ دگر ۽ کوش ۽ پرواہ۔ باریں اے سر مچاریں گنو کاں چہ امیتے است ات ۽
چونیں مارشتے ۽ سبب ات کہ اے مردم تاں اے ہد ۽ سراں ندر بکن انت۔

باریں چوشیں دیم پہ دیمی، دلیری ۽ نشانی ات یا چہ جنگ ۽ رہبنداں نابلدی۔
البت اے ”وحشی“ جماعت ۽ اے تیمیں سر نندی پاکیں (نیکراہی) مارشتانی سبب نہ
ات۔ نیکراہی سروکانی چیزے تبلیغ ۽ اثر ہست ات۔ کہ اے نوک آتگلیں لشکر ایش کا پر
موشنگ ات انت ۽ اے ہبراش شنگ کنگ ات کہ اگاں اے لشکر سوہمند بہ بیت گڑا
آیانی نیکراہ، لُج ۽ گیرت ۽ بیرگیں تادان رس ایت۔

منی زانت ۽ روء اے تیمیں بے آسر ۽ گنوکیں دیم پہ دیمی ۽ سبب آیانی
راجد پتری کہہ انت کہ پیر مرداں، ماں بلوچستان ۽ ایرانی لشکر ۽ اُرش ۽ بارہ ۽ پہ تون ۽
ناکور بیان کنگ ایش۔ کہ ایرانی لشکر بازبر ۽ اے دنگ ۽ آتگ ۽ چیزے روج مزنیں
کلاتانی دیم ۽ اُردے کنگ۔ چہ بازیں جانی نلسان ۽ پدگوں ناکامیں دلے ۽ وتی وتن
۽ واتر بوتگ انت ۽ آٹولی چہ دگہ لشکراں کہ گیشتر دلیری ۽ بھادری ایش پیش داشنگ ۽ وتی
پاد ایش داشنگ انت، گرماگ ۽ موسم کہ رس اتگ، گرمی ۽ کشتنگ انت ۽ پہ بڑگی ۽ ازابی
چہ بلوچستان شنگ انت۔“

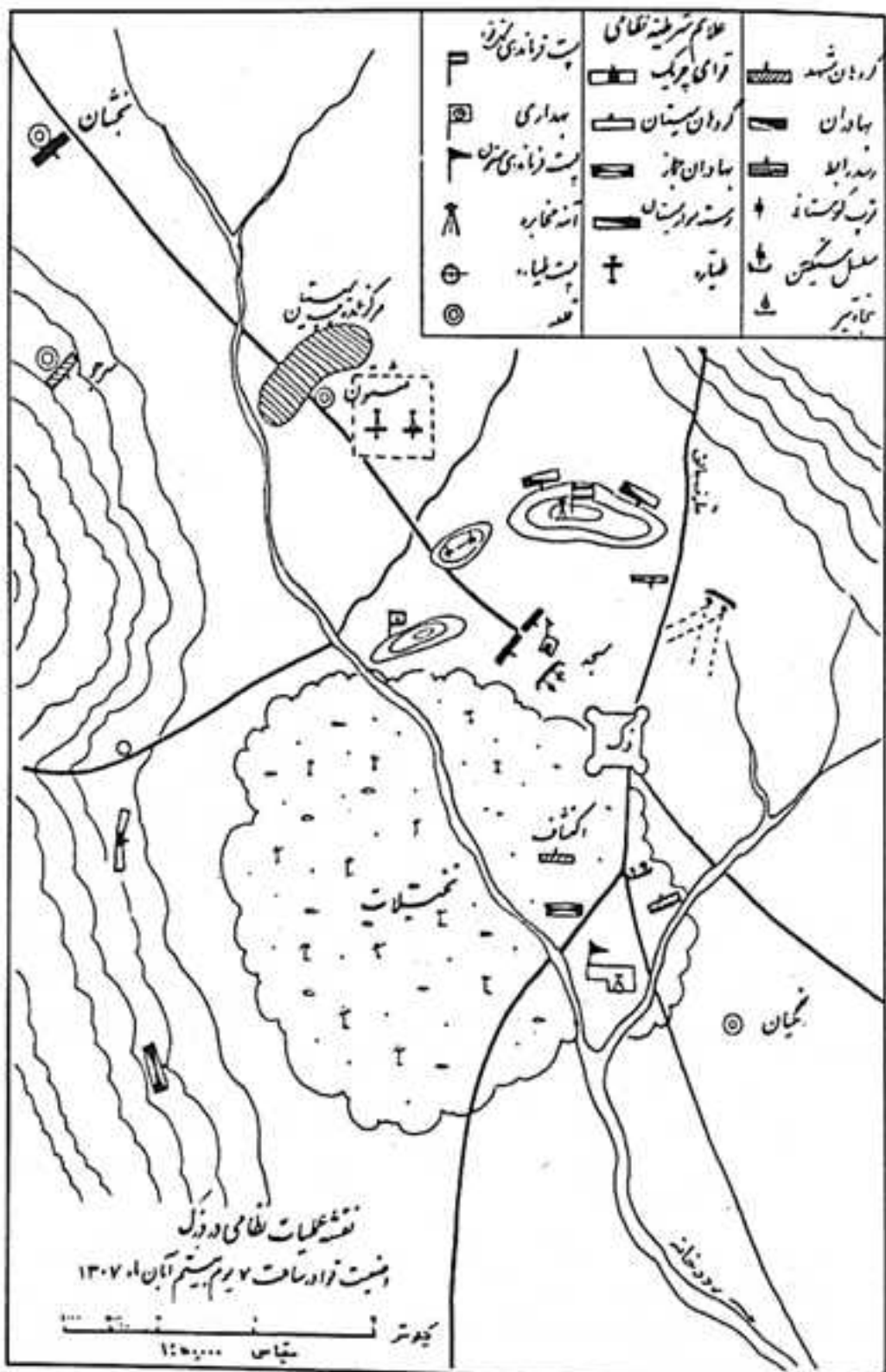
دزک ۽ کلات بلوچستان ۽ مھر ۽ مھکم تریں کلاتان انت۔ پیریں بلوچاں ہج
گمان ہم نہ بوتگ کہ پہ اے کلات ۽ پزوشگ ۽ سلاہ ۽ سامان ہست۔ آیانی گمان ات
کہ ایوک ۽ توشگ، تیر ۽ تپنگ ۽ ہلاں بیگ، بلکیں ایشاں پہ سلاہانی دور دیگ ۽ بے وس

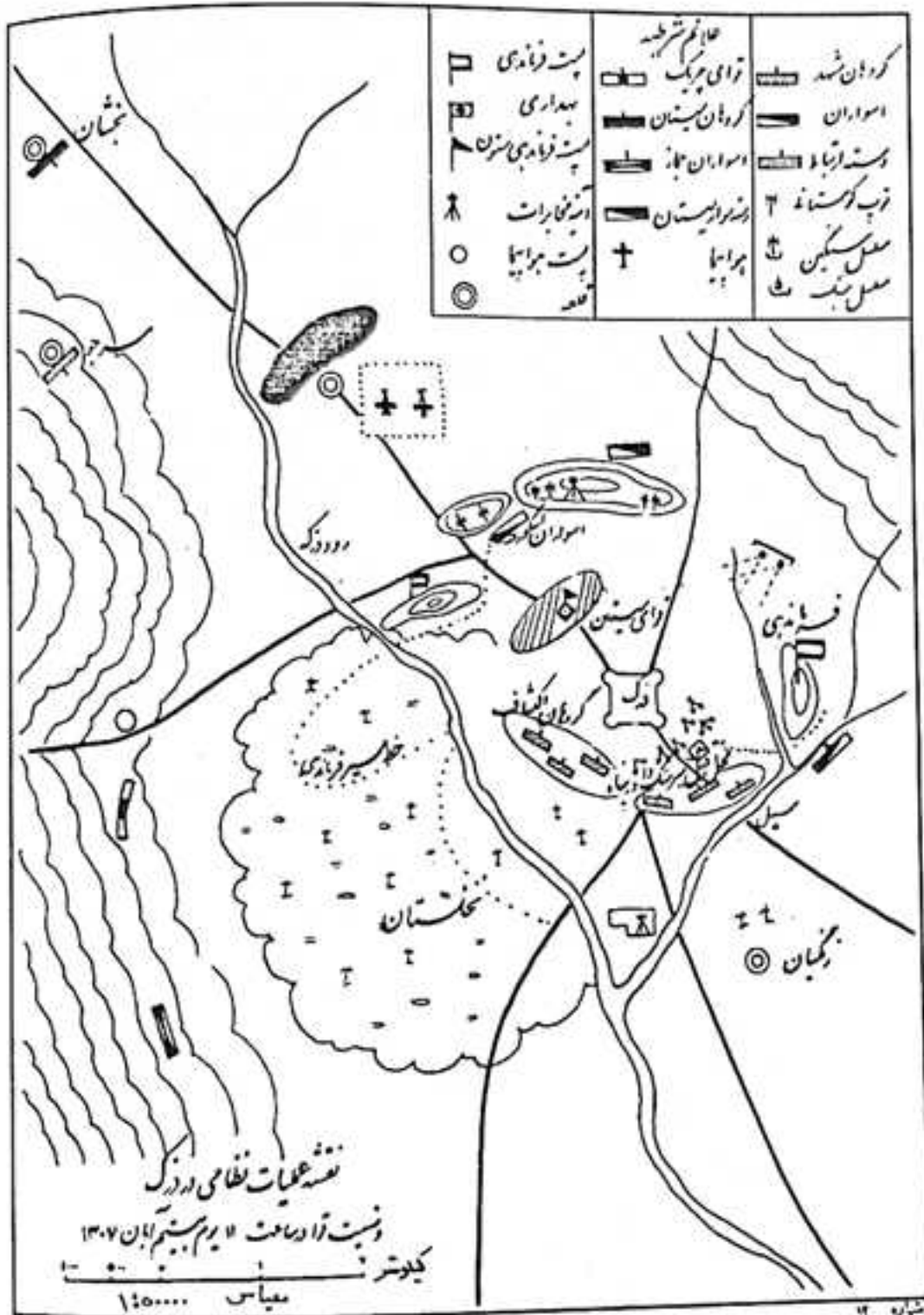
بکنت، کہ اے زلوریات پہ ذراج کشیں جنگانی مکسد ۽ پورا کنگ ۽ تیاری بوتگ ۽ کلات ۽
تہ ۽ ہست آنت۔

بلے ایشاں تو د نبرنگ کہ بالگیراب ۽ ٹوپ داں اے ہد ۽ بمبواری کن
آنت۔ ماں ہوشک ٹو پھانہ ۽ سستی ۽ سبب ۽ سیتان لشکر ۽ مزنیں جانی نکسانے رست۔
چیا کہ ٹو پھانہ ۽ جنگ ۽ میدان سرجمی ۽ وتی دست ۽ نہ گپنگ ات ۽ وتی لشکر ۽
پیادھیں پرائی شری ۽ سر ۽ پشت پناہی نلنگ، بلے پیادہ دستہ گوں مزنیں دلیری ۽ کلات ۽
زند ۽ بزیں دیوالاں گوزان ات ۽ مزنیں جانی نکسان ہوں دیگ ۽ ات۔ ہلکیت ۽ پہ
ہوشک ۽ پرورش دیگ ۽ کلات ۽ دست گرگ، سیتان لشکر ۽ ہمے پیادھیں دستہ ۽ دلیری ۽
جان پدائی ۽ ہیر ۽ برکت ۽ بوت۔

دژک ۽ جنگ ۽ بارو ۽ اے پسلمہ کنگ بوت کہ جنگ ۽ مستریں ڈبہ ٹو پھانہ ۽
سر ۽ بہ بیت، تانکہ دلیریں پیادہ ٹولی چہ گیشیں جانی تاوان ۽ رکینگ بہ بیت، پرے پسلمہ
پے ہاتر ۽ کنگ بوت کہ مشہد ۽ ٹو پھانہ کہ ٹوپ ۽ درور ۽ تیر گواری ۽ ٹک جنی ۽ سرجم
ات، انوں گوں سیتان لشکر ۽ ہوار ات۔ (دھی نلکہ) آبان ما ۽ نوزدہ ۽ مشہد لشکر ۽ اولی
گروہان کہ نائب اول عبداللہ خان رجائی ۽ سربراہی ۽ ات، گوں دویشن گن ۽ دو پنجاہ
تیریاں حکم دیگ بوت کہ پہ پھنامی وت ۽ یا گیانی پشتی نیمگ ۽ (کہ لشکر ۽ سواریں دستہ
چہ پیسرا ۽ اود ۽ چیرات آنت) بہ برسن ایت۔ کوہستانی آسگوار ۽ سربراہ نائب محسن خان ۽
پرمان بوت کہ گوں دو کوہستانی ٹوپ ۽ ہمراہی ۽ تاں جاھے کہ بوت کنت یا گیانی نزدیک
۽ وت ۽ برسن ایت ۽ اود ۽ انگر بکنت۔ دیمرو ۽ وھد ادار شانزدہ ۽ مکرر بوتگ ات، تاں
وھدے کہ رزنائی ایت بالی گراب بمبواری کن آنت ۽ ٹوپ ہانہ ٹوپ گواری۔

گڑا وھدے کہ تھار بوت گڑا پیادھیں ٹولی وت ۽ پہ کلات ۽ برسن آنت،
کلات ۽ دروازگ ۽ بہ پرورش آنت یا کہ چہ ہمے ننگاں، ماں کلات ۽ بہ پڑ آنت کہ

بمباری ۽ سبب ۽ بوتگ أنت۔ دیمپانیں پراں بکش أنت یاد سگر ایش بکن أنت ۽ کلات ۽ دست بگر أنت۔ بالی گراب کہ شستون ۽ پنے ۽ نھنگ ات أنت، آیاں حکم بوت پادبیا أنت ۽ یا گیانی سگر ۽ پناہ جاہاں ۽ دزک ۽ کلات ۽ سر ۽ بمب گواری بکن أنت۔

نائب محسن خان ۽ ٹو پھانہ ۽ کہ یا گیانی پشتی نیمگ ۽، ۽ تڑیک ۽ ات، حکم بوت کہ کلات ۽ زربای نیمگ ۽ کوئی ۽ کہ کول ۽ بلوچاں، کلات ۽ شاہ نشین ات ۽ دیوال بے حوں باز ۽ مھکم نہ ات، آئی ۽ سر ۽ پد ماں پد ٹوپ گواری بکت، تاں سرجمی ۽ چہ بین ۽ بروت۔ اے حکم تالان بوت أنت۔ بلے اے اُمیت باز کم ات کہ بالی گراب ۽ بمب، چہ ہزار متر ۽ بُرزی ۽ اہمیں جاگھاں بہ کپ أنت نا کہ کوهستانی ٹو پھانہ ۽ ٹوپ، دزک ۽ تیمیں مھر ۽ مزنیں کلات ۽ دیوالاں سرجمی پروشت گت بکن أنت۔ البت اے اُمیت ۽ ودار هست ات کہ بازیں بمب ۽ ٹوپ گواری ۽ سبب ۽ یا گیانی دل سُست بہ تڑایت ۽ ناچار بہ بنت کہ کلات ۽ یلہ بہ دینت، یا سلاہاں دور بدینت ۽ پیش بہ بنت۔

ادار ۱۶ ۽ کہ بالی گراب دزک ۽ آزمان ۽ پیداور بوت أنت، دوئیں کوهستانی ٹوپاں کہ سر لشکر ۽ نندگ جاہ ۽ نزیک ۽ یک چنے ۽ سر ۽ ات أنت، ٹوپ گواری ایش بنگج کت۔ ایشی ۽ پد سیستان لشکر ۽ آسکو ار ۽ شاہپور پوج ۽ سیستان لشکر ۽ ٹوپاں بنگج ۽ وتی کار بنگج گت، پیادھیں دستہ دیم ۽ کنزان ات أنت۔ سوارانی ”ہیلوگراف“ (کہ چہ یا گیانی پشتی نیمگ ۽ دائم ۽ مارا حال ایش دات) جنگ ۽ اول سر ۽ بند بوت أنت، زانگ بوت کہ یاگی چہ ”ہیلوگراف“ ۽ رُژنائی ۽ سک زھر گپتگ ات أنت۔ اگاں دیزگا اوپار ایش گتگ ات کہ پہ سھل ۽ دلمانگ ات أنت، وھدے دیت ایش کہ جنگ بندات بوتگ، وتی اولی تیر ہمے ”ہیلوگراف“ ۽ نیمگ ۽ راہ ایش دات أنت۔ تاں بازیں وھدے ۽ ماچہ لشکر ۽ اے بھر ۽ (کہ یا گیانی پدی نیمگ ۽ ات) حال ۽ ہرے ۽ زاحتکار نہ بوتیں، وھدے کہ نائب محسن خان ۽ ٹوپانی تواریست أنت کہ یا گیانی نزیک ۽ ات،

- گزامن سرپد بوتوں کہ لشکر اے دگہ بھر ہم ماں کاروائی اے دیم اے کنزگ اے انت۔ ٹوپچانہ
 اے کاروائی اے بازیں اثرے دور دات۔ کلات اے دیوال کہ سک زئذ نہ ات، جاگہ جاگہ اے
 پزیشگ ات۔ دگہ اے کہ نژیکی اے سبب اے کامیاب بوت۔ چہ کوئیانی دریگاں تو کی نیمگ اے
 تیر گواری بکنت۔

بلوچاں اے تیرانی دیم گیری اے کوئیانی ٹنگ گوں سُنْد اے مگرداں مانچت انت، بلے
 زوت سرپد بوت انت کہ اے کار اے پاندگے نیست چہ ٹوپ ہانہ اے ٹوپ گواری اے
 ”سُر اہنل“ یک تیرے ابراہیم خان ولد اعظم خان اے سر اے لگ ات اے آئی دور دات۔

وحدے کہ شپ تھار بوت، ٹوپ ہانہ اے آس گواری بند بوت۔ پیادھیں ٹولی
 کلات اے گرگ اے نیت اے دیم اے کنزگ اے ات۔ چہ چریکاں حکم ایش ات کہ چہ راستی نیمگ
 اے بیڑ بہ برانت۔ کدی کدی مزین راکٹ چست بوت انت، تاں کلات زُژنا بہ بیت اے یا
 گیانی جاگہ پد رہ بنت، چہ ایشی اے مزین ترسنا کیس بیم اے اندیشے یا گیانی دل اے ایرکت،
 چیا کہ آیاں چوشیں سلاہانی بارو اے سرپدی نیست ات اے نژیکیں ٹوپچانہ اے چے رژن اے
 سوب زُرت اے پدماں پدکلات اے نیمگ اے ٹوپ دور دیان گت۔

داں سھب اے ماں رکز اے گوراں جنگ اے تیر گواری بیان ات۔ پیادھیں سپاہیگاں
 وت اے کلات اے دیوالاں رسیجگ ات، بلے پہ کلات اے گرگ اے سوین نبوتگ ات۔ آبان
 ماد اے سھب اے پہ کارروائی اے بنجی اے زلوری حکم دیگ بوت انت۔ ہما وھد اے سرھنگ باقر آقا
 خان کہ یا گیانی پدی نیمگ اے ٹولے اے کار مسترات، چہ ”ھیلو گراف“ اے وسیلہ اے اے حال
 ے دات۔ (یازدھی نکشہ) کہ:

”علی محمد خان اے انوشیروان خان گوں چار سد سلاہبندیں نپراں شپ اے چہ کلات
 اے در کچنگ انت۔ چہ ٹوپگواری اے سبب اے سردار ابراہیم خان ولد اعظم خان اے راستی چم اے
 تیرے اے پچکے لگ اے چم اے گور بوتگ۔“

ایوک ء سردار ابراہیم خان ولد میرزا آقا خان گول چیزے مردم ء کلات ء
پشت کپنگ، آہم جانی امان لوٹ ایت تانکہ پیش بہ بیت۔“ ہمے رد ء کاسدے گول
اچتیں بیر کے ء، کہ امان ء نشان ات، سر لشکر ء نند جاہ ء منی کر ء آ تک ء ہمے کپ بے
درشان کت انت۔

گڑا سردار جمعہ خان اسماعیل زئی ء سردار جیھند خان یار احمد زئی ء اے ڈبہ دیگ
بوت کہ کلات ء برو انت۔ چہ منی نیمگ ء ابراہیم خان ء گول ہمراہاں امان بہ دینت۔ ء
چہ کلات ء در بکن انت اش۔ ء من وت لشکر ء ٹولیاںی پہ چار ء گند ء گول بھادران گارڈ ء
ہمراہی ء دڑک ء مچکدگ ء کلات ء نزیک ء شتاں۔

اود ء سردار جمعہ خان ء، سردار ابراہیم خان گول پانزدہ پرانی (چہ سردار علی محمد
خان ء حاسیں گلاماں) ہمراہی ء منی نور ء یارت انت۔ ایشان ء امان دیگ بوت، پیش
بوٹگیں مردم چہ زھر ء پڑ ایت انت ء چہ ہوم ء سرتاں پاد لرزگ ء ات انت، تپنگ ء
ماوزراش ہوں دست ء ات۔

من مزنیں نرمی ء مھر دانی ء گول ابراہیم خان ء ہبرکت۔ آچہ شاہ ء رحم ء کرم ء
دنجوں کت ء گول شری ء سلاہ چہ آیانی دست ء بچ گپت انت، ہمے رد ء شوہاز کاریں
ٹولی ء ڈبہ دیگ بوت کہ کلات ء دست بگر ایت ء سلاہ بندیں بلوچاں چہ اود ء ڈر بکت۔
من وت پہ اُکس ء گرگ ء کلات ء رودر اتکی نیمگ ء شتاں، ہمے وحد ء کہ شوہاز کاریں
ٹولی کلات ء توک ء ات ء من اُکس ء گرگ ء گائش اہاں، اناگت ء تیرے ء توار
بوت، حمادمان ء لشکر ء مردماں چہ ہر نیمگ ء تیر ٹواری بناکت۔

تیر ٹواری ء سبب زانگ نہ بوت، بلے چہ لشکر ء الگاش ء ٹرنڈیں واہی ء
کوکاراں ہمے زانگ بوت کہ اے ہلن ء کش ناگمانی سپے ء بوتگ۔

جاورہال ء زانکاری پمن مشکل ات۔ اے شور، وہ وہ ء اے بے رویں تیر

نکواری کہ چہ ہر نیمگ ء بیک ء ات، پہ ایشانی ہاموش کنگ ء جنگ بندی ء کرنا ء حکموں
 دات۔ بلے چہ اے حکم ء باز وحد نہ کوسنگ ات کہ پدء لشکر ء شور ء تیرانی تواری رست
 أنت، بزاں یاگی چہ جنگ بندی ء سوب زور أنت ء سپاہیگاں نک تیر کن أنت،
 گڑا سپاہیگ پہ جوالبی تیر نکواری ء ناچار بنت۔

اے جھلن ء کش ء پداری ء پرے شور شارانی ہلاک کنگ ء نیت ء چکدگ ء
 نیمگ ء شتاں، اودء سیتان تیپ ء سربراہ ء دگہ لہتے سپاہیگ مسیت ء توک ء خشک ات
 أنت۔ من ء اش حال دات کہ دگہ یک ٹولی یے چہ سلاہبندی بلوچاں، جالک ء ہاکم
 یوسف خان ء سربراہی ء سیتان تیپ ء سربراہ سرہنگ محمد خان ء کر ء آتنگ أنت،
 سرہنگ ء گوں مہروانی ء دیم روشنی آیاں دس آتک کنگ ء چہ سرکار ء رهم ء کرماں دلجی
 داتگ۔ تپنگ ء سلاہ ء تپچ کپنگ أنت ء رھا دگ ء کنگ أنت۔

کسی ٹولی چہ کلات ء سلاہ بنداں کہ پرے نیت ء کہ گوں یک کماشے ء گند ء تند
 بکن أنت، چہ کلات ء در آتنگ أنت ء میان راہ ء گوں سرہنگ باقر آقا خان داور پناہ
 ء دچار کپنگ أنت۔ سرہنگ ء حکم دات أنت کہ وتی سلاہاں دور بہ دینت۔ آیاں حکم
 گوش نہ داشت۔ سرہنگ ء پدء گوں ترند ء گزلبی ء وتی ہبر ء سرء زور پردات، بلوچاں
 سرہنگ ء پتوگوں تیر ء دات۔ گوں اے تیر ء تواری جنگ بپنج بوت ء تیرانی تواری ہر نیمگ
 ء چست بوت أنت کہ تاں سے ادار ء اے جنگ بیان ات۔

بلے اے درگت ء کہ اے جنگ بپنج بوتگ، لشکر ء چیزے مردم، نائب اول
 عبداللہ خان بھرامی ء سربراہی ء کلات ء برج ء سرء بوتگ أنت، جنگ ء پڑ ء بالادستی
 اے وحد ء گوں سپاہیگان بوتگ۔

بلے پدء ہم بلوچانی پرورش دیگ آسانیس کارے نہ ات۔ چیا کہ آیک یک
 بوتگ أنت ء ہر یکے کڈی توکے، یا جمعی پشے ء پناہ ء بوتگ أنت ء چودء تیر نکواری اش

سرھنگ باقر خان ء کہ ہما اولسر ء تیر وارنگ ء چہ اپس سر ء کپنگ ات۔ اے
 جبر مارا سر بوت۔ بلے ماراشک ء گمان ات کہ باریں مرنگ بائٹی انت، اگاں ٹٹی
 انت، گڑا آئی ء رکینگ ء کوشش ء بکنیں۔ پہ اے جبر ء زانگ ء ما دائم ء پیر دیم
 دات۔ بلے چیزے سناہبندیں بلوچ اے لاش ء نزیک ء ات اُنٹ۔ ہر کس کہ نزیک ء
 شت آ کشک بوت، چہ اے شو میں جاہ ء ہج کس زندگ و اتر نہ بوت، تاں اے جنگ ء
 میانجی ء یاور علی رضا خان (شاہپور پوچ ء نائب سربراہ) دت ء کلات ء برج ء سر ء
 رینت۔ گوں مشین گن ء تیر گواری لے کت ء لشکر ء بازیں مردم لے چہ مرک ء رکینت
 اُنٹ۔ گڑا اے لاش ء آرگ ء بھر، نائب دوم حسن خان مائی (سیستان تپ ء اگدہ دار)
 ء وکیل داود قلی گوں چیزے دگہ سپاہیگانی بھت ء آتک۔ اے بلوچ کہ لاش ء کر ء مگور ء
 چیر ات اُنٹ، سرجمی ء کشک بوت اُنٹ۔ گڑا آیاں سرھنگ ء لاش چست کت ء
 مسیت ء یارت۔ ہمے دھد ء نائب دوم مائی ء دست ء تیر لگ ات، ء چہ ہماہاں یکتے
 کشک بوت ء یکے ٹٹی۔

سرھنگ باقر خان ء اولی تیر لاپ ء لگ اِتگ ات، ہمے درگت ء کہ چہ اپس ء
 سر ء سر شکون بیت، دگہ تیرے آئی ء نرین ء لگ۔ ات ء ماں سر ء بگ ء پُرت۔ ء دگہ
 پخت تیر آئی ء سینگ ء لگ اِتگ ات، زوتین ء پُرتیں مرکے آئی ء نسیب بوت۔
 لشکر ء اگدہ دار ء سپاہیگ گوں پُردردیں دلے ء سرھنگ ء لاش ء برگ ء
 گون ات اُنٹ۔ چیا کہ یک بجانیں اپرے چہ آیانی دست ء شگ ات کہ پہ
 مڑاھداری ء دلیری ء نام دار ات، ذرستاں پہ شری یادگت۔ سرھدی بلوچ سرداراں باز
 اپوز ء بٹش بٹش وارت ء گوں لشکر ء مردماں وتی ہمدردی اش درشان کت۔
 دزک ء کلات ء نام، سرھنگ داور پناہ ء جان پدائی دیم ء پہ بلند مکا میں شمنشاہ

چہ ایشی ء ابید کہ اے جنگ ء گراں مہز میں سرہنگ ء دگہ باز دلیریں نر چہ
 شاہپور پوج ء اولی گروہان ء اولی سواریں بھادران ء سیتان تیپ ء نراں گوں بے
 دردی کشگ بوت اُنت، بلے گوں اے حال ء ہوں ہما پیشگیں سو جانی پد ء کہ پوجیاں
 گوشگ بوتگ اُت۔ ایشانی دل ء پہ بلوچاں ہج تیمیں کست ء کنت پیداگ نہ بوت ء
 سرجمیں ہما گپانی پد ء کہ مابلوچ راج ء آسودگی ء بلوچستان ء آبادی ء ہاتر ء آتلیگیں۔
 اے مردم کہ گوں ماجنگ ء اُنت، اے گمراہ ء نادان اُنت کہ وتی سوب ء نپ ء چہ ردیں
 راہے ء شوہاز کنگ ء اُنت۔

اے پیم ء آبان ماہ ء پیست ء ادار ۱۶ ء سراوان ء کلاتانی جنگ بند بوت اُنت
 ء دزک ء کلات کہ بلوچستان ء مھر تریں کلات ء بلوچستان ء دیوال گوشگ بیت، لشکر ء
 دست ء کپت۔

کلات ء زید پہ جنگی جاوراں باز اہم اُت، چہ سے نیمگ ء بزے نچکدگ ء
 کپنگ اُت، یک نیمگے جُلگہ اُت، خندق اش اڈ کنگ اُت، زمینی سگر اش بتگ اُت۔ پہ
 پیادھیں لشکر ء دیم ء روگ باز مُشکل اُت ء بُرز ء بلندیں دیدپان (برج) کہ تاں ۲۵ میٹر
 ء بُرزی ء ات اُنت، سرجمیں چاگرد اے دیدپانانی تم ء چیر ء اُت۔

بلے مھر میں دیوال ء بُرز ء بلندیں دیدپان، لشکریانی ہار میں اُرش ء دیم اش
 داشت نہ گت، ء نیکہ ایشی ء ڈولداری، مے دلاور ء جان پدائیانی دیدپان بوت۔ کمیں
 مدتے ء کوشت ء کلات دزگر بوت۔

داور پناہ کلات ء جل ء گش ء ہلاس بیگ ء پد، جالک ء مردم ہوں پیش بوت
 اُنت، اُدد ء ہاکی سردار مہراب خان ء دیگ بوت کہ سیتان تیپ ء ہوشگ ء آگ ء
 وحد ء وتی پرمانبرداری درشان ء کنگ اُت۔

سرحدی چریکانی گیشتریں بھر آروچی اجازت دیگ بوت اُنت کہ وتی ملک ء

بہ رَوَ اُنْت۔ ایوک ء آ یانی سربراہ ء چیزے سلاہ بند لشکر ء ہمراہی ء پشت کپت اُنْت۔
 داور پناہ کلگ ء سرجمیں مردم امان دیگ بوت اُنْت چہ رکز ء شور ء کوهاں وتی لوگ ء
 آ تک اُنْت ء وتی رکت ء کشاری کاراں گلایش بوت اُنْت۔

آبان ماہ ء بیست دو ء یک گروہانے چہ مشہد لشکر ء، ء یک گروہانے چہ
 سیدستان ء لشکر ء سلطان حاجی خان اعتمادی ء سربراہی ء، داور پناہ، سشتون، بخشان،
 سرجو، ہوشک ء کلاتانی بند بست ء گچین بوت اُنْت، دوئیں لشکراں حکم بوت کہ دیم پہ
 سوران ء رھاگ بہ بنت ء چہ اود ء مگس ء بہ رونت۔ مشہد لشکر آبان ماہ ء بیست دو ء، ء
 سیدستان لشکر بیست سے ء، دیم پہ سراوان ء رھاگ بوت اُنْت۔ دوئیں لشکراں آبان ماہ ء
 بیست چار ء مروان ء اُردکت، یک بھرے چہ سواریں سپاہیگاں مگس ء راہ ء ہالٹونی ء
 شت اُنْت۔

آبان ماہ ء بیست پنج ء دوئیں لشکر مگس کلات ء نیمگ ء (کہ تاں سراوان ء
 چپت پرسنگ دُور انت) رھاگ بوت اُنْت۔ اُدار ۱۸ ء کلات ء پتر ات اُنْت۔ کلات
 ء واکداراں وشتاک ء راہ ء رسم اداکت اُنْت ء کلات ایش لشکر ء ہوالہ ء کت، چہ اِد ء
 زانگ بوت داور پناہ کلات ء پُروش ورگ ء ہال ء وتی کارکنگ، یا گیانی لہڑ ء باہند
 پُرشنگ ات ء دکہ دیم پہ دیمی ء واک ء جو ازت ایش نیست ات۔

ایوک ء گیا بانی ٹوپھانہ ء ٹولی ہمے روج ء پہ منزل ء سربیک ء سوین نہ بوت۔
 اے ٹولی ء وتی راہ کارکنگ ء ماں بیراہاں سرجنان ء چہ کوہ ء ٹریشگاں، گوں مزنیں
 ہمت ء کوشستے ء اے دکہ روج ء مگس ء سر بوتگ۔ وتی زند ء یک یادگاریں سپرے
 ایشاں کنگ۔

آبان ماہ ء بیست شش ء پہ بالی ٹر اباں پئے اڈ کنگ بوت۔ سرتیب علی خان
 (کرمان لشکر ء سروک) ء پہ رودراتکی لشکر ء جاور ہالاں کاگدے نیسگ بوت، ء اے

سکین کہ آرمہا ۽ کیم ۽ بنپور ۽ ارش برگی انت۔ اے کاگد گوں بالی گراب ۽ دیم دیگ
 بوت۔ ہمے روج ۽ بالی گراب شنگ ات کہ اے لشکر ۽ جاہ ۽ درگیج انت۔ بلے کامیاب نہ
 بوت انت۔ بلے اے رندی لشکر اش درگیت، ۽ آبان ماہ ۽ بیت ہیت ۽ حال اش
 دات کہ: ”لشکر چہ بنپور ۽ وہ پرسنگ دور پیدا کہ انت ۽ کاگد ہم چہ برز ۽ پہ لشکر ۽ دور
 دیگ بوتگ۔“ اے ہمیں ہالگری کنگ مزین سو بے ات۔ یکے ہمے زانگ بوت کہ لشکر
 ۽ نکسانے نہ رسنگ ۽ دیم ۽ کنزان انت۔ دگہ ہمے کہ کرار ۽ وھد ۽ بنپور ۽ پھرہ انگر کنگ
 بنت۔

بلوچستان ۽ لشکر کشی ۽ بالی گرابانی مزین ۽ گچنی کردارے بوتگ۔ مے مردمانی
 باتی مارشت گیش بیان ۽ دژمن ۽ باتی مارشت سست بیان بوتگ۔ چیا کہ ماں آسمان ۽
 بالی گرابانی پد ری ۽ یا گیاں ترس ۽ نیم کپنگ۔

بید چریشی ۽ وھدے کہ ہج ہمیں ہالگری کنوکیں وسیلے نہ بوتگ، گڑا ہمے بالی
 گراب دو میں لشکرانی میان ۽ (کہ چہ پسکوہ ۽ گشت ۽ دیم ۽ روگ ۽ بوتگ انت) بوتگ
 انت ۽ انچوایشاں گوں خواش ۽ ہالگری شری ۽ سر ۽ برجداشنگ۔ گوں کرمان ۽ لشکر
 سر لشکر ۽ ہالگری کنگ۔ انچیں دوریں راہانی شوہاز ۽ نیاس ۽ کار بالی گرابانی ڈبہ
 بوتگ، چوکہ پخت رند ۽ پھرہ ۽ بنپور ۽ رو آ اش کنگ ۽ ہر جاگھے کہ لشکر ۽ دیمروگی بوتگ،
 گڑا بالی گراباں چہ پیسر ۽ آ جاہ چارنگ ۽ نیاس اتگ۔

یا گیانی مزین چئی یے، ماں گشت، ہوشک، مشستون ۽ کلاتاں بوگ ۽ حال
 بالگیراں داتگ کہ ایشاں کلات مھر کنگ انت ۽ کلاتانی چاگرد ۽ آپ اش بتگ۔ جنگ
 ۽ وھد ۽ بالی گراب حمل آتنگ انت ۽ یا گیانی سر ۽ بمبکواری اش کنگ۔ اے بارو ۽
 نائب ماکوئی ۽ کاروائی ستا کرز انت۔ اے مرد بندر ۽ ایرانی یے، گوں دلیری ۽ کامیابی وتی
 کارے کنگ ۽ گوں مزین دلیری ۽ پہ لشکر ۽ سو بین بوگ ۽ جان پدائی کنگ بے۔ راہانی

دوری ۽ سبب ۽ کاگدانی برگ ۽ آرگ، پمیاں خواش ۽ درمانجاہ ۽ رسینگ ۽ کاربالی گراباں
 سنگ۔ پش کہ نائب حسن خان مائی ۽ دست ۽ تیرلگت ات گڑاچہ سوران تاں خواش ۽
 بالگیراب ۽ برت۔ رند چہ پھرہ ۽ گرگ ۽ پھرہ تاں دُزاب ۽ کاگدانی برگ ۽ آرگ تاں
 بازیں وھدے ۽ بالی گرابانی دُتہ ۽ بوتگ۔

آبان ماہ ۽ بیست ہیت ۽ سیستان لشکر دیم پہ پھرہ ۽ رھاگ بوت۔ گیابانی
 ٹوپھانہ ۽ سروک گوں وتی ٹولی ۽ جنازیں بھادراں، پہ مگس ۽ کز ۽ گورانی چار ۽ پتاس ۽
 گچیں بوت انت ۽ حکم دیگ بوت کہ گوں پسکوہ ۽ وتی ہالگری ۽ برجہ ہدار انت۔

مشہد ۽ لشکر آبان ماہ ۽ بیست ہشت ۽ دیم پہ پھرہ ۽ روانگ بوت۔ شپ ۽
 سر پھرہ کلگ ۽ کہ چہ مگس ۽ چار پرسنگ ۽ دُوری ۽ ات، اُردے کت۔ سپر اے بھر
 ہلکھی ہندے ۽ ات، چیزے آبادی چو کہ امیر آباد، کارچی، گھن ملا برھان کہ مگس ۽ کر
 ۽ گور شمار بنت راہ ۽ نزدیک ۽ گندگ بوت انت۔

ادار ۱۵ ۽ ھے روج ۽ قاضی عبدالرحمن خان گوں میرزا ہاشم (دوست محمد خان ۽
 منشی ات) منی گور ۽ آتک انت۔ دوست محمد خان پہ سلاہانی دُور دیگ ۽ پیش بیگ ۽
 موہ لوئگ ۽ ات۔

موہ دیگ جوان نہ ات، بلے پہ دوست محمد خان ۽ جوابی کاگدے نیسگ بوت۔
 ”آئی ۽ جان، مال ۽ لوگ ۽ مردم امان ۽ تہ ۽ انت۔ بید چہ اے بے ۽ آ بے مھتلی ۽
 ایران ۽ لشکر ۽ دیم ۽ پیش بہ بیت۔

آبان ماہ ۲۹ ۽ مشہد لشکر چہ سر پھرہ ۽ رھاگ بوت۔ چہ نیمروچی ساسارگ ۽ پد چہ ماچ
 ۽ دیم پہ اسپیدان روانگ بوت۔

سر پھرہ ۽ راہ تاں اسپیدان ۽ شش پرسنگ ۽ دُوری ۽ انت، بلے کوهستانی
 راھے۔ پورا ئیں راہ کور ۽ توک ۽ انت ۽ آپ پرادان انت۔ اسپیدان ۽ کلگ، اسپیدان

کوہ و دامن و انت و اود و ویش آپ و چنگے ہست انت۔

راہ و اے بھر لشکری حساب و مشکلیں راہے۔ چیا کہ چہ دوئیں نیمگ و مزنیں
کوہاں بچنگ۔ اگاں یا گیاں دیم پہ دیکی و واک بہ بوتیں، گزاگوں کتیں کسا سے و اے
راہ اش بست سنگ ات۔ آبان ماہ و ۳۰ و سہب و لشکر چہ اسپیدان و دیم پہ ابتر رھا دگ
بوت۔ راہ و اے بھر چہ ہشکلیں کورے و گوز ایت کہ چہ مزن و پیریں گز و پز انت و
آپ وے باز کم انت۔

ابتر و دو پرسنگ و دوری و چہ سیتان و تیپ و سروک و نیمگ نوکیں جاور
ہالے رست، کہ دوست محمد خان و پھرہ یلہ داتگ و گوں سے سد نر چہ گچی گاماں چہ
اود و شنگ۔ ہمے سبب و سیتان و تیپ کہ آبان ماہ و ۳۰ و شپ و ابتر و سر بوتگ ات، دو
ادار و ساسارگ و رند دیم پہ پھرہ و رھا دگ بوت۔ ادار ۹ و ماں پھرہ و کلات و سر بوت
و جامند بوت۔

کرمان و لشکر ہوں آبان ماہ و ۲۹ و بے چہ ہج تیمیں ہلن گشے و بنپور و سر
بوتگ ات، چیا کہ بنپور کلات و سلاہ بندیں مردمانی ہم لہڑ و باھند سست بوتگ ات
انت و آیاں کلات یلہ داتگ ات۔ گزا مشھد لشکر و حکم دیگ بوت کہ ابتر و بہ جلن ایت و
اود و نگھپانی و بکنت۔ ابتر و مزنیں بچکد گے و بازیں باگے ہست ات، اود و کھدا سردار
محمد نظر خان ات کہ لشکر و رسگ و پیش بوت و چیر دستی و جارے بخت۔

من نگھپانیں بھادران و ہماھی و پنج شنبے روج آزر ماہ و یکم و ادار ۱۰ و پھرہ و
کلات و سر بوتوں۔

پھرہ و ابتر سے پرسنگ و بنپور پنج پرسنگ دوری و انت۔ ایثانی ثران
”ہلیو گراف“ و (بی سیم گوانکو) سر و بوت۔

اے لشکر کشی و ہالگری و دلجم تریں وسیلہ ”ہلیو گراف“ بوتگ۔ وھدے کہ موسم

وش بوتگ، گڑاچہ بُرزگ ءُ جُمپانی سرءُ ثران برجا بوتگ، ایران ءُ زید ءُ اے جاور حالانی
پدءُ اے ہمیں وسیلہ ءُ کار بندگ پہ سرجمیں لشکراں اُمئی انت۔

پھرہ ءُ دزگرگ ءُ پد ایشی ءُ ”ایران شہر“ ءُ نام ایر کنگ بوت۔ بازیں بلوچ
راجی سروکاں کہ تاں اے روچی دوست محمد خان ءُ چیر دست بوتگ انت، منی کز ءُ آتیک
انت ءُ وتی چیر دستی ءُ جار جت۔ اے مردمانی نام اے وڑ ءُ انت:

چراگ خان	بزمانی	سردار میر هوتی خان	لاشاری
سردار حسین خان	گھج	رستم خان	چاہی
علی خان	دمنی	جان محمد خان	کسر کنڈی
سردار محمد خان	پنوچی	سردار نقدی خان	ہنت

میر شہوردی خان _____

من ہوں آپاک زاتیں ملوک ءُ مہردان ءُ شریانی اے مردماں دلجی دات، کہ
اے اوستان ءُ دیروی ءُ آبادانی مے سرکار ءُ مول ءُ مراد انت، اے اُمیت ءُ شینگ آیاں
دیگ بوت۔ آسرات اے کہ آذراہ چمے گپاں گل ءُ شاداں بوت انت ءُ وتی پوچی نرات
اش گوں پھکلہ لی ءُ وشا تک کت انت۔

کرمان تیپ ءُ سروک علی خان گوں ٹولی یے ءُ آبان ماہ ۳۰ ءُ پھرہ ءُ سر
بوت۔

دوست محمد خان ءُ باز ٹرس ات، ءُ ماں سر باز ءُ کوهاں شنگ ات۔ مدام
نوشگ ءُ ات کہ اگاں من ءُ دو ماہ ءُ موہ دیگ بہ بیت گڑا من وت تھران ءُ رواں ءُ
آپاک زاتیں ملوک ءُ درگاہ ءُ چہ پیسرگیں ردیانی پھلی لوٹاں۔ گلوہے دیم نے دانگ
ات کہ لشکر ءُ دیم ءُ پیش بیگ ءُ من وت ایران شہر ءُ کایاں۔ گڑا من چیزے سپاہیگ
کار گزار پہ آئی ءُ ہمر اھی ءُ دیم دات۔ وہ روج آہر ءُ گوست، دگہ حال ءُ ہرے نہ

بوت۔ چہ کز ء مگوراں دائم ء ہمے حال ات کہ دوست محمد خان ء پدء وتی پرورش وار تلمیں
 لشکر سرجم کنگ ء وتی ملک ء رکنگ ء ساڑی انت۔ وهدے کہ رودراتک ء لشکر ایرانشہر
 ء سر بوت گڑا ایشانی توشگ کٹ اتگ ات انت، ایوک ء چیزے گندیم ء باکلینگ ء
 بزنج اودء دست کپت کہ کساس پست روج ء لشکر ء وراک بوت انت۔ لازم ات لشکر ء
 توشگ ء بند ء بست گوں اشتاپی ء کنگ بہ بیت، گڑا حکم بوت، کہ رودرتکی لشکر ء کرمانی
 لشکر ء باربریں اشترانی نیم پہ توشگ ء یارگ ء خواش ء دیم دیگ بہ بنت۔ ء اے دگہ
 نیم، لشکر ء کز ء پشت بکپ انت۔

رودراتکی لشکر ء اشتر چہ نزیکتیں راہ ء کارواندر ء دیم پہ خواش ء رھا دگ بوت
 انت، بلے کوہستانی راہ ء ہرابی ء کاہ ء کدیم ء کمی سبب ء اشتر گوں زوتی ء چہ بین ء شت
 انت۔ اشترانی کیشتریں بھر چہ کار ء اتک، لکھتیں اشتران کیں بار چست کٹ۔ بلے باز
 روج ء رندا ایرانشہر ء سر بوت انت۔

اے پیم ء سر لشکر ء حساب ء کتاب، پہ توشگ ء سرجم کنگ ء کاروانی ء دیم ء
 برگ، گوں مشکاں دیمپان ء اوشت ء آماج بوت۔ چہ ناچاری حکم دیگ بوت، کہ
 گوں زوتی ء چہ دُزآپ ء اشتر گوں توشگ ء بار ء چہ اودء درگیجگ ء دیم دیگ بہ بنت۔
 بلے بزنج حکم ء ودار ء کاروانی ء اوشت دیگ جو انیس کارے نہ ات۔ چیا کہ وهدہ باز کم
 ات، تاں دو یاست ماہ ء کیشتر اے کاروانی ء دیم ء برگ مشکل ات، ء اے مدد تانی توک
 ء اے ترس ہوں ہست ات کہ چہ لھتے کز ء کشاں پدء شورش سر چست بکنت ء دگہ
 نوکیں حلق ء کش ء جنجالے پیم بہ بیت۔

گڑا سیدستان لشکر ء پرمان دیگ بوت کہ وتی لشکر ء دم برتلمیں ء ژندیں بھر ء یلہ
 بدنت، گوں زر تلمیں بھر ء چہ آپ سواران ء راہ ء دیم پہ سر باز ء دیم ء بکنز ایت۔
 دو ہلیدر ٹوپ ء دو مشین گن چہ کرمان ء لشکر ء گوں اے ٹولی ء حواری کنگ

بوت۔ سیتان لشکر و سرودک و چه آپ سواران و حال دات کہ: ”گوں دوست محمد خان و لشکر و دُچار کپنگ أنت، دوئیں نیمگ و جنگی جاور و تیار أنت“۔ بلے دوست محمد خان ٹوشگ و أنت کہ پہ پیش بیک و نیت و ایرانشھر و آگ و بوتگ، گزادان نوکیں حکم و ودار و جنگ و بندات دارگ بوتگ۔ و سیتان لشکر و سرودک و تی هیالاں اے پیم درشان کنگ و أنت۔ ”لشکر و جاور حال باز هراب أنت و تاں سر باز و سر جمیں راه چه ناراحیں کوہ و گزیشگاں ٹوز ایت“۔ گوں اے حال و رسگ و پد من لوٹ ات کہ وت چه نزدیک و جاوراں بکنداں۔ گزامن اولیں بمادرائی همراھی و رها دگ بوتوں۔

و دوئیں لشکرانی جاورانی گندگ و من سر پد بوتوں کہ دیم پہ سر باز دمگ و راه چه مزیں گت و گراں ٹوز ایت و آ جاہ و هند کہ بلوچانی سگر أنت، مے لشکر آیانی سگر چیچ و أنت۔ و برز و بلندیں جاگہ آیانی دست و أنت و مے لشکر و آیانی چیری نیمگ و سگر کپنگ أنت، بلے سیتان و لشکر و دلیریں پوجی اے حالتانی پرواہ و نہ کن أنت، وت و پہ تیرس و رسین أنت۔ حکم و ودار یگ أنت کہ جنگ و بلیج بہ کن أنت۔

دست کپنگیں حالانی پد و بلوچانی کساس ۵۰۰ نر ات، کیشتریں نرانی ودار و أنت مے لشکر و مردم هپت سد نر ات أنت۔ بے توشگی و سبب و کیشتر مردم دیم دیگ نہ بوت، گوں ایشی کہ سیتان و لشکر و سوب مندی و شکے نیست ات، بلے جنگ و حکم و جاری کنگ من مزیں ردی یے زانت۔ چیا کہ یا گیاں پروش دیگ، اے جاہ و هند و گرانیں کارے ات، ألم و مے لشکر مزیں جانی و مالی نکسانانی آماج بوتگ ات۔

چیا کہ یا گیاں سگر مھر مھکم ات أنت و مے سگر آیانی چیر دست و ات أنت، بے شک دلیریں پوجیانی آٹولی کہ جنگ و پیش کدم ات أنت و پہ دیمروئی و وتی سینگ و اسپر کنگ و تیار أنت، آ جنگ و اول بندات و، گوں هاگ و هوناں هوار بنت۔

آبید چه ایشی و بازیں تیر و تپنگ و کار بند کنگ درکار انت، بلیکس یاگی ناچار بہ

بنت ۽ وتی سگراں یلہ بہ دینت ۽ پشت ۽ بہ کنز انت، گوں اے کمیں کساس ۽ ۽ کوہستانی
مشکلین جاوراں، اے ارزائیں کارے نہ ات۔

دگہ نیمگے دوست محمد خان ۽ گوشنگ ات کہ پہ پیش بیگ ۽ آگیک بوتگ ہرچنت
اے لشکر ۽ چن ۽ لانچ اے ہبر ۽ راستی ۽ گواہی ۽ نہ دینت، بلے پد ۽ ہوں اے ہاتر ۽ کہ
لشکر ۽ نیک ۽ پھکیں نیت، گمراہانی پاٹراپ دیگ انت، نہ ایش کہ بلوچستان ۽ بد بھتیں
مردمانی کشگ ۽ ملک ۽ ویران کنگ۔ گڑاگوں اے جاوراں جنگ ۽ حکم جاری کنگ
ہوشمندی یے نہ ات۔ گڑاپہ دوست محمد خان کلوه دیم دیگ بوت کہ آ لشکر ۽ دیم ۽ ایرانشہر
۽ پیش بہ بیت۔

دوست محمد خان اے رندی پہ ترس ۽ بیم ات ۽ جواب ۽ داگ ات پیش بیگ
۽ نیت ۽ پیداگ اتاں، من گمان نہ کنگ ات کہ لشکر ۽ وتی راہ سر ۽ بکنداں، بلکیں آ منی
دزگیر کنگ ۽ مکسد ۽ آتنگ، گڑانا چاراں سرباز ۽ واتر بیاں گوں وتی پت ۽ شور ۽ سلاہ ۽
رند ۽ کایاں۔

گڑامن پہ دوست محمد خان ۽ دوبارہ ۽ کلوه دیم دات، وحدے کہ پہ پیش بیگ ۽
مکسد ۽ آگیک ۽ بوتگ، ماہم دژمنی گوں آئی ۽ یلہ داگ ۽ ایرانشہر ۽ آئی ۽ آگیک ۽ ودار
۽ کناں۔

دوست محمد خان ۽ ہوں شکر ۽ منت من اتنگ، ۽ ہما گڈی شب ۽، چہ اردو ۽
نیمگ ۽ پہ آئی ۽ ورگ دیم دیگ ۽ شب ۽ شام ۽ آ اردو ۽ مہمان بوتگ۔

سیتان لشکر ۽ سروک ۽ حکم بوت کہ وتی لشکر ۽ منج بکنت ۽ دیم پہ ایرانشہر ۽ واتر
بہ بیت۔ اے حکم ۽ پد ۽ لشکر ۽ چن ۽ لانچ پہ واترگ ۽ بنگج بوت۔ مے لشکر ۽ اگدہ دار ۽
کارگزارانی کوشت ہمیشی ات، تاں وحدے کہ دوست محمد خان ۽ پیش بیگ ۽ ودار ۽ ات
انت۔ گوں اے دگہ سردار ۽ راجی سروکاں گند ۽ نند بکن انت ۽ دوست محمد خان ۽

چیر دستاں ہم گوں وت نژیک بیار أنت ء دوستی ء گیش کنان بکن أنت۔ گڑا اے پیم ء
 بازیں پرے چه پیسرتی سردار ء آگ ء، اُردو ء آتک أنت ء پیش بوت أنت۔
 کاروانی ء سیسی بھر کہ بلوچاں دلجم کنگ ات چه لشکر ء مھر وانی ء نیک نیتمی ء آ
 ہوں گوں اشتاپی ء کامیابی ء دیم ء شت۔
 اے لشکری جن ء لانج ء سیسی بھر ہمیش ات کہ ملک ء مردماں اے اوست ء
 دلجمی دیگ بہ بیت کہ ماپہ نیک نیتمی اء آ تلگیں ء اے کار ء آسرات شمارا دز کپ أنت۔
 مے اے کار ہم پہ وشی ء کامیابی دیم ء شت۔

دوست محمد خان ء پیش بیگ

بھمن ماہ ء یگی روج ء پہ لھتے سر ء سوچی دز بندیاں بلوچستان ء سھرائیں
 جاورال ء بابت ء، دیم پہ دیم ء ہمکناری گوں ملوک ء پادانی ہاک ء دیم پہ تھران ء
 رھادگ بوتان۔

ء سرھنگ خان نچوان ہوں پرمان دیگ بوت کہ دوست محمد خان ء دلجمی بدنت ء
 آئی ء یارگ ء چه ہر تیمیں کوشتے ء بھر بزور ایت۔

چه منی روگ ء پد سرھنگ ء جند گوں سلطان اسکندر خان ء چنت سواریں
 پر دوست محمد خان ء گور ء شت أنت، آئی اش دلجمی دات ء چه شاہ ء پھلی ء لونگ ء مکسد
 ء دیم پہ دزآپ ء رھادگ اش کت۔

پاک زاتیں ملوک ء بکشش ء رعیت ء ردیانی درگوز کنگ بے ہد ء حساب
 أنت۔ آئی ء پیسرگیں کار ء کردے درگوز کت أنت ء حکم نے دات کہ تھران ء آئی ء
 دربار ء پیش بہ بنت۔ بھمن ماہ ء گد سر ء دوست محمد خان سیدتان لشکر ء سروک ء ہمراہی ء
 دیم پہ ایران ء نجاہ ء رھادگ بوت أنت، تھران ء سر بیگ ء پد شاہ ء دربار ء پیش بوت
 أنت۔

بلوچستان ۽ امن ۽ امان ۽ برجا دارگ ۽، سروان ۽ دمگ ۽ ایرانشهر ۽ کلات،
 پُور ۽ زابل ۽، پھ پانی ۽ پوجی بجاہ سا جو بوت أنت، تانکہ لشکری ۽ ملکی کارانی دیمروی
 ۽ کمک ۽ مدد بہ بنت۔

اے پیم ۽ بلوچستان ۽ اوستان سرجمی ۽ سرکار ۽ زور مندی ۽ ہاکی ۽ چیر دست
 بوت۔ ۽ گیشتری مشکلی پہ سرکار ۽ بوت۔ چیا کہ پہ اے اوستان ۽ امن ۽ ایمنی ۽
 برجا دارگ ۽ مزنی لشکرے چہ ملکی مردماں درکار ات کہ اد ۽ گرمی موسم ۽ اے دمگ ۽
 مشکلی زندگی ۽ ہیل دار بہ بنت ۽ وتی ڈبہ ۽ پورا کت بکن أنت۔ البت اے کساس ۽
 مردم ۽ دارگ پہ سرکار ۽ مزنی ہرج ۽ درچے ۽ سبب بوت۔ دگہ نیمگے اے اوستان ۽
 دیمروی ۽ آبادانی ہوں سرکار ۽ ڈبہ ۽ انت کہ گیشتری بھرے شہگانیں دشت ۽ گیابان
 انت کہ تاہاپ، بے کاہ ۽ دار انت۔ اد ۽ نندوک چو کہ مکران ۽ پور ۽ سر باز ۽ سرحد ۽
 مردم أنت۔ دینگا بربریت ۽ زماگ ۽ تہ ۽ أنت، ۽ اے کرانی دیمروی ۽ تمدن ۽ یک
 گامے ہوں دیم ۽ نہ شتگ أنت۔

چریشی ۽ پہ سرکار ۽ نوکیں زہمت ۽ دلوارگی پیداگ بوت، بلے سر بلندی پھلوی
 ۽ دور ۽ تہ ۽ کہ سرجمیں ملک ۽ مردم بجاہ ۽ چیر دست أنت، ۽ سرجمیں یاگی ۽ سرچار پیش
 بوتگ أنت ۽ بلند شانی شاہنشاہ ۽ پرمان گروک أنت۔ بلوچستان مملکت ایران ۽ مزنی
 بھرے، پلے مردم نے بے تمدن ۽ دشت ۽ گیابانی بے کشت ۽ کشار أنت۔ گڑا چون بیت
 کنت کہ چہ سرکار ۽ چیر دستی ۽ دور بہ بیت ۽ ایران ۽ اے دگہ جاگھاں سیادی مہ بیت ۽ چہ
 نوکیں ۽ دیمروکتگیں زندمان ۽ آسراتی ۽ زبھر بہ بنت۔

انچوش انت کہ برز ۽ منزل ۽ مرادانی سرجم، ٹوستگیں ۽ رندیگیں ٹلسان ۽
 جان ندریانی تاوان ۽ پورھی ۽ پرکن أنت۔

چیزے گالانی بزانت

اے ہما فارسی گال أنت کہ رجانک ءتہ ءگول بُد ریں زبان ء نیسنگ بوتگ

آنت۔

بُنشون	”فرهنگ معین“
--------	--------------

(۱) ستون: سپاہیگانی ٹولی یے کہ یک ردء رو آنت پہ گچینی کاری ء مین آنت۔

(۲) ساخلوی: سپاہیگانی یک ٹولی یے کہ یکجاہ نندوک آنت ء آ جاگہ ء پاسانی ء کن

آنت۔

(۳) تیپ: سپاہیگانی ٹولی یے کہ پخت هُنگ ء هوارى ء پیم بیت ء هر لشکرے چه

پخت تیپ ء هوارى ء پیم بیت۔

(۴) هُنگ: لشکر ء یک بھرے کہ هر هُنگے چه ۲۰۰۰ تاں ۴۰۰۰ پر سپاہیگ ء یا ۲

تاں ۴ گردان ء هوارى ء پیم بیت۔

(۵) گروہان: چه سے جنگی ٹولی ء یک سربراہی ٹولی ء کساس ۷۰ تاں ۲۰۰ پر ء پیم

بیت۔

(۶) گردان: لشکر ء بھرے کہ قاجار ء دور ء گڈ سرء، ء پھلوی دور ء بیج ء چه سے

گروہان ء هوارى ء پیم بوت۔

(۷) چریک: چیزے مردم چه کہ بیلھی یے مردماں ابید چه جنگی هیل کاری ء کار بلدی

ء لشکر ء هوارى ء دیم دیگ بنت۔

(۸) سرهنگ: پوجی آپرے (پوجی رتہ کہ هُنگ ء سربرائی آئی ء دیگ بیت) کہ

کرئل ء برابری ء انت

(۹) پرسنگ: شش کلومیٹر

نمونه چندتن از اهالی سیستان در نازیل

قلعه کشت

جمعی از سرداران و رؤسای طوایف بلوچ

محل سفیدابه بین راه زاهدان در وسط امیرشوکت‌الملک مرحوم (علم)

بعضی از سرداران و رؤسای بلوچ سرحدی

نورمحمدخان یار احمدزائی

سردار جیبندخان یار احمدزائی

شہوارخان یار احمدزائی

سردار عبدو خان ربکی

نورمحمدخان ضابط

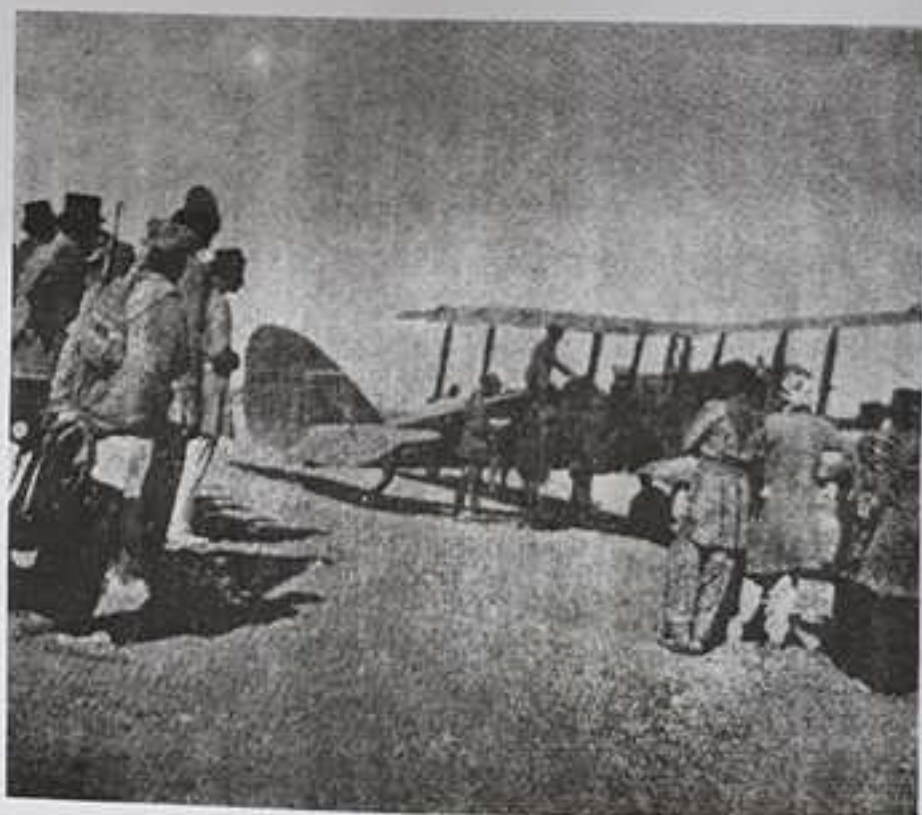
پھرہ کلات عشاہ نشین

پھرہ کلات عشاہ نشین

سربازخانه ایرانشهر

طیاره لیغانوسکی در موقع مراجعت از اکتشاف

میر دوست محمدخان بنوج باران زانی در لباس محلی

میر دوست محمدخان
با کلاه پهلوی در تهران

